39. EVFOLYAM, 32. SZÁM Ára: 3,– Ft 1983. AUGUSZTUS 11.

Ludas Matyi

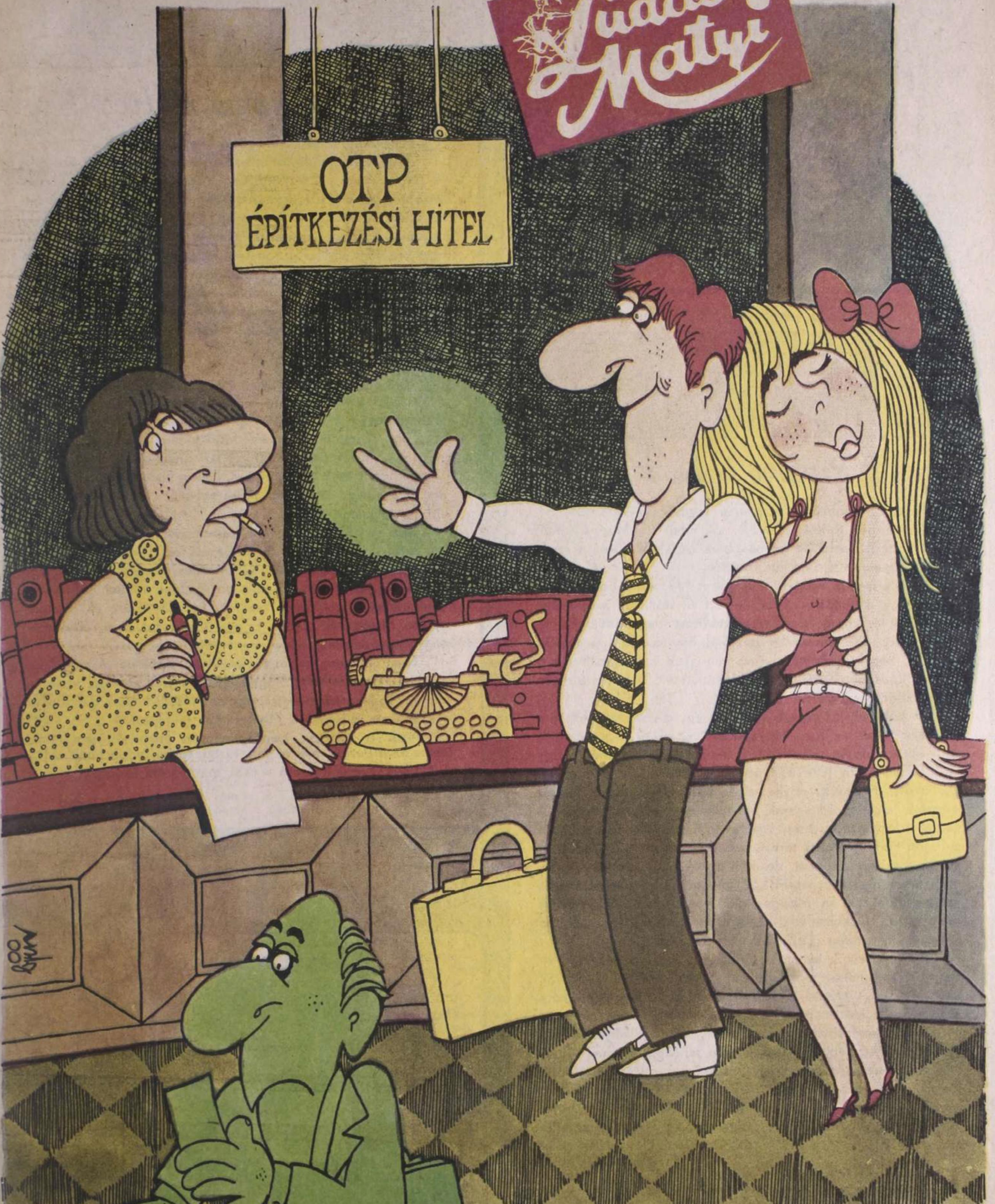
OTP
ÉPÍTKEZÉSI HITEL

SZEXUÁLIS ELŐJÁTÉK

mondjuk a magunkét

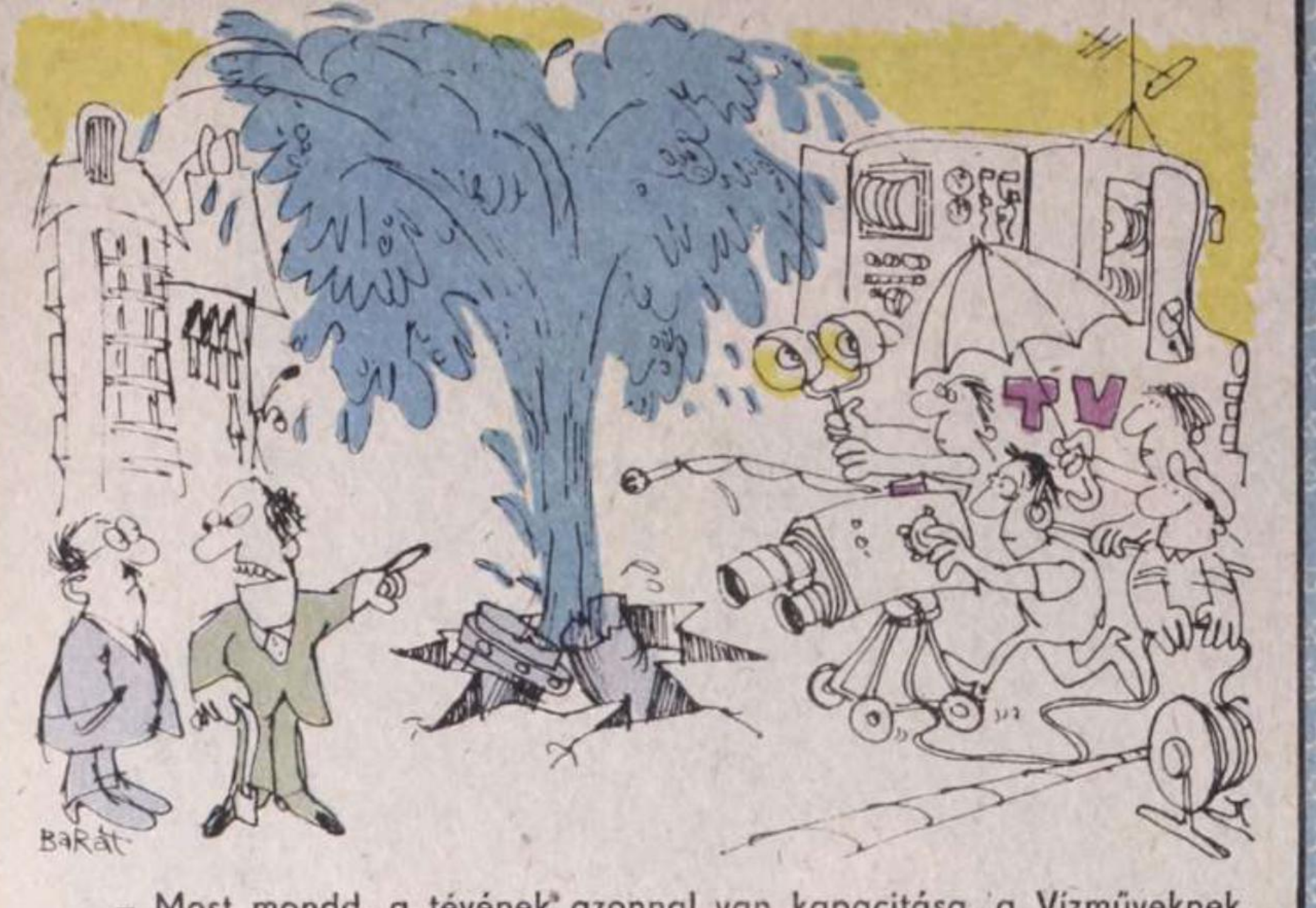

– Most mondd, a tévének azonnal van kapacitása, a Vízműveknek meg nincs.

Protokoll-nyelv

Fenemód fennköltek vagyunk. Legalábbis bizonyos társadalmi rangtól fölfelé. És még csak nem is a Magas Társadalmi Rangú Személyek (a továbbiakban: MTRSZ-ek) a fennköltek, hanem akik róluk tudósítanak.

Mert ugyebár, ha én elmegyek a Műcsarnokba és megnézek egy kiállítást, akkor én azt a kiállítást megnézem. MTRSZ-ek viszontag ugyanazt a kiállítást **megtekintik.** Ha én egy eszelős pillanatomban azt találnám mondani a feleségemnek, hogy na, fiacskám, ma elmegyek és megtekintem a kopasz Rózenbarcz félfiguratív tűzzománcait, a hitves furcsán lapos pillantással mérne végig.

Én például, ha végigbattyognék egy díszszázad előtt (ne tessenek félni, ez nem fenyeget!), hát akkor elbattyognék, vagy mit tudom én, elballagnék, ellejtenék, elvonulnék avagy elhaladnék előtte. A MTRSZ, szegény, **ellép** előtte. Muszáj neki. Fórsrift. Mármost, ugye, ha én azt mondanám a feleségemnek, hogy na, kis szivem, ma hazajövet elléptem a Tanács körúti üzletsor előtt, hogy megtekintsem, vajon kapni-e már stringolt hűrfecnit, attól tartok, a hitves diszkréten föltárcsázná pszichológus barátunkat, de nem azért, hogy kártyázni hívja.

Én autóba ülök; az MTRSZ **gépkocsiba.** Próbálnám csak azt mondani az én hűséges oldalbordámnak, hogy Lajos szomszéd új gépkocsit vett, az én arany párom idegességében nyomban szivarkára gyújtana cigaretta helyett.

Nagyon tetszik az is, hogy míg mi egészen egyszerűen meghalunk (amikor már nagyon muszáj), addig a MTRSZ ilyet nem tesz, helyette inkább elhuny. Ha én azt mondanám életem sokat idézett párjának, hogy képzeld, fiam, a Gittus néni Los Angelesben elhunyt, attól tartok, a hitves... na igen. De a legszebb mégiscsak az a fennkölten finom fogalmazás, ahogy sajtónk egy-egy baleset áldozatairól azt közli, hogy „életüket vesztették”. Szép, nemes, fájdalomcsillapító szöveg. Utóvégre semmi nagyobb baj nem történt, ugye, mindössze életüket vesztették szegények, egyébként mindenük megmaradt.

Timár György

Nem félünk a medvétől!

Fenevadak fenekednek ránk, feleim.

A pilisborosjenői katlanban békésen koncertező tízezrekre rárontani készül egy irdatlan, négyméteres medve... Ijedősebbek és tájékozatlanabbak kedvéért mondom: műmedve az illető, komputeres, konstruált gépszörny. Rémfilm készül ugyanis, Predator (Fenevad) címmel, külhoni vállalkozásban, honi segédlettel. Horror, amit mi megvetünk, elutasítunk, amit mi soha nem gyártanánk, soha nem támogatnánk, nincs az a pénz! De ha van az a pénz... Régi vicc, régi vicc, tudom én, de mit tegyek, ha ilyen szörnyen aktuális? A szörnyfilmeket továbbra sem kedveljük – kultúrpolitice. Ám pénzpolitice...

Predator non olet?

A Magyarország nevezetű szórakozóhelyen egyébként nagyon divatosak manapság a zenés vérengzések. Egy ifjúsági klubban egy ifjú kannibálokból álló együttes ilyeneket nótázgat: úgy szeretném a szemedet kitolni... a füledet letépni... a... de hadd ne soroljam azt a sok durvaságot, drasztikumot, amit ezek az arany gyerekek a hazai hanglemezgyártás egyik jeles személyiségével művelni szeretnének, daluk épületes szövege szerint.

Más emberevők nem érik be ennyivel. Van zenekar, amelyik arról dalolgat, hogy lángszóróval kell kiirtani minden cigányt és megteremteni a cigánymentes övezetet... Akik már negyven évvel ezelőtt is éltek, emlékeznek valami hasonlóra. Csak akkor a zsidókkal kezdték, később tértek rá a cigányokra. Most velük kezdik? Ez egy új változat. És a változatosság gyönyörködtet.

Nem nevezem meg a két együttest, hírük-nevük még ilyen áron se maradjon fent. Hogy mégis említsek neveket, ideírom, minden kommentár nélkül, hogy az ifjúsági klubok gondozása a KISZ és a Művelődési Minisztérium feladata.

Attól a jámbor, beprogramozott medvétől nem félek, nincs az a horror, ami engem lázba, tűzbe tudna hozni.

Csak az a lángszóró – csak azt tudnám feledni...

Radványi Barna

CSALÁDI LOTTÓJÁTÉK

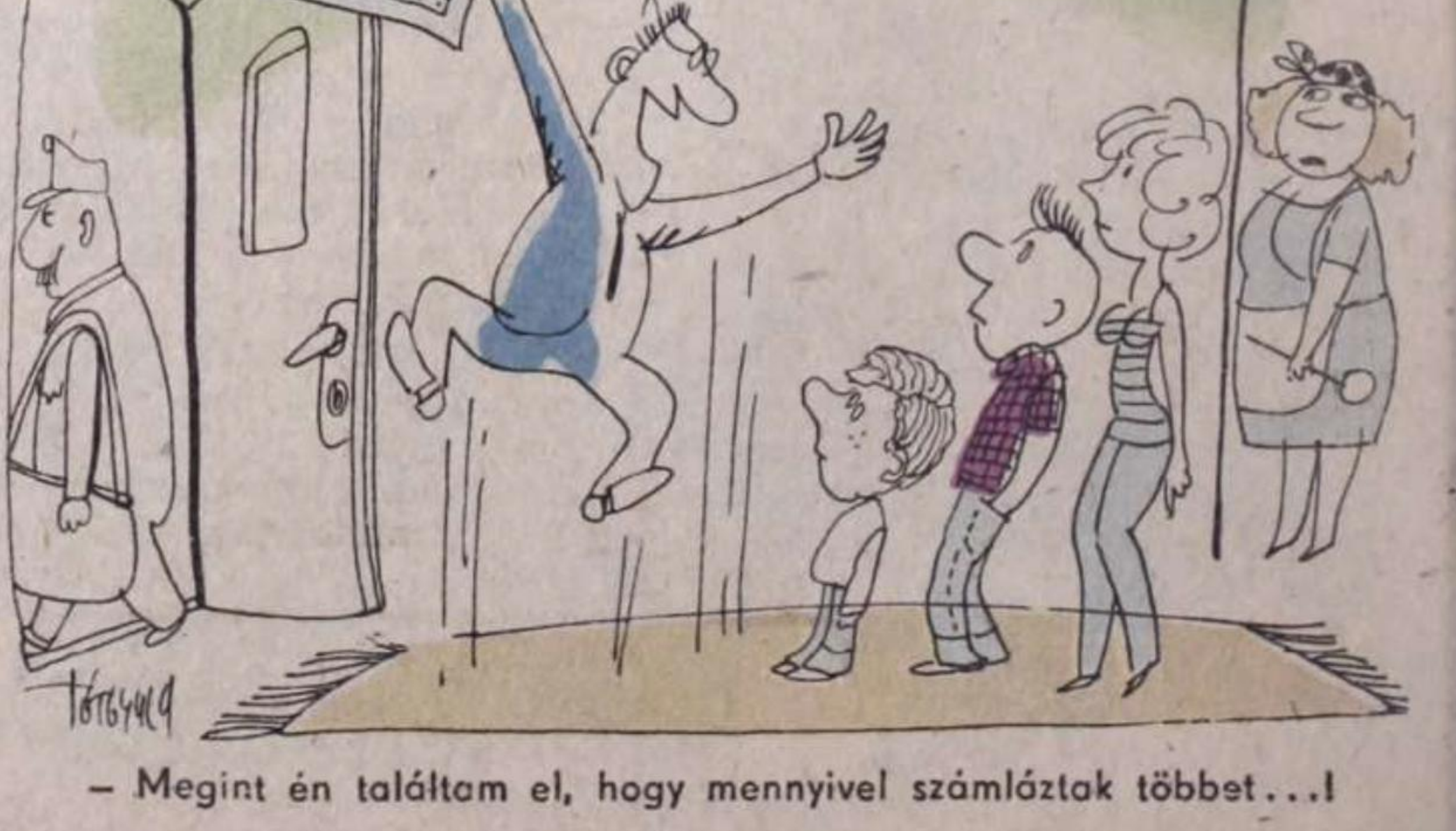

– Megint én találtam el, hogy mennyivel számláztak többet...!

NAPJAINK TÉMÁI

KONDÍCIÓJAVÍTÓ FUTÁS

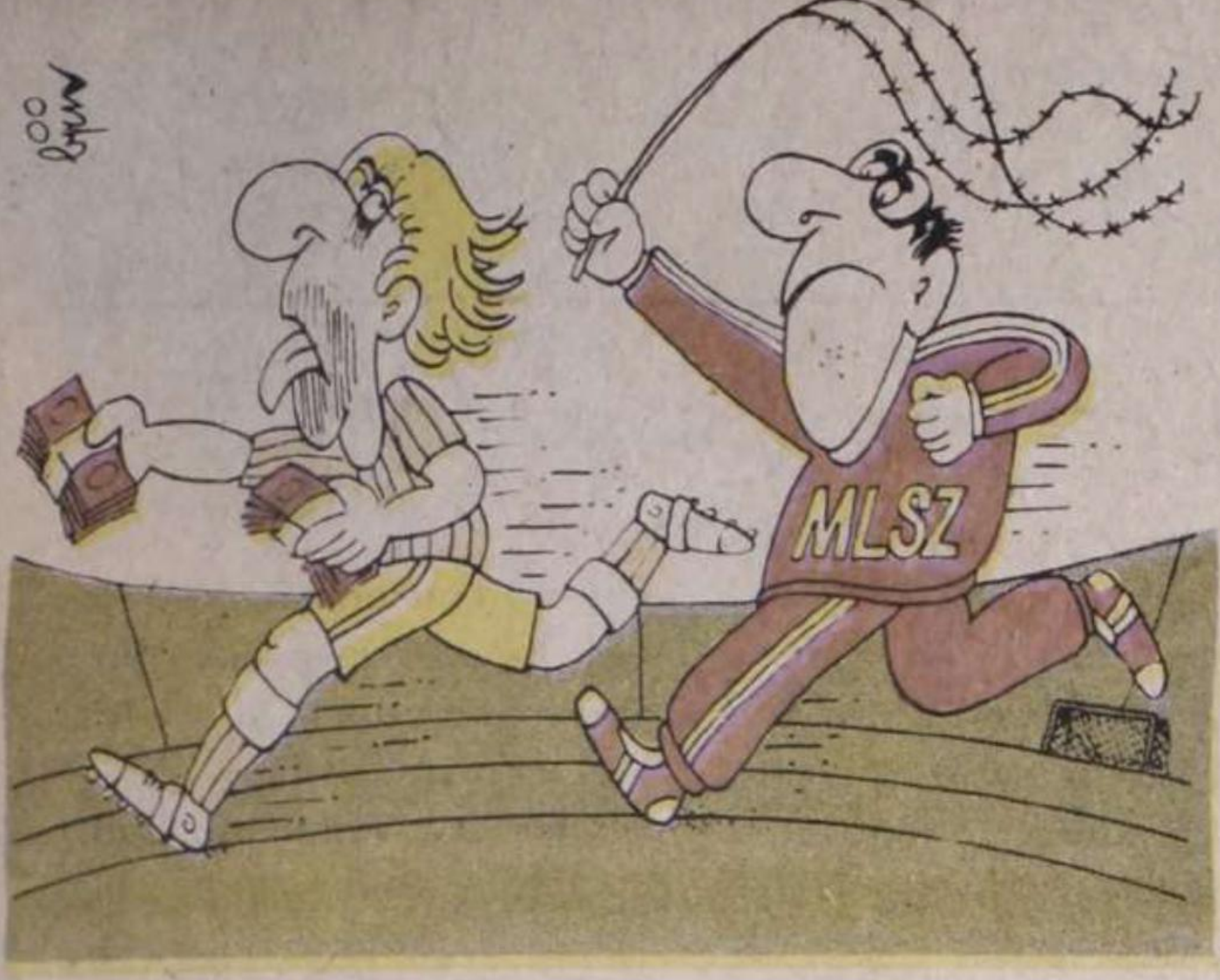

MEGVÁSÁROLHATÓ TANÁCSI LAKÁSOK

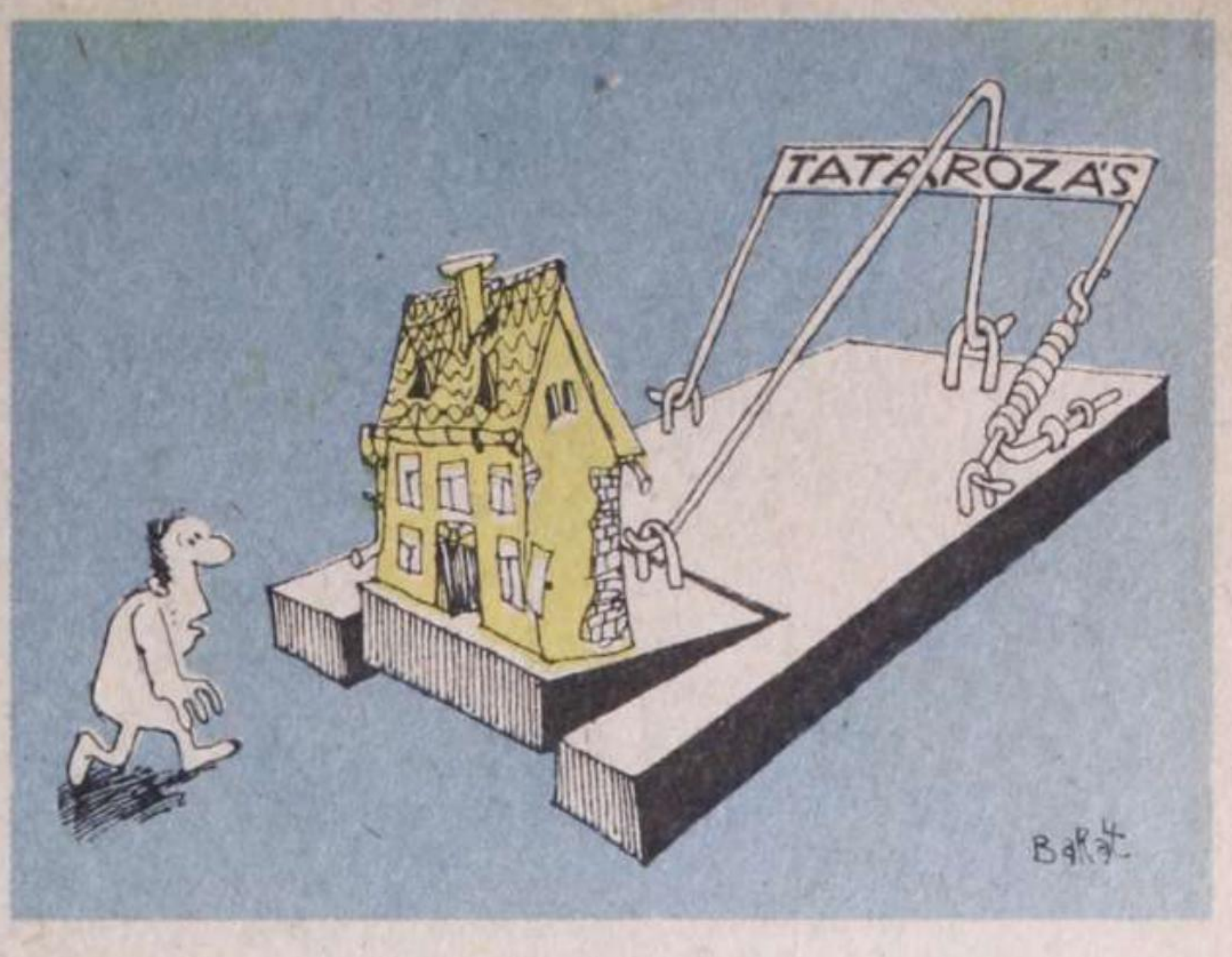

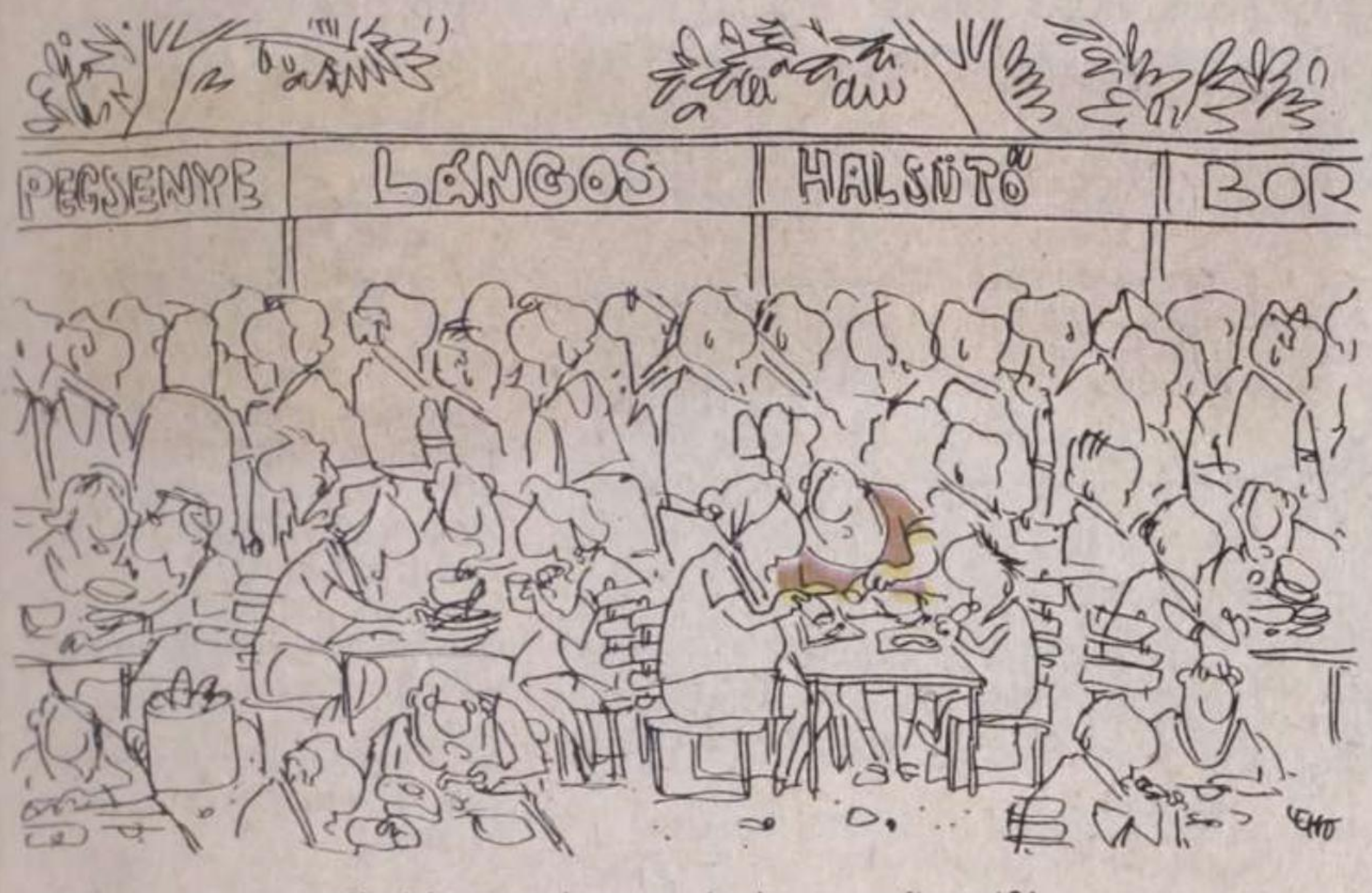

– Ki bírja ezeket az árakat megfizetni?!

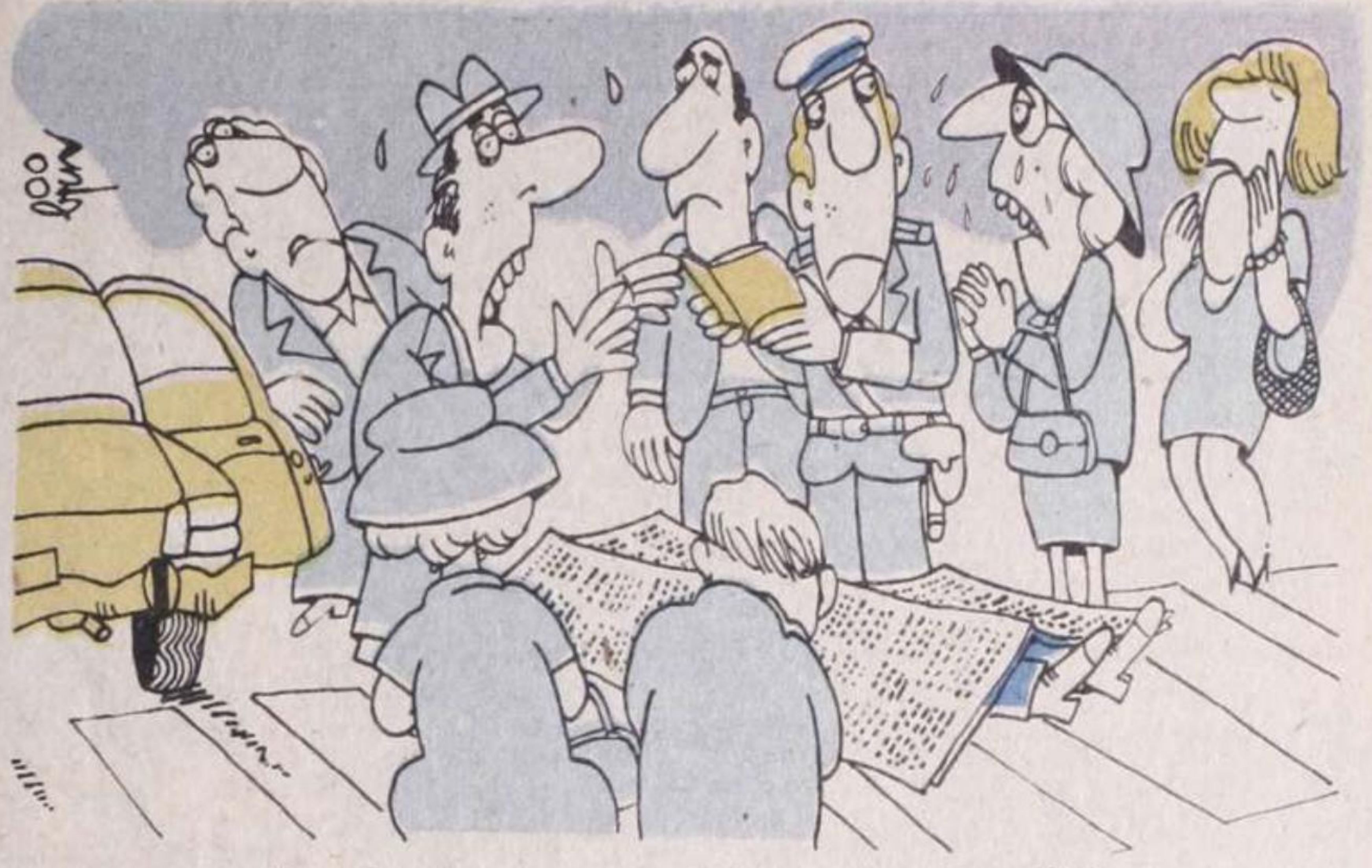

– Istenkém, éppen most emelték volna a nyugdíját . . .

Mi a helyzet Kislőcén?

A helyzet egyelőre áttekinthetetlen a Kislőcei Gemkapocs Kiegyenesítő Vállalatnál. Éppen ezért küldtek le engem riportot készíteni, mert veszélyes helyzetekben is megőrzöm a hidegvéremet és jól beszélek magyarul. A szerkesztőm könnyes szemmel búcsúzott el tőlem (megígérte, hogy a vállalat saját halottjának tekint) és arra kért, hogy próbáljak meg reális áttekintést adni a kislőcei zavaros helyzetről.

Először a portással beszéltem, aki csak akkor volt hajlandó szóba állni velem, miután felmutattam az autóbusz-villamos bérletemet.

— Tudomásom szerint — mondtam a portásnak —, ön az A. M. K. Sz. (Alkohol Mellett Küzdők Szövetsége) hadműveleti csoportfőnöke. Miért szakított a V. J. B. E.-vel? (Vállalat Jazz-Balett Együttes.)

— Nem én szakítottam velük, ők szakítottak velem, mert egyesültek az A. E. K. F.-fel. (Alkohol Ellen Küzdők Frontja.)

— És ki pénzeli az A. E. K. F.-t?

— Az étolajban gazdag járási tanács.

— Most harcban állnak egymással?

— Igen. A legutóbbi csatában két sebesültünk volt, jelenleg alkoholelvonó kúrán vannak, de a V. J. B. E.-nek (Vállalati Jazz-Balett Együttes) három sebesültje van. Kificamították a bokájukat, a hűvösvölgyi fronton . . .

— Bemehetek az üzembe?

— A saját felelősségére. Az udvart az I. A. H. Sz. ellenőrzi. Azaz az Irodai Alhalmazottak Harci Szövetsége. Nem akarom megijeszteni, de már többen felrobbantak az udvaron.

— Aknák?

— Az idegességtől robbantak fel, hogy nem tudtak bejutni az irodaépületbe.

— Azért én megpróbálom . . .

Megpróbáltam és sikerült. Az irodaépület kapujában megállítottak. Egy marcona külsejű férfi állta el az utamat. Kezében egy hordozható írógéppel.

— Van engedélye?

— Van — mondtam nyugodtan, mint ahogy azt Chrudinák Alajostól tanultam, s felmutattam a délegyházi strandbérletemet.

— Kit keres? — kérdezte az őr.

— Kovács kartársat.

— Melyiket? Az épület baloldali szárnyához tartozó Kovácsot, vagy a jobboldali szárnyhoz tartozó Kovácsot?

— Ön hova tartozik?

— Az N. T. M.-hez.

— Az mit jelent?

— Nekem teljesen mindegy.

Sikerült bejutnom az épület jobboldali szárnyában székelő Kovácshoz, aki — miután felmutattam az Ebtenyésztők Országos Egyesületnek igazolványát — mosolyogva, szívélyesen fogadott. Még bablevessel is megkínált. (Volt benne kolbász és csipetke.)

— Tessék, tegyen fel kérdéseket! — mondta az Sz. B. E. Ö. A. vezetője (SZOT-beutalókat Ellenőrző Önkéntes Alakulat).

— Ki támogatja önöket?

— A kislőcei üdülő. Sajnos, ott csak egy ember lakhat, mert kicsi az épület. Ráadásul az ellenségeink az épületet lakhatatlanná nyilvánították.

— Kik?

— A mozgalmunk centrista szárnya, az F. B. L. Ü. Z. X. Y. Ezt a mozgalmat Nagylőce pénzeli. A községfejlesztési adóból.

— Az F. B. L. Ü. Z. X. Y. mit jelent?

— Sajnos, ezt én sem tudom. Az én fejem se minarét.

— Milyen sikereik vannak?

— Legutóbb egy kommandónk megsemmisítette az ellenség kávéfőzőjét. Felrobbantottuk.

— Milyen a kapcsolatuk a gyár igazgatójával?

— A lehető legjobb. Évente többször befizetünk neki egy IBUSZ-utat. Otthonosan mozog a legtöbb nyugati és keleti fővárosban. Annyit utazik, hogy már csak törve beszél magyarul.

— Köszönöm a beszélgetést.

— Szívesen, máskor is, Somogyi Pál elvtárs.

●

A szerkesztő nem adta le a riportomat. Chrudinák Alajost bízta meg, készítsen riportot Kislőcéről.

Én meg utazom Közel-Keletre.

Mikes György

Nyugatnémet segítséggel:

BELENÉZTEK A FENEKETLEN TÓ FENEKÉBE

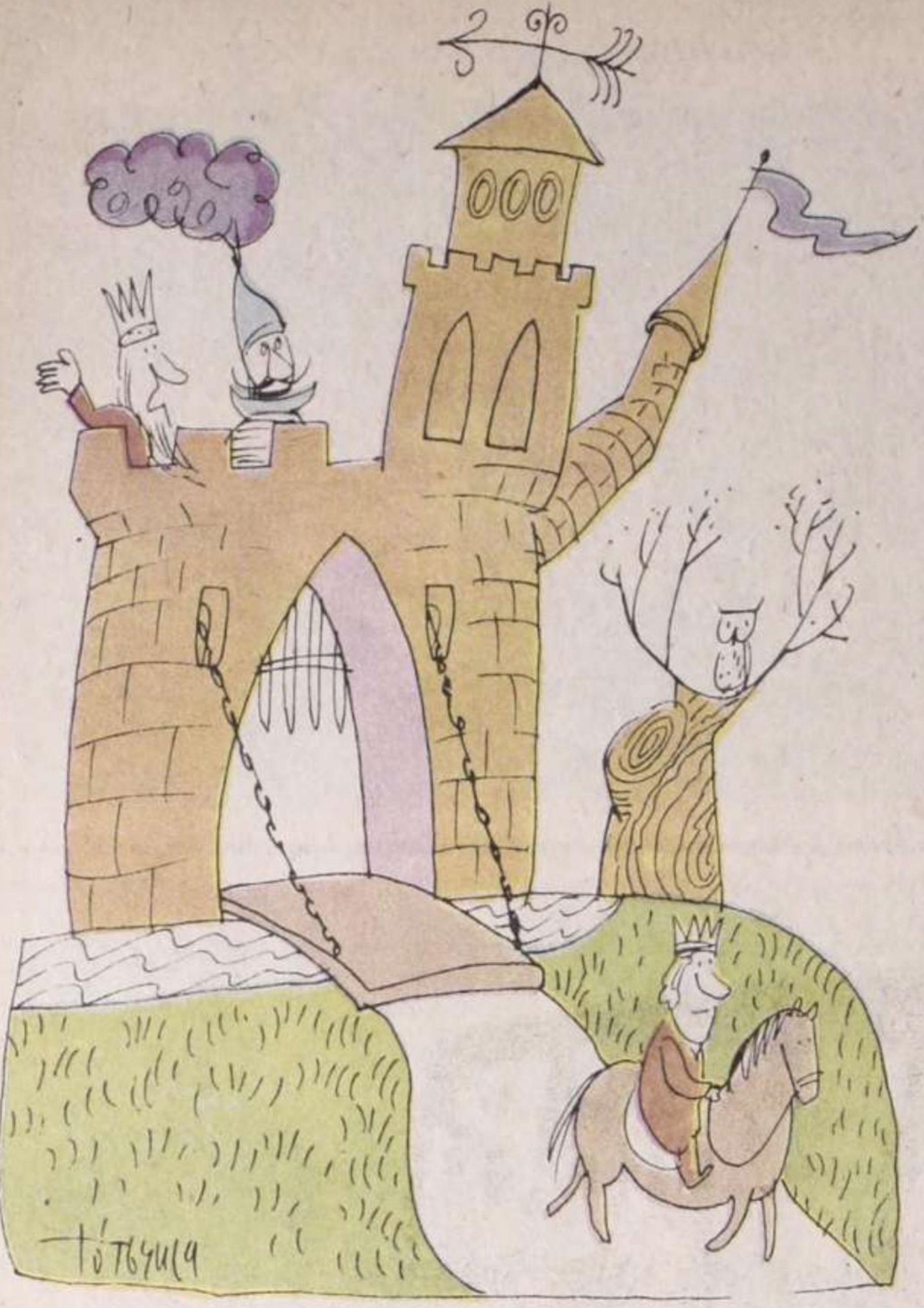

– A legkisebb fiam is világgá ment, hogy beálljon idegenlégiósnak egy külföldi csapatba . . .!

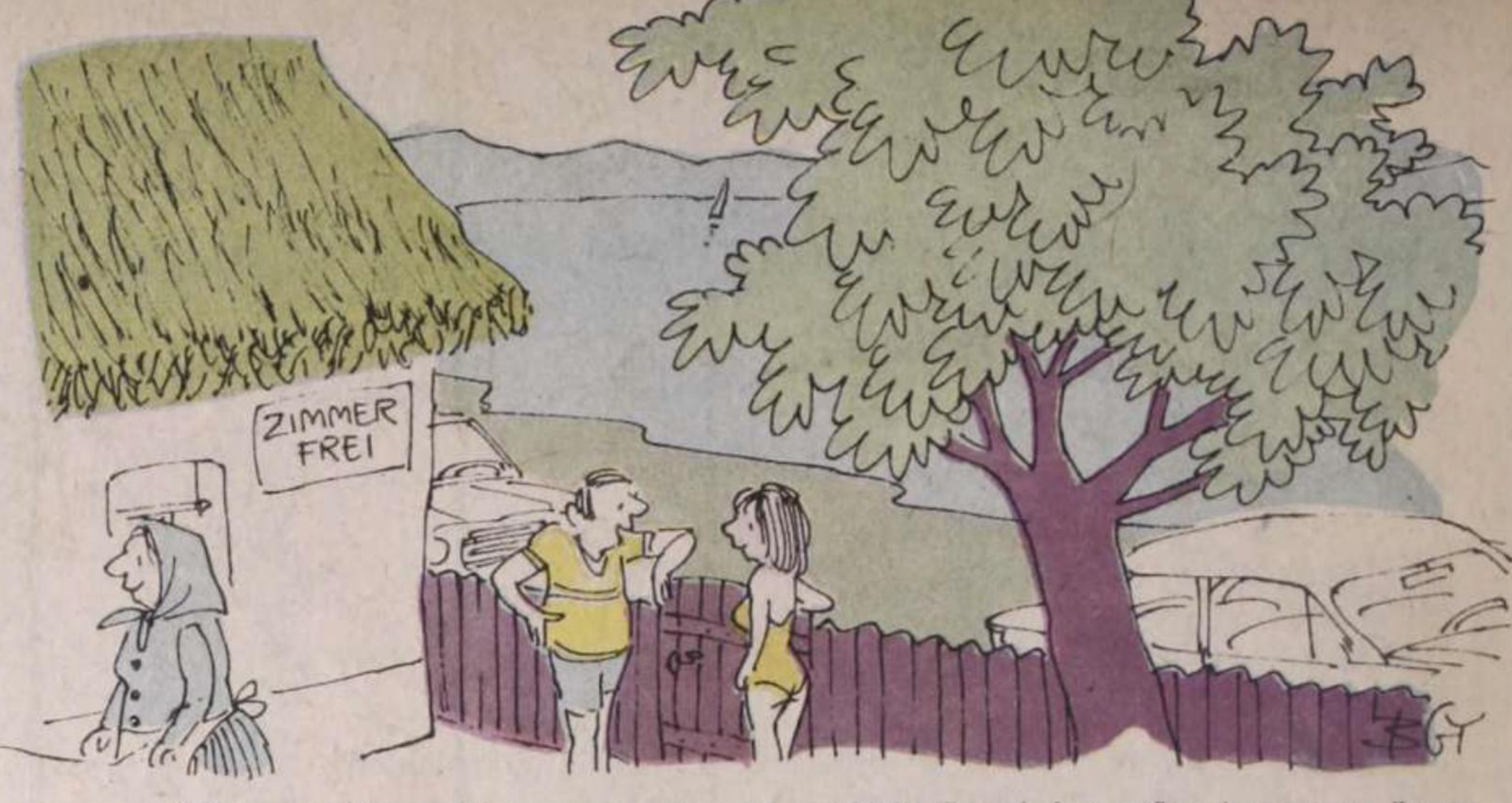

– Végre megjött a mama esze, már nem a Márka kupakokat gyűjti, hanem az ötvenmárkásokat.

FEJLŐDŐKÉPES BOSZORKÁNY

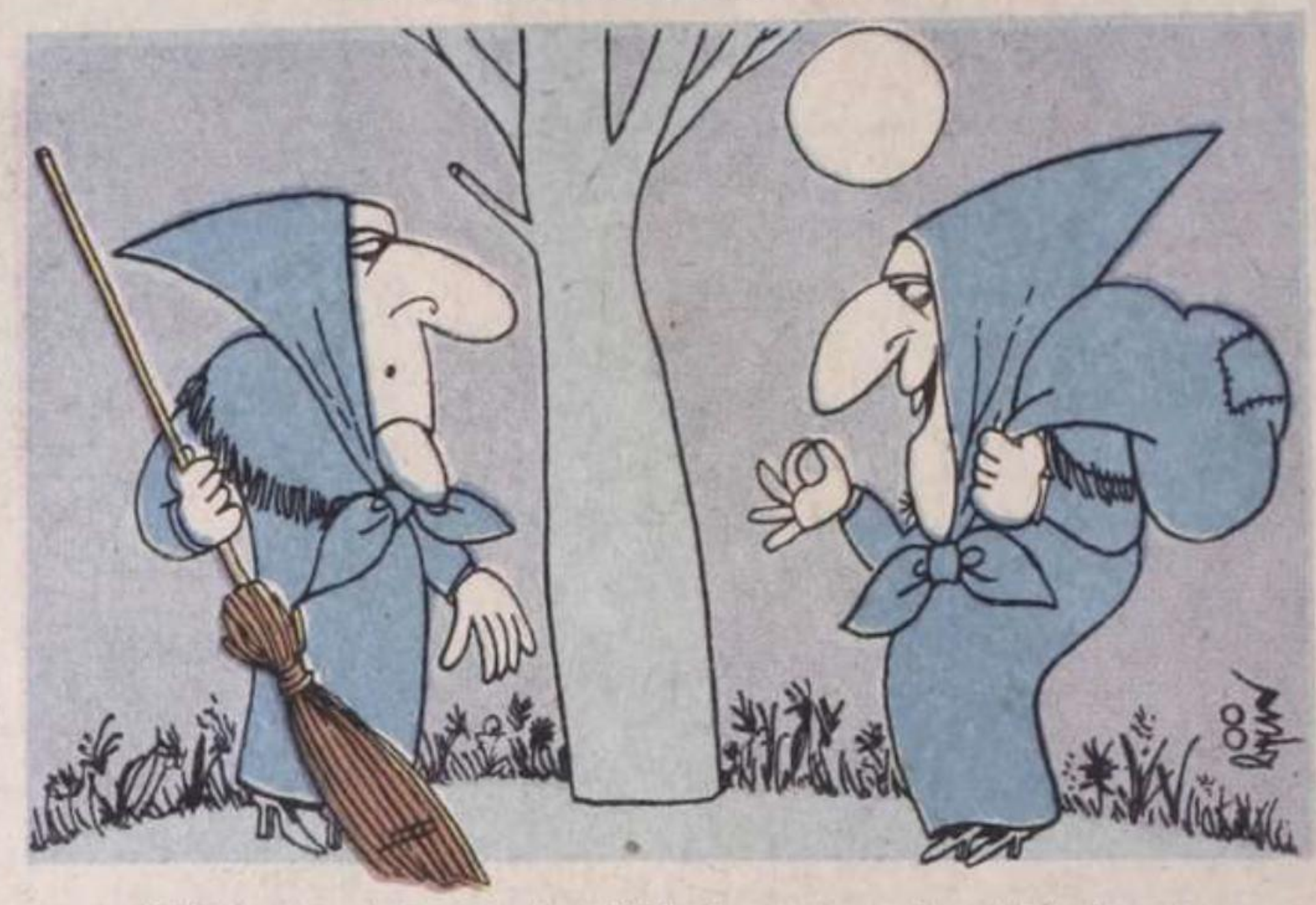

– Hidd el, lelkem, holdtöltekor az akasztófadombon szedett szagos müge legjobb atomcsapás ellen . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Kovács elmegy a fogorvoshoz, hogy fájós fogait rendbe hozassa. A fogorvos megvizsgálja, aztán így szól:

— Két odvas fogát kiveszem, és helyükbe két műfogat teszek.

— És mondja, doktor úr — kérdi Kovács —, rá kell fizetnem a cserére valamit?

SZILÁNKOK

FANTASZTIKUS

— Mennyit tetszik kérni az albérleti szobáért?

— Semmit. Örülök, hogy majd önnel lakhatom együtt.

ESKÜVŐ

A menyasszonyom szülei ellenzik a házasságunkat, az én szüleim szintén, jómagam is, így aztán vidám agglegény maradok.

GYŰJTÉS

Brahovácz meséli:

— Ma délelőtt tíz órakor elkezdtem gyűjteni az öregségemre. Fél tizenegyre úgy éreztem, hogy már megöregedtem, és elköltöttem a pénzt.

LELTÁR

— Egy feledhetetlen szerelmes órát töltöttem a feleségemmel 50 évi házasságunk alatt.

FINOMSÁG

— Vennék egy fagylaltot, de nincs meg hozzá a gazdasági hátterem.

KARAMBOL

— Csak három bordám törött el, hála az égnek, a kocsimnak semmi baja.

ÉRVELÉS

— Maga is elvált drágám, én is elváltam. Hagyjuk egymást békében. Minek egy újabb válóper?

MEGLEPŐ

— Tudomásomra jutott, hogy ön a hátam mögött azt terjeszti, rendszeresen lopok. Miért kell ezt a hátam mögött terjeszteni, hiszen valóban lopok?!

ÖNZETLENSÉG

— Itt nyújtom a segítő kezem. Tegyen bele egy százast!

HARAG

— Ha nem haragudnék rád annyira, már rég szakítottam volna veled, hogy neked jobb legyen.

CSODÁLATOS HIVATAL

— Előbb elintézzük az ügyét. Kérvényezni ráér utólag.

SZÉP KIS HELY

— Igaz, hogy nálunk 36 forint egy bableves, de ebben benne foglaltatik az a szolgáltatás is, hogy időben értesítjük a kedves vendéget, ha jön a razzia.

Galambos Szilveszter

FULÖP GYÖRGY:

ÁLLATI LEXIKON

G A GÓLYA

RAB' GÓLYA

Hoznám már a kisbabát, de
van valami, ami bénít:
a hölgyek, mint tyúk a kölest,
kapkodják az antibébit!

EGYETEMI GÓLYA

Szerény gólya, elsőéves,
a magolás útját rója,
de majd egyszer nőgyógyász lesz,
okleveles antigólya!

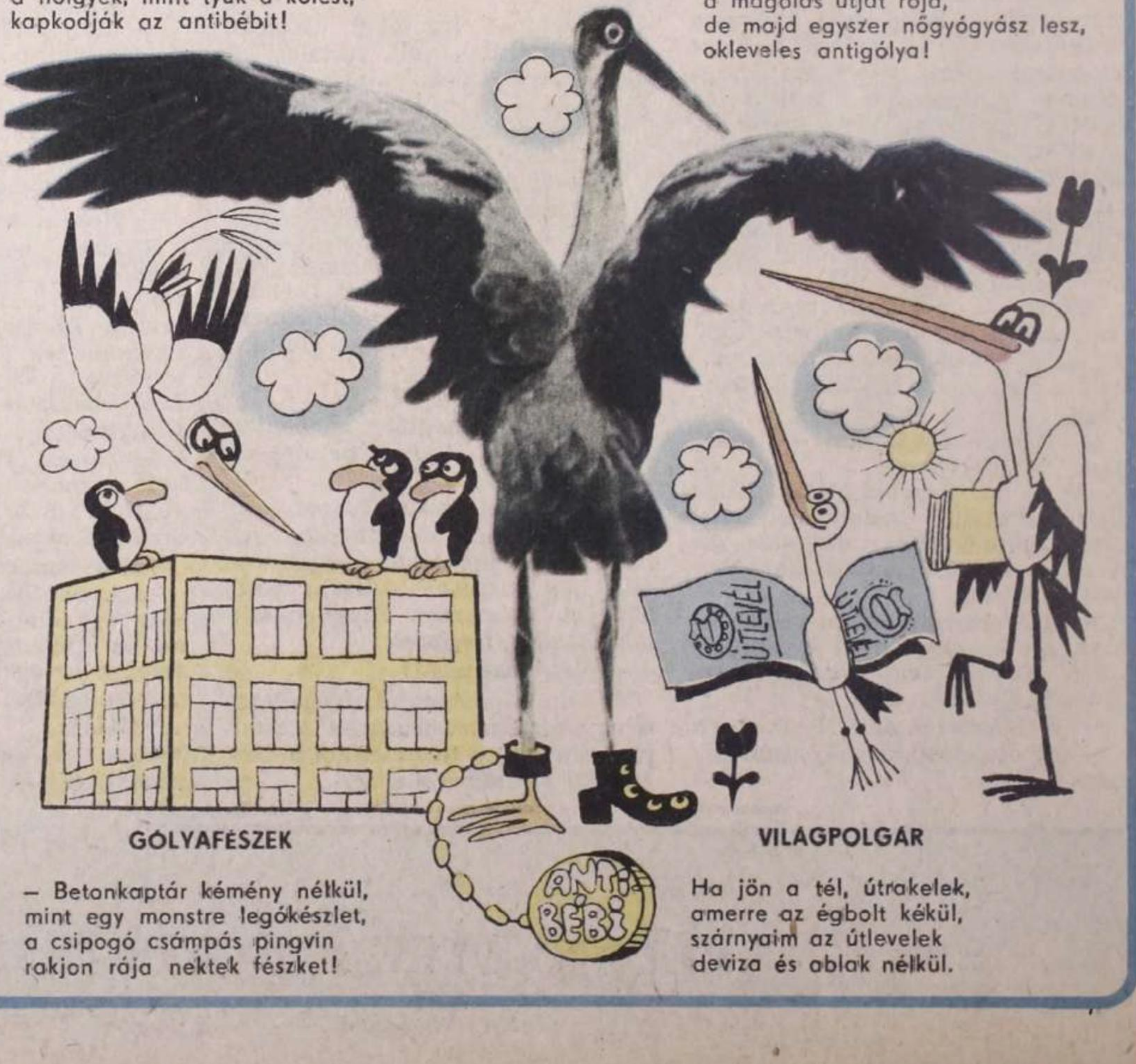

GÓLYAFÉSZEK

– Betonkaptár kémény nélkül,
mint egy monstre legókészlet,
a csipogó csámpás pingvin
rakjon rája nektek fészket!

VILÁGPOLGÁR

Ha jön a tél, útrakelek,
amerre az égbolt kékül,
szárnyaim az útlevelek
deviza és ablak nélkül.

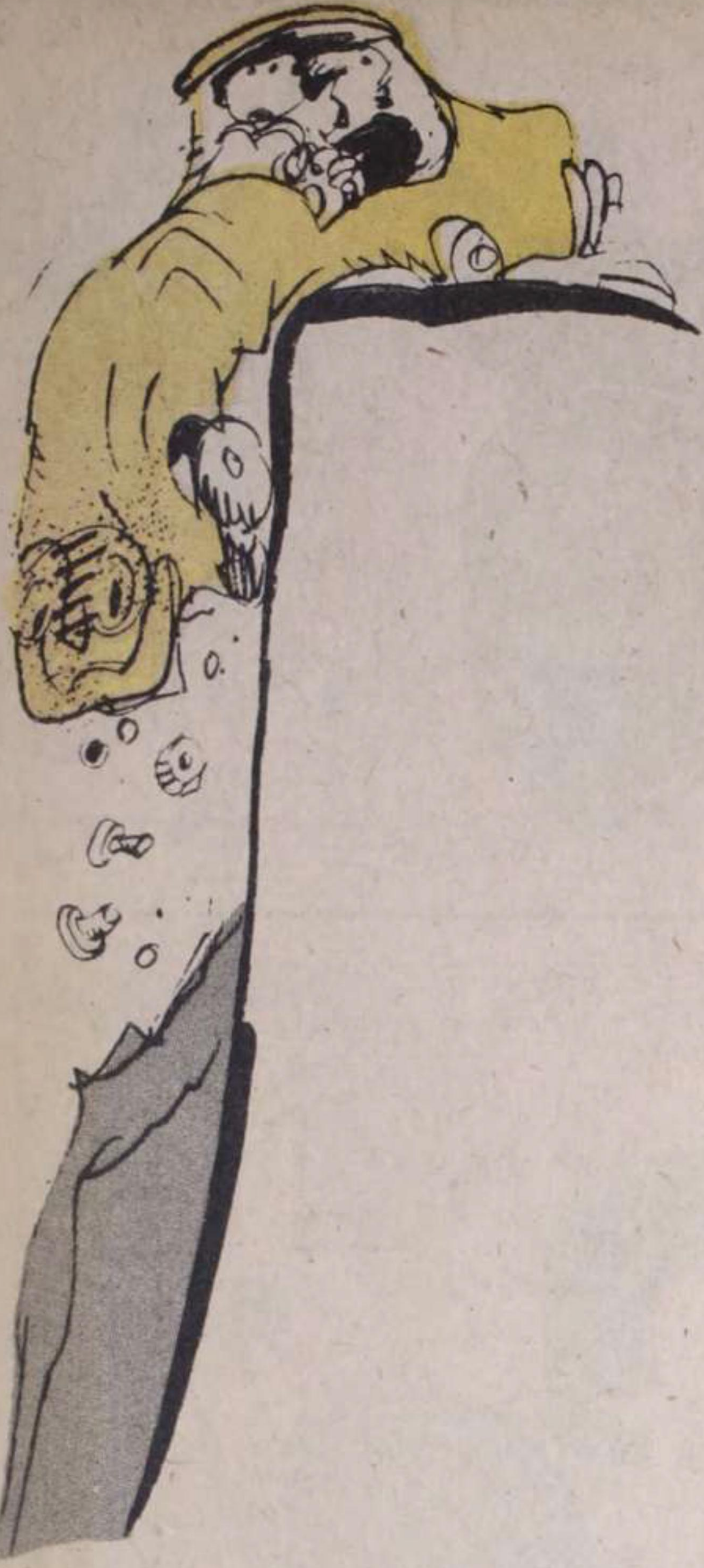

– Azóta ilyen depressziós, amióta a fülébe jutott, hogy kint voltam az autópiacon.

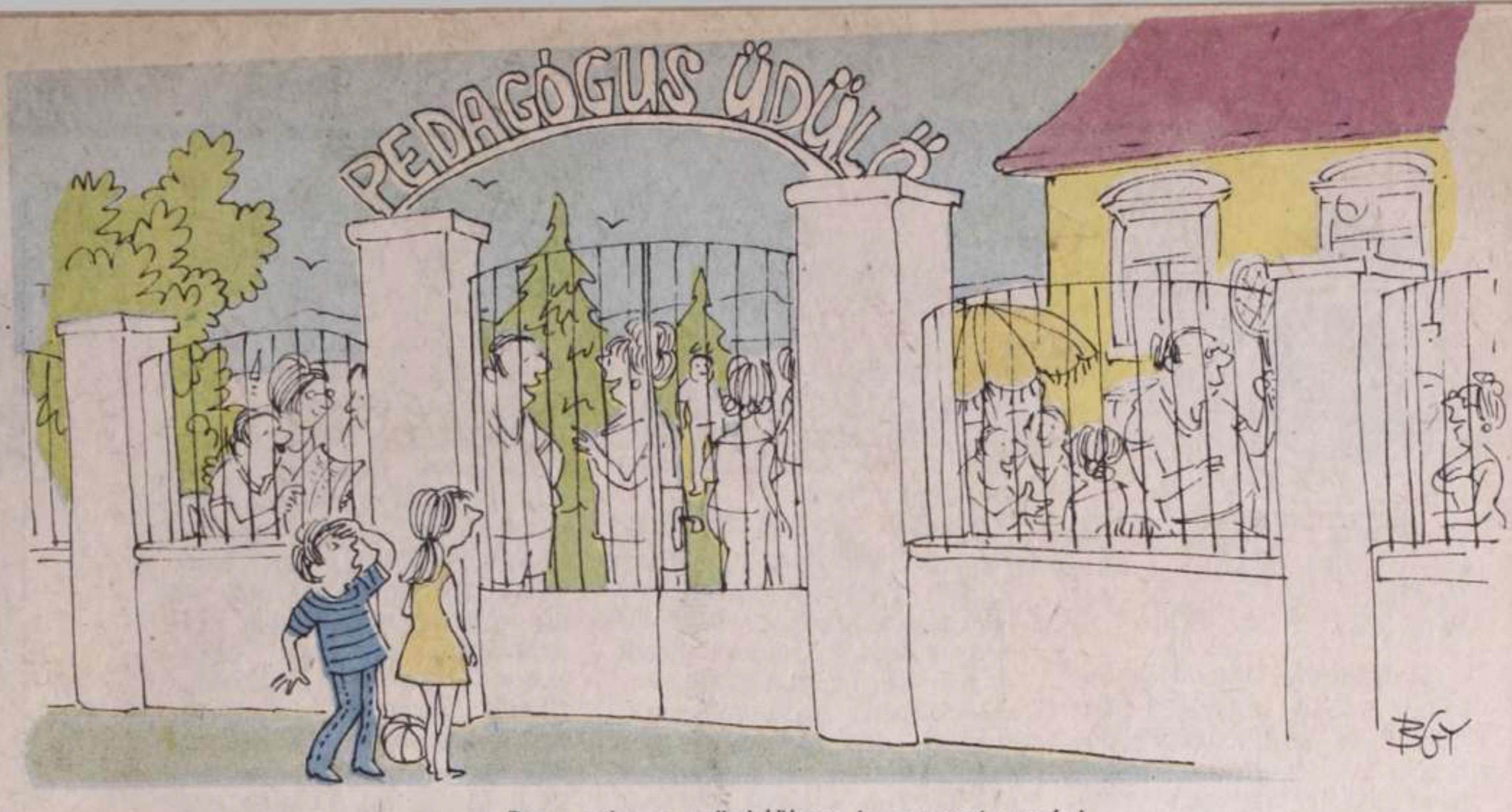

– Brrr, még a szünidőben is mennyi tanár!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Családi enyelgés:

— Drága férjem, mit kérsz a születésnapodra?

— Csendet, végre egy jó hosszú csendet...

*

— Papa, te vettél a húgomnak zongorát, most pedig vegyél nékem egy motorkerékpárt!

— Minek az neked?

— Hogy elroboghassak, ha a húgom zongorázni kezd...

MADRIDI PUZZLE

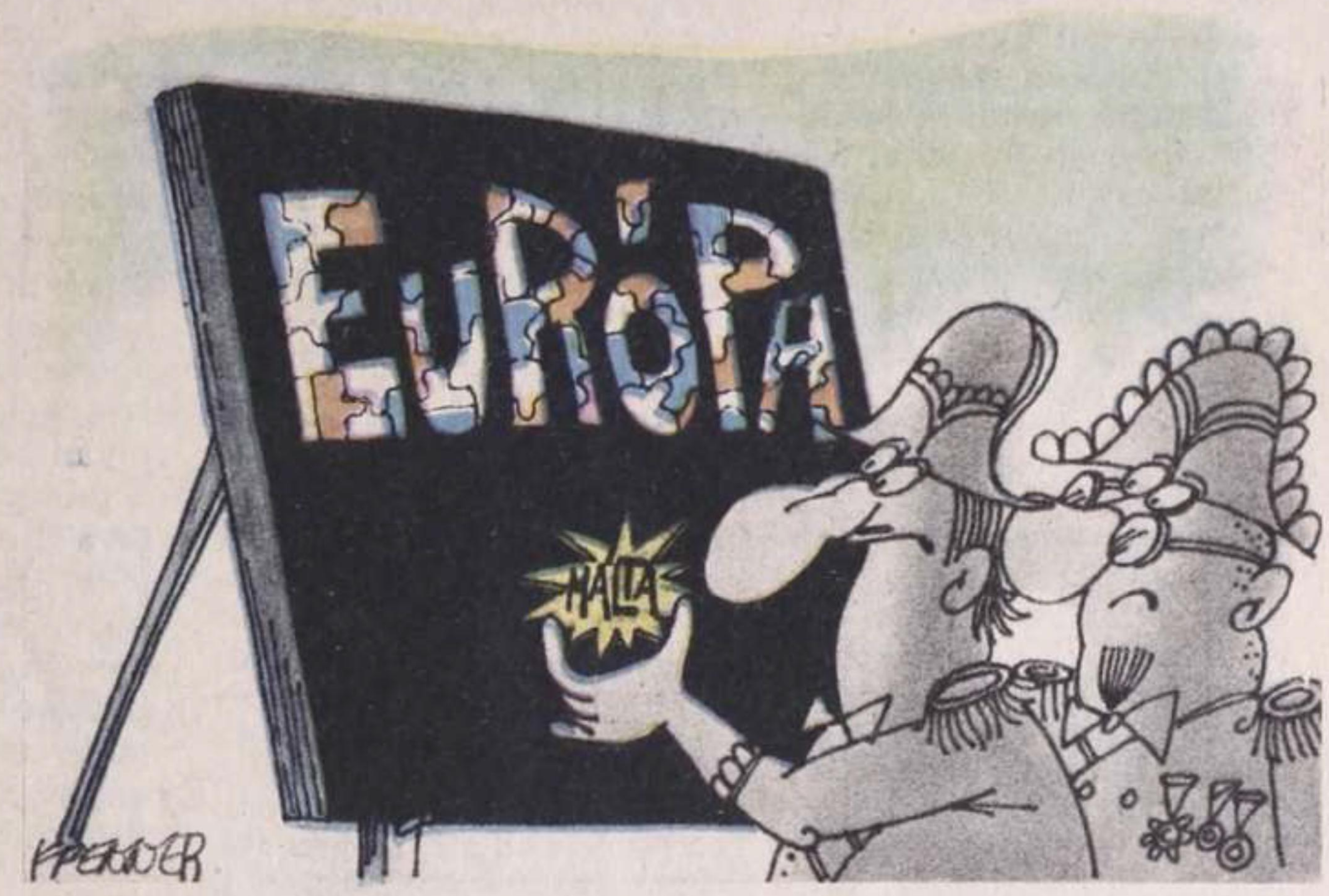

NOSZTALGIAPOP

Mostanában ahány popkoncert, mindegyiken ott vagyok. A hányaveti műsorközlő csak kidugja a busa fejét:

— Itt van az az öreg rovottmúltú? — én felintek, ő bólint: — Kezdhetjük!

Buzgalmam legfőbb oka, hogy imádom, ha a világsztár nálam is vénebb. Rozzant dédnagyatyák, házinyúlfejű ükmamók teszik magukat a deszkákon, a múlt század végén mentek ki harmadszor is a divatból. Jó, fénykorukban az Isten pénze kevés lett volna nekik, most meg egy marék csirketápért is eljönnek, ha az áldozatkész szervezőség idekurjantja őket.

Ily módon reszkettem, agonizáltam, sőt euforizáltam végig a bájos Eufrosine Studebaker koncertjét a Ferihegyi repülőtéren. Azért ott, mert az összes többi szabadtéri színpadunk együttvéve is szűk lett volna az áhitattól átitatott rajongók befogadására kopoltyúnként kétszázhúszért, umberufen.

Eufrosine Studebakert három vakvezető haszoneb cibálta ki a dobogóra. Az istenadta világcsillag úgy nézett ki, mint semmi a világon. Nofretete fáraóhölgy múmiája egy virágzó bakfis volt a kis Eufrosine mellett. Bőrét többszörösen felvarratva viselte úgy, hogy szemöldökét a fenekén találhatta volna a könnyelmű kutató, tüszszenteni pedig csak egyidejű bukfenc közben lehetett képes.

Aztán énekelni kezdett.

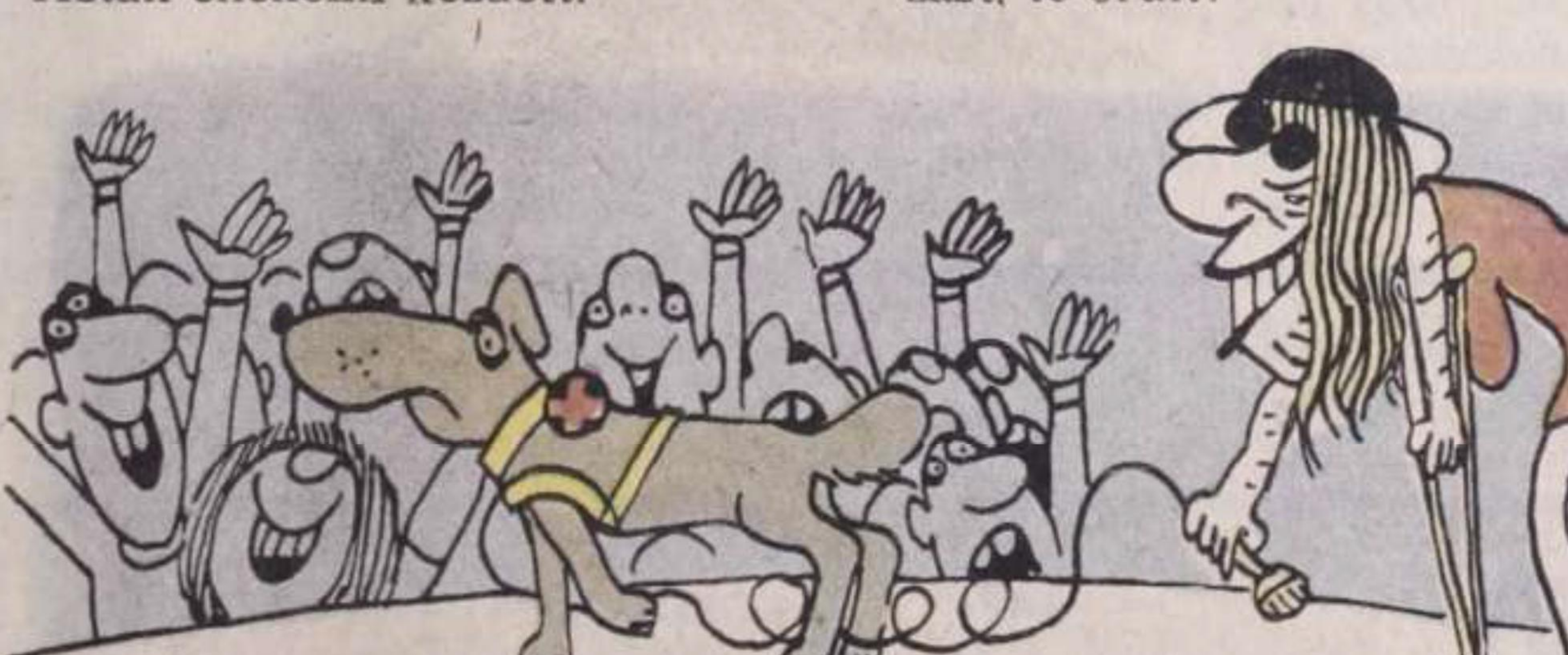

Fortisszimója körülbelül úgy hatott, mint amikor lámpaoltás után egy szúnyog kezd zümmögni a fejed körül és te nem tudod, hol csapd magad pofon.

Ferihegy mégis mámoros ünneplésben tört ki a hallatán. Mert tudta, hogy igazi nagysággal áll szemben, kinek érdemét — szúnyog ide, szúnyog oda — az irigy idő meg nem lophatja.

Hiszen Eufrosine Studebaker volt az, aki elsőnek rontott be a hírrel:

— Leonardo! Leonardo! Te kaptad azt a nagy melót a Sixtus-kápolnában!

Leonardo da Vinci lényén elömlött a boldogság langyos teje.

— Igazán? A freskókat?

— Frászt a freskókat. Azt a Michelangelo csinálja. Az állványozást, te őrült!

És ott voltam persze Pierre Ramaseder koncertjén is Ezt speciel a Nagyalföldön tartották, hogy egyetlen tébolyult hívő se szoruljon ki fejenként háromszázötvenért, oda ne rohanjak.

A nagy Pierre-t tizenkét izompacsirta cipelte ki a pódiumra. Meghajolt erre, orraesett arra. Aztán pukkedlizett arra, hasraesett erre. Majd elkapta a zongorára helyezett virágvázát, belepisilt és odavonszolta magát a nagyszakállú karmesterhez:

— Mondja már, kisasszonykám, hol kell leadni a vizsgálati anyagot?

Mire az egész Nagyalföld egymás lajbiját kezdte szaggatni emberfeletti boldogságában.

Jó, azt tudtuk, hogy Pierre Ramaseder fénykorában sem tudott énekelni. Viszont mindenki tisztában volt vele, hogy az itáliai hadjárat során közvetlenül Napóleon alatt szolgált, mint fiatal tüzérló.

Mert az évtizedek múlnak, az árak módosulnak, de a valódi érdem zománca örök fénnyel csillog.

A Ramaseder-koncertről hazafelé érdekes emberrel találkoztam.

Karcsú fiatal férfi volt az illető, vörös szakállal és szelíd tekintettel. Mezítláb gyalogolt a Duna tetején. Valahogy ismerősnek tűnt nekem.

— Jézus Krisztus! — kaptam végre a fejemhez.

Mosolyogva bólintott:

— Szupersztár.

Peterdi Pál

Töprengés Tampere után:

MÁR A KENUSOK SEM KAJAKOSAK?

TÉVÉ-VESÉZÉS

(Randevú) Még a legelvetemültebb lelkületű férfiúnak is szaporábban dobog a szíve, amikor régen nem látott kedvese várja találkára. Ám, aki a *Pénteki randevú*ra igyekezett, már az első néhány perc után láthatta, hogy fölösleges volt a sietség: a műsor felébredt ugyan hosszú nyári álmából, de kialudni nem tudta magát, s ha lehet, még gyűröttebb, fáradtabb lett.

Hogy a televízió e kedvelt ifjúsági műsora kerüli az olcsó hatáskeltést, a mindenáron érdekességre való törekvést, azt már korábban is tudtuk; komótosan, unalmasan egymás mellé illesztett blokkjai bizonyára egyetlen fiatalban sem keltenek káros, netán ellenőrizhetetlen indulatokat. Hacsak nem a Szegedi örökség című könyv, melyet ki tudja mi okból mutattak be e kései órán, vagy az az exkluzív interjú, melyben a Bojtorján együttes tagjai Magyarországon, magyar nyelven, a mi televíziónknak panaszolták, hogy Amerikában kétszer is díszpolgárok lettek, de idehaza még mindig csak rendes polgárok.

Aki esetleg nem tudta volna, most megtudhatta, hogy nyáron Szegeden is meleg van, sőt négy, zsákba bújtatott fiatalemberrel is találkozhatott, akik, dacolva a hőséggel, ezüsttel fújták be furcsa öltözetüket. Hogy ki voltak és mit akartak, azóta sem derült ki, de a velük való megismerkedés azért mégsem volt teljesen haszontalan: megtudhattuk, hogy van még „ifjúsági probléma". Ha nem is az életben, a televízió házatáján mindenképpen.

(Fenék) Jóleső érzéssel vettem tudomásul, hogy július utolsó hetében a Hét című műsor készítői nem érték be azzal, hogy távoli kontinensek egzotikus tájaira kalauzoljanak, hanem időt és fáradságot sem kímélve a budapesti Feneketlen tóról hoztak helyzetjelentést. Nem akarok a kelleténél nagyobb feneket keríteni a dolognak, de a fővárosnak ez a szép tava lassan olyanná válik, mint az egyszeri mammut: teljesen kihal.

Most azonban úgy látszik, valami elkezdődött. Stog úr (NSZK) 100 ezer nyugatnémet márka értékű lélegeztető berendezést állított fel, melynek segítségével remélhetőleg visszahozható a tó a klinikai halál állapotából. Az előkészületek mindenesetre megkezdődtek: magyar könnyűbúvárok szálltak alá a Feneketlen tó fenekére és tíz merülésük alkalmával mintegy 15 köbméter szemetet hoztak felszínre. Nem kis meglepetéssel tapasztalták, hogy a szórakozott pestiek apróbb tárgyak mellett padokat és asztalokat is behajigáltak a vízbe, s megállapították azt is, hogy most már csupán 15 ezer köbméter szemetet kell kibányászniuk, hogy az érdemi munka valóban megkezdődhessék.

Egyik oldalon áll tehát Stog úr a százezer márkájával, a másikon mi, budapestiek a 15 ezer köbméternyi padjainkkal, asztalainkkal. Valahogy úgy lehetünk a környezetvédelemmel, mint az anekdotában szereplő nagyivó, aki így panaszkodik: havi hatezer forintot keres, emellé még négyezret kap a visszaváltott sörös- és borosüvegeiért, s mégsem tud kijönni a fizetéséből.

(Táborok) Hőség havának utolsó hetében a Hét egy pop-zenei táborba invitálta nézőit. Az összejövetelt ifjúsági szövetségünk rendezte, s mint a riportban nyilatkozók elmondták, a tábor célja, hogy felkarolja, segítse a fiatal, amatőr zenekarokat. Tapasztalt zeneszerzők igyekeznek bevezetni őket a szakma rejtelmeibe, s megismerkedhetnek a fiatalok az erősítők és más technikai felszerelések kezelésével is. A tévénéző — aki újságolvasó is egyben — izgatottan kapja fel a fejét, mert most értesült első ízben arról, hogy Magyarországon két ifjúsági szervezet van: az egyik, amelyik évről évre tábort szervez az amatőr zenekarok számára, s egy másik, melynek hetilapja nem is olyan régen — Kinek kell a csótány című írásában — arra figyelmeztette a szülőket: jobban tennék, ha nem vásárolnának gyermekeiknek drága zenekari felszereléseket, mert így talán sikerülhet megakadályozni az amatőr együttesek létrejöttét.

Föld S. Péter

VÍZIÓ

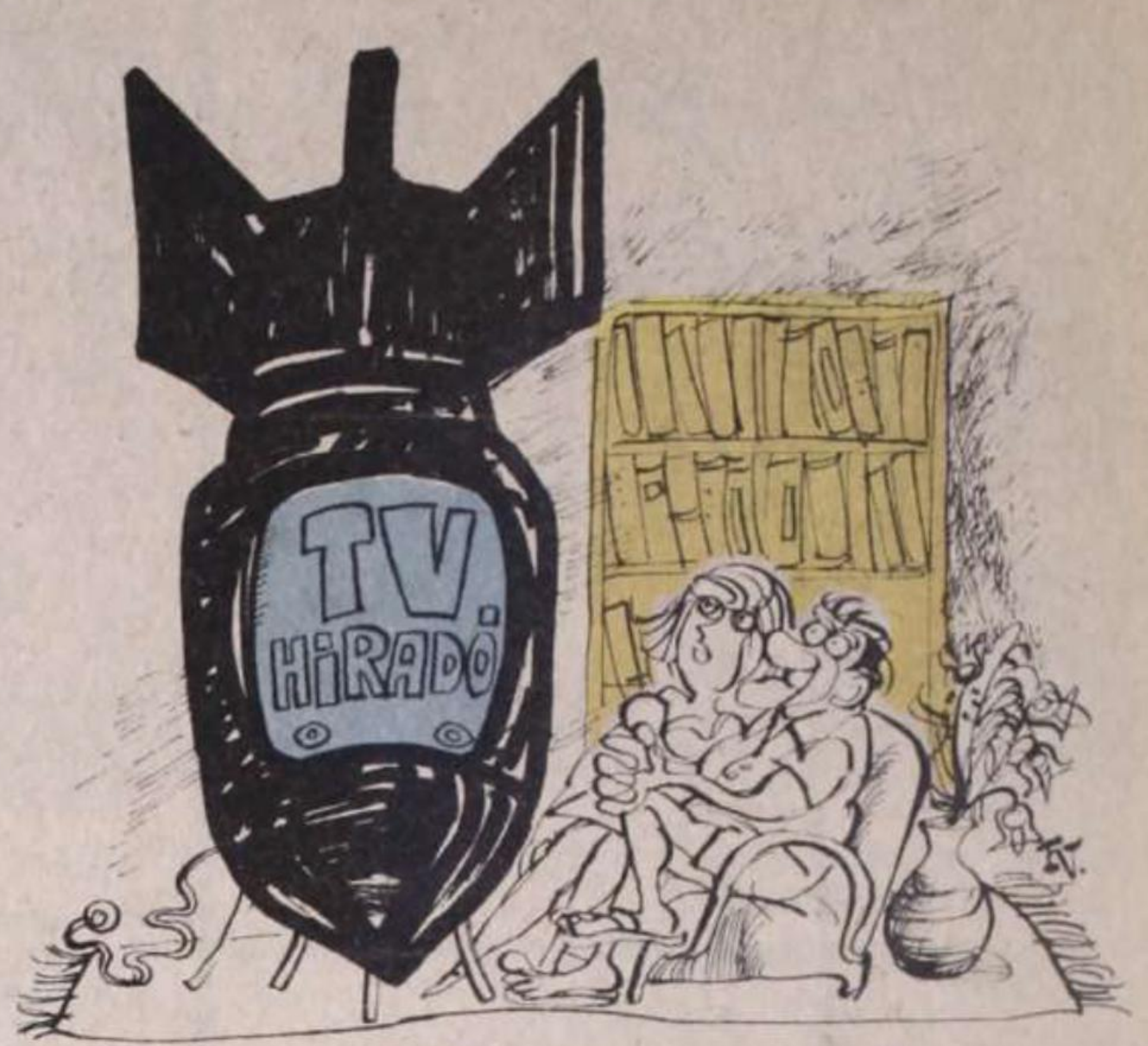

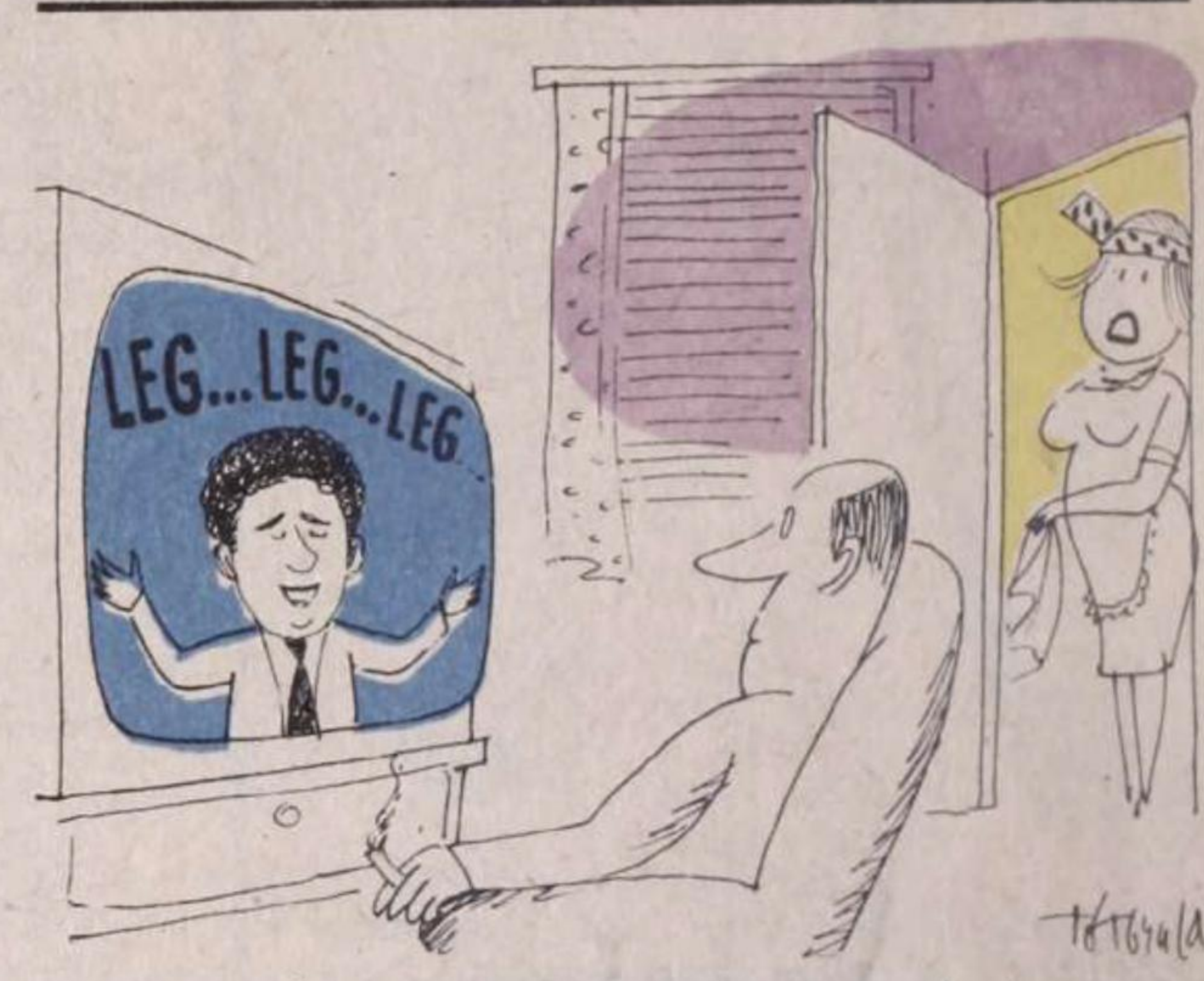

– Én pedig 24,5 mp. alatt mosogatok el.

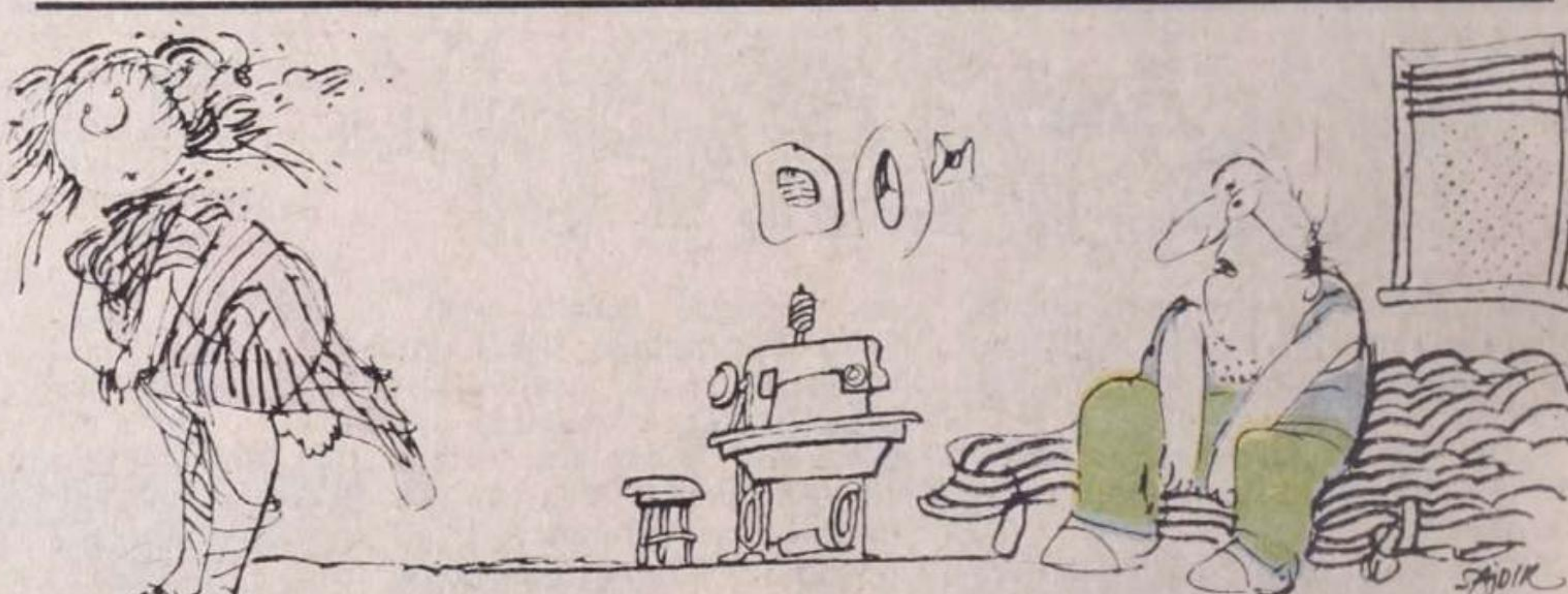

– Vagy öltözz szexisebben vagy ne csukd le a tévét, ha félmeztelen nőket mutat.

AZ ÜZLETKÖTŐ HAZATÉR

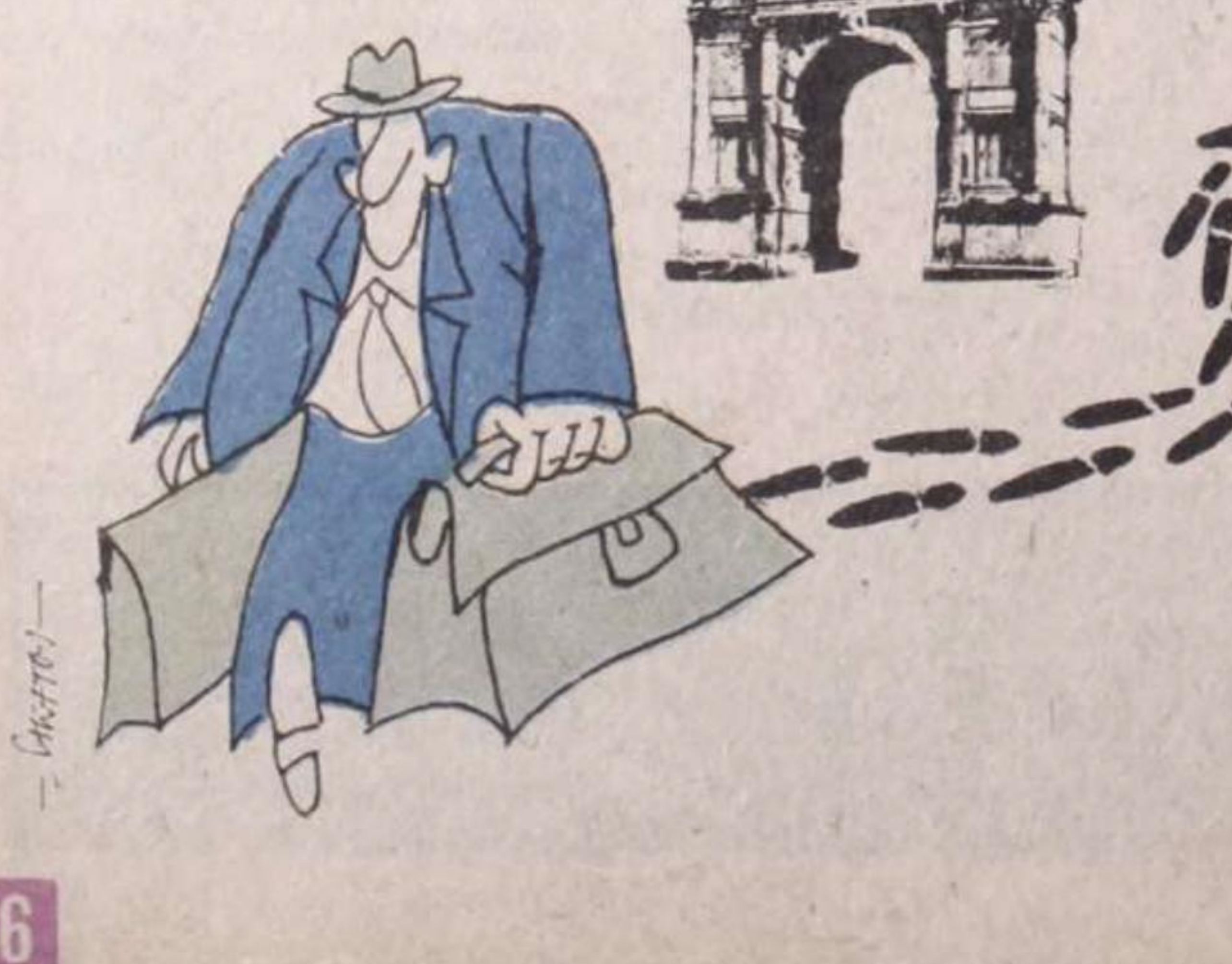

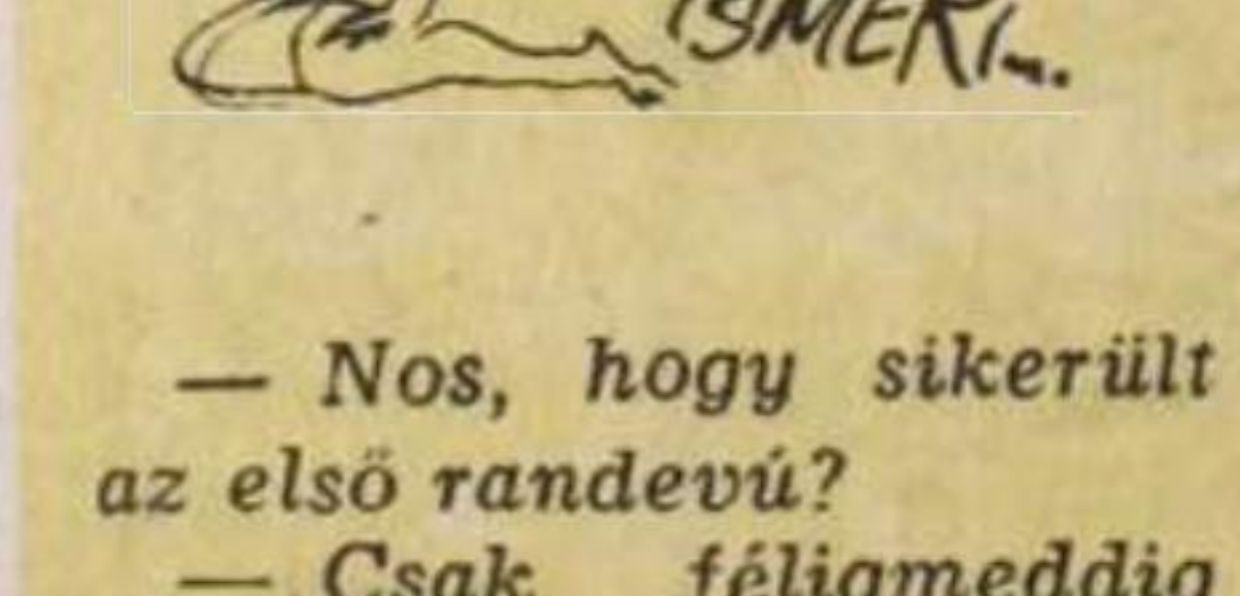
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI..

— Nos, hogy sikerült az első randevú?

— Csak féligmeddig sikerült.

— Hogyhogy?

— Én elmentem, a lány nem . . .

*

— Azt hiszem, rövidesen eljön az idő, amikor a tévé helyettesíti majd az újságot.

— Ez sohasem lesz. A tévével ugyanis nem lehet agyonütni egy legyet.

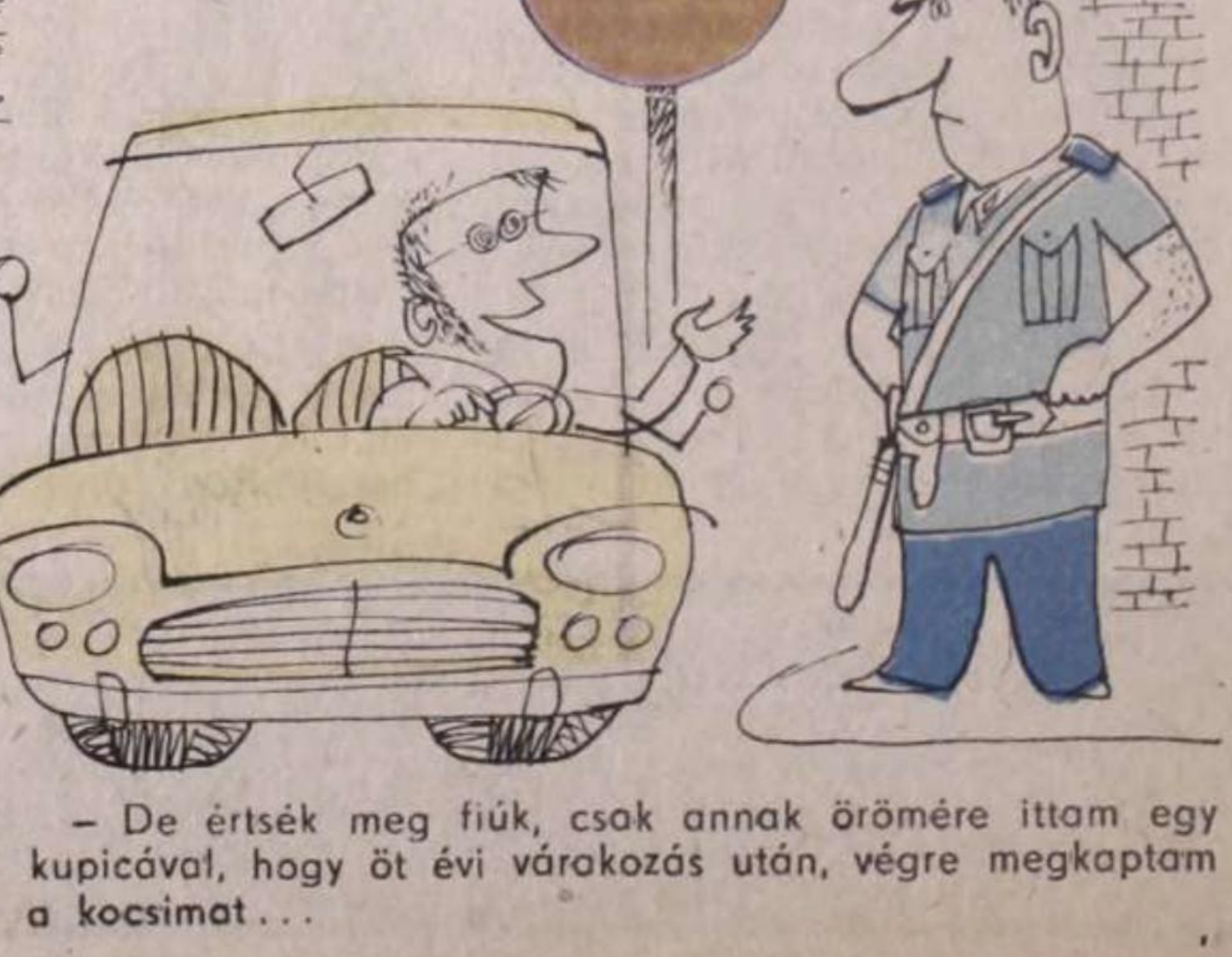

– De értsék meg fiúk, csak annak örömére ittam egy kupicával, hogy öt évi várakozás után, végre megkaptam a kocsimat . . .

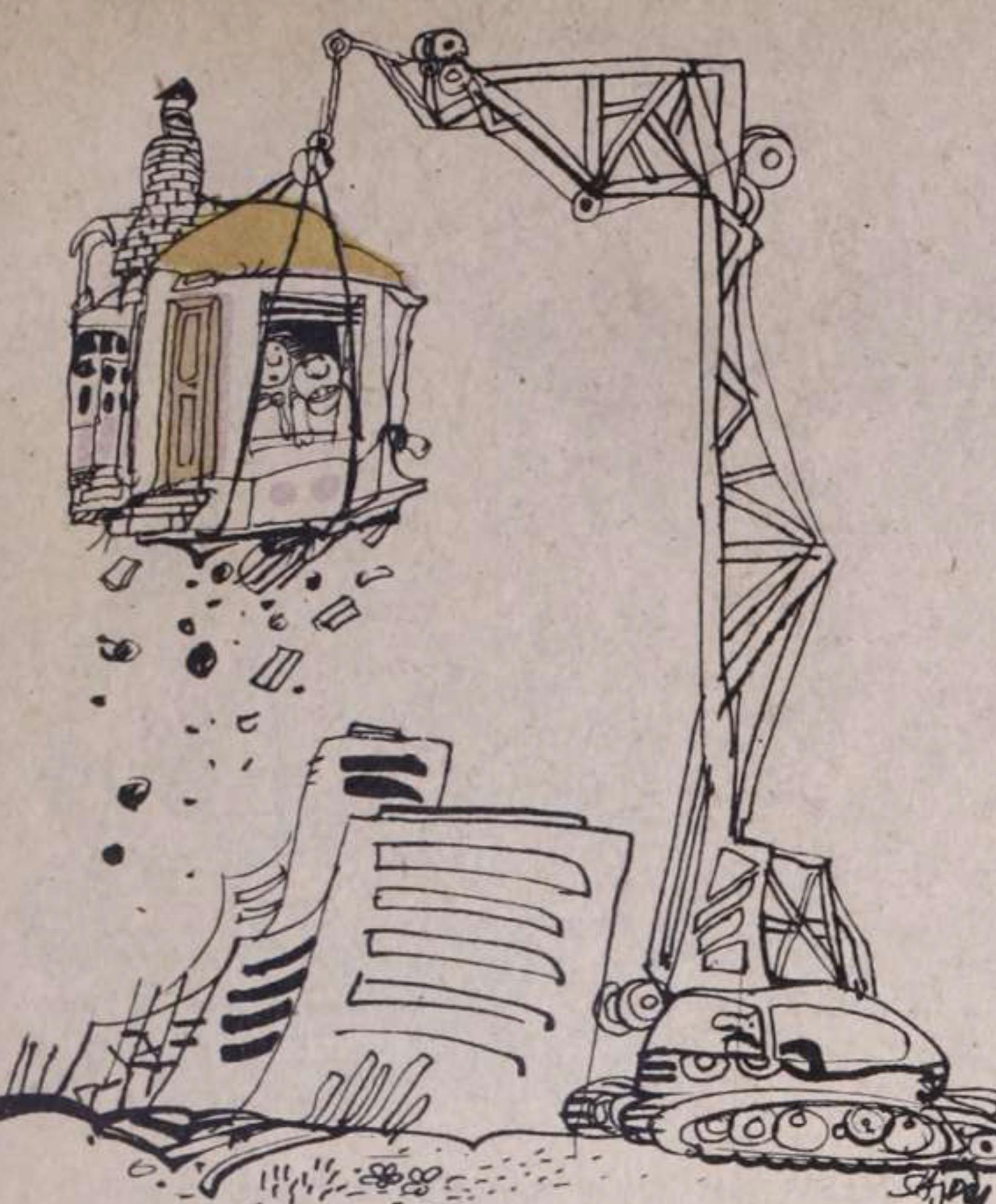

– Most már juszt sem írom alá a szanálási engedélyt.

NÉPI IHLETÉSŰ PUNK

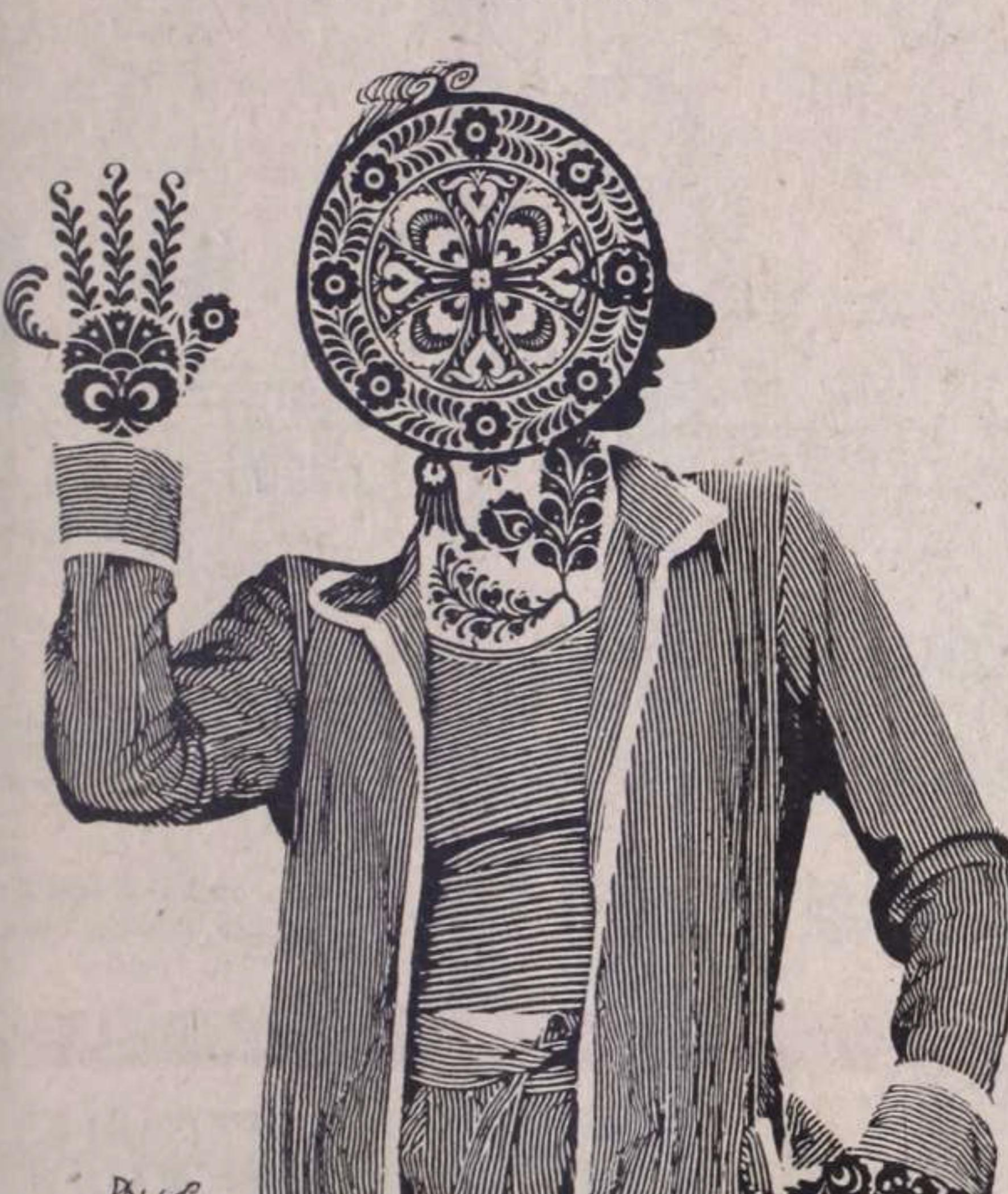

Jelentés az aszályról:

A BÖGRECSÁRDÁK NEM SZÁRADTAK KI

FESTŐ A ZACIBAN

— Uram, ne mozduljon! ragadta meg a karomat egy tetőtől talpig összekent alak a zálogfiókban.

— Kérem, én nem csináltam semmit! — mondtam nyakig elpirulva.

— Ne féljen tőlem, csak le akarom festeni! — ráncigálta elő festőállványát a tömegből az ismeretlen.

— Maga Munkácsy?! — néztem rá bizalmatlanul.

— Nem, én Koszos Csontos Keresztély vagyok, egyébként Karcsi! — mérte be orromat a hüvelykujjával a festő. — Miből gondolta, hogy én vagyok a Misi?

— Mert legutoljára Munkácsy Mihály festett a zálogházban — feleltem, mert ismét elkezdett dobogni a szívem. — Maga biztosan azért fest itt, mivel szeretne kapni egy Munkácsy-díjat!

— Annál sokkal többet, uram! — tekerte fényiránt a fejemet a művész. — A Bizományi Áruház Vállalat ötvenezer forintos képzőművészeti pályázatot hirdetett, hogy élethűen bemutassák a belső életét. Magának élethűen bizományi feje van, ne mozduljon!

— Na de Koszos úr, drága, én gyorsan szeretném beadni a nagyanyám aranyfogát, mert hátha bejön egy ismerős! — hátráltam a becsűs felé.

— A nagyanyja aranyfogát!? — borzolta össze a színeket a palettán a rámenős alkotó, egyébként Karcsi. — Azt már nem! Vágjon olyan arcot, mintha harminchat személyes ezüst étkészletet adna be a félkilós tortakéssel együtt! Így könnyebben elnyerem a díjat.

— Ilyen arcot nem tudok vágni, úgy érzem magam, mint a siralomházban! — csöppent a verejtékem a hátam mögött álló hölgy naftalinos muffjára.

— Nézze, a nyolcvan forintos órabért én is megadom magának, mint modellnek, ha nyerek! — festett a fülem után mintázva egy toronyórát a vászonra a mester.

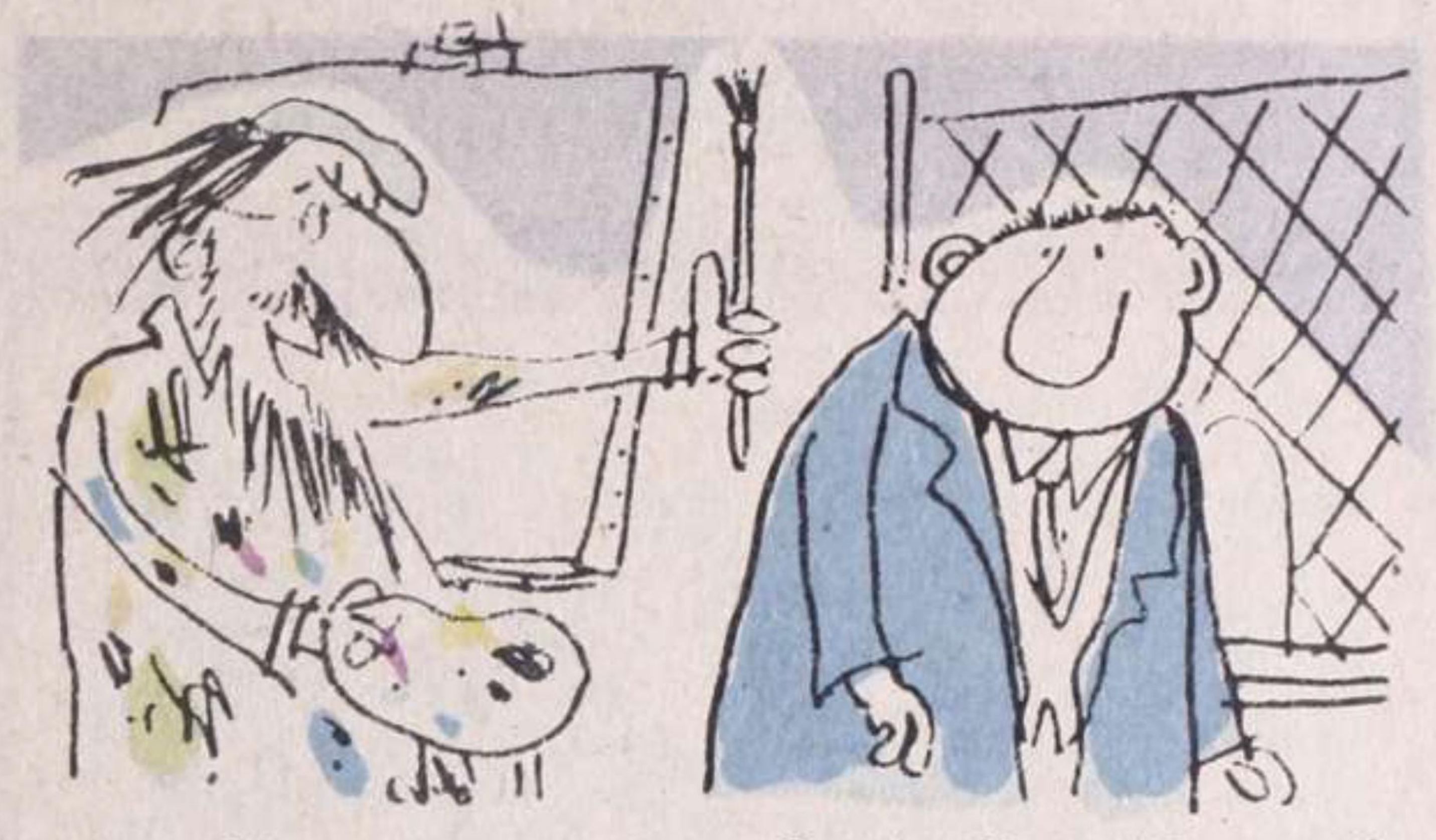

— Miért, meddig kell itt állnom? — szívtam ijedten magamba a zálogfiók másnapos illatát.

— Egy-két óra és megvagyunk — biggyesztett a toronyórához láncot is Karcsi.

— De, kedves festő úr, akkor én olyan leszek, mint egy ásító inas! — tüsszentettem a naftalintól az előttem álló férfi gondjaiba.

— Ásító inas, isten őrizz! Csináljon úgy, mintha egy perzsaszőnyeg lenne a hóna alatt! — kevert valami mélyfekete színt a toronyórán fészket rakó barna hajamhoz a nagy piktor.

— Mondja, tisztelt mester, maga tájképfestő, történelmi festő, címerfestő vagy kékfestő? — pillantottam elbizonytalanodva a készülő képre.

— Hajnalban általában a piacon dolgozom, de ez egy ilyen nagy összegű pályázatnál nem érdekes — kent még sárgát az óraláncon lüktető piros halántékomra Koszos Csontos Keresztély. — Én is a zaciban nőttem fel!

— Akkor már félig a kezében érezheti az ötvenezret — szorítottam markomban az aranyfogat.

— Abban nyugodt lehet. És kész is vagyok! — kiáltott fel erre Karcsi.

Aztán beadtuk a friss festményt a becsűsnek. Ő alig nézte meg, máris a fejünkhöz vágta.

Kint az utcán kitörültem hallójáratomból az almazöld festéket.

— Mondtam, hogy tegyen úgy, mintha a koronázási ékszerek lennének a zsebében! — legyintett dühösen a nagy mester, azonban az egyik kapuból kiszaladt egy férfi, akinek harisnya volt a fején.

Őt követte a másik zálogfiókba.

Tormai László

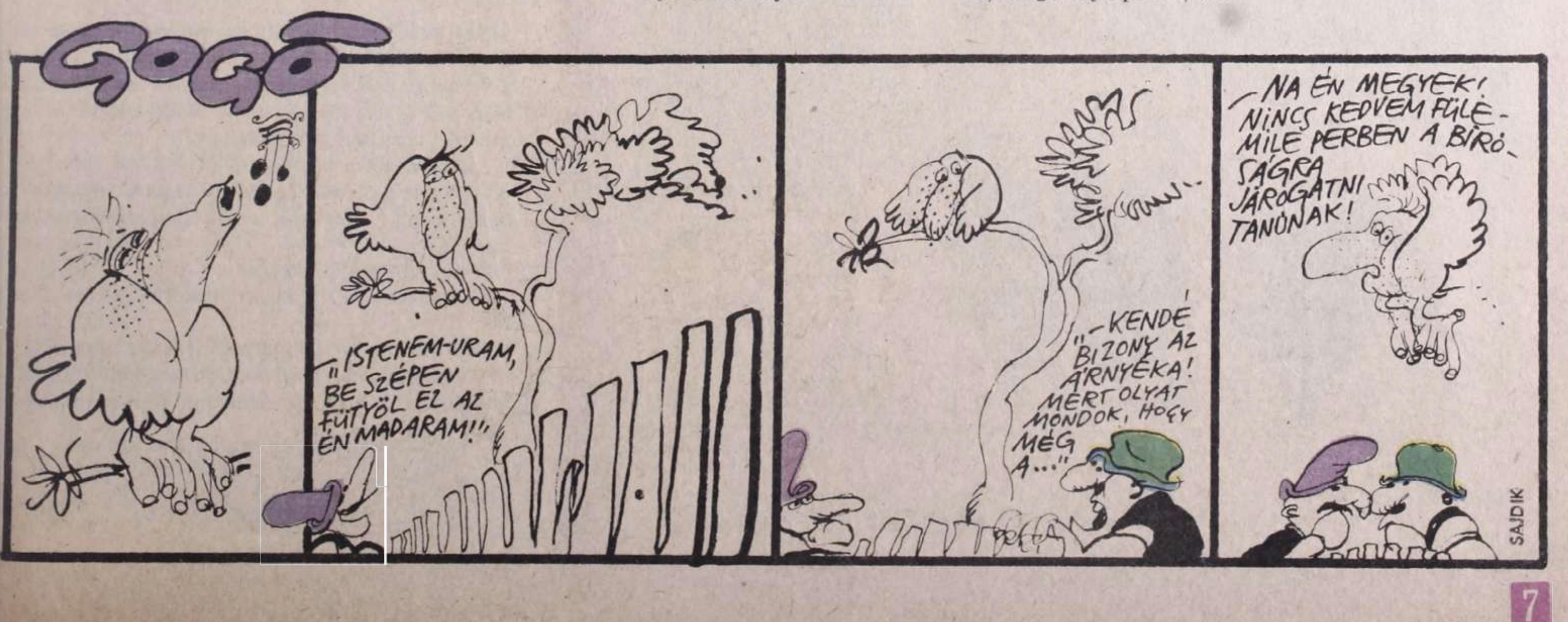
GOGÓ
„ISTENEM-URAM, BE SZÉPEN FÜTYÖL EL AZ ÉN MADARAM!”
„—KENDÉ BIZONY AZ ÁRNYÉKA! MERT OLYAT MONDOK, HOGY MÉG A...”
—NA ÉN MEGYEK! NINCS KEDVEM FÜLEMILE PERBEN A BÍRÓSÁGRA JÁROGATNI TANÚNAK!
SAJDIK

KÁNIKULA

HŐGUTA

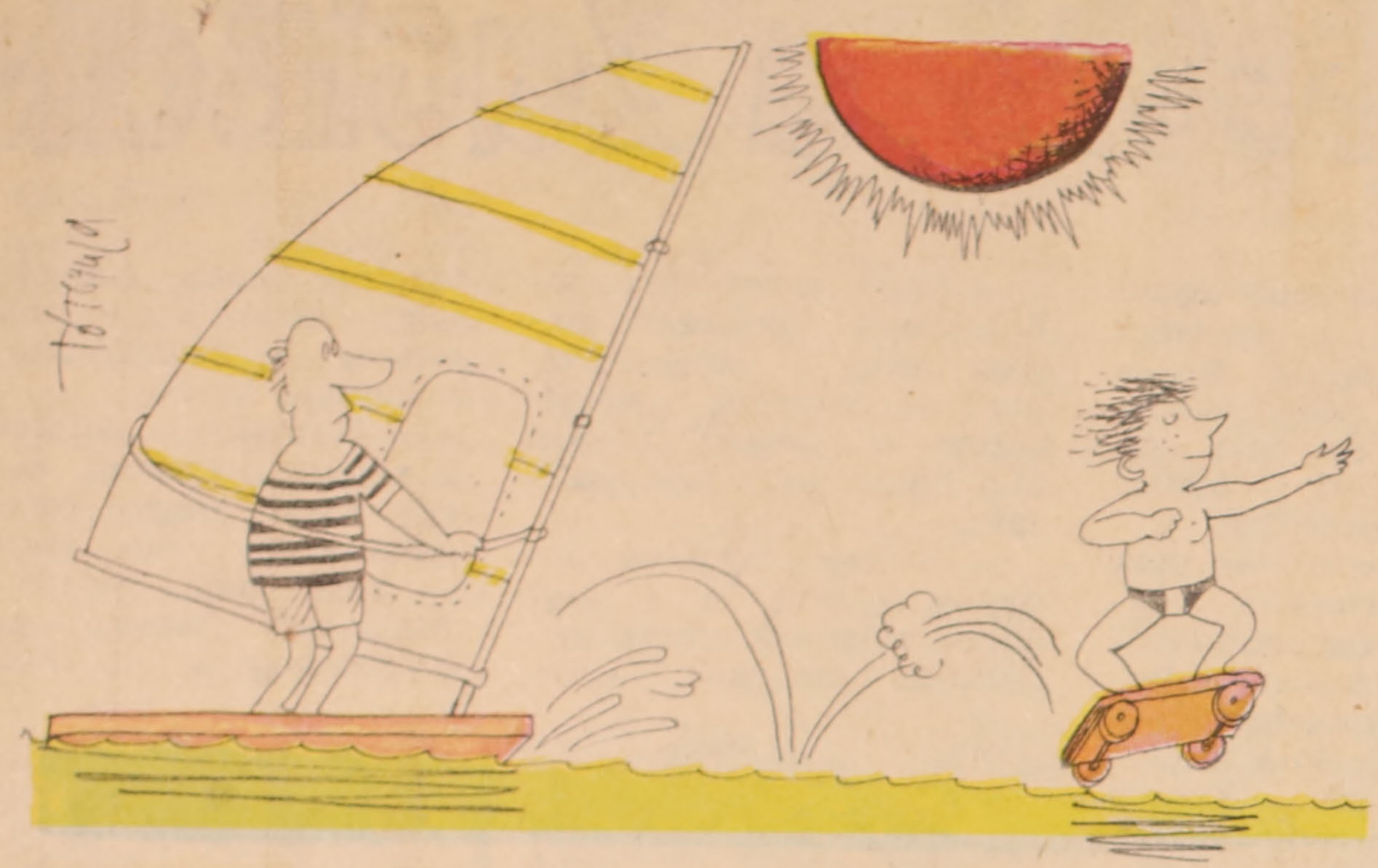

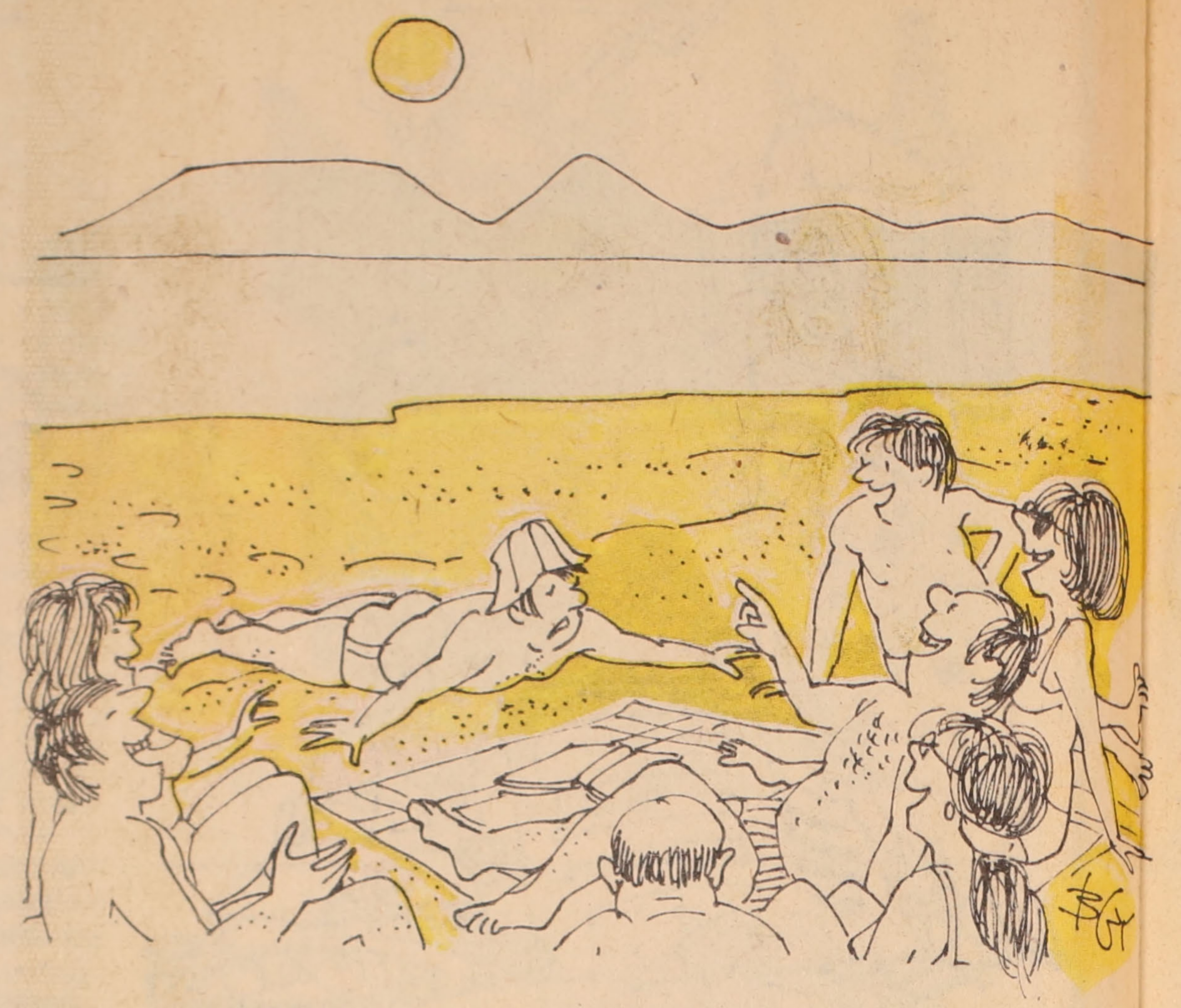

– Maga most jött a hathúszassal, ha sört akar!

STRAND-JELMEZ

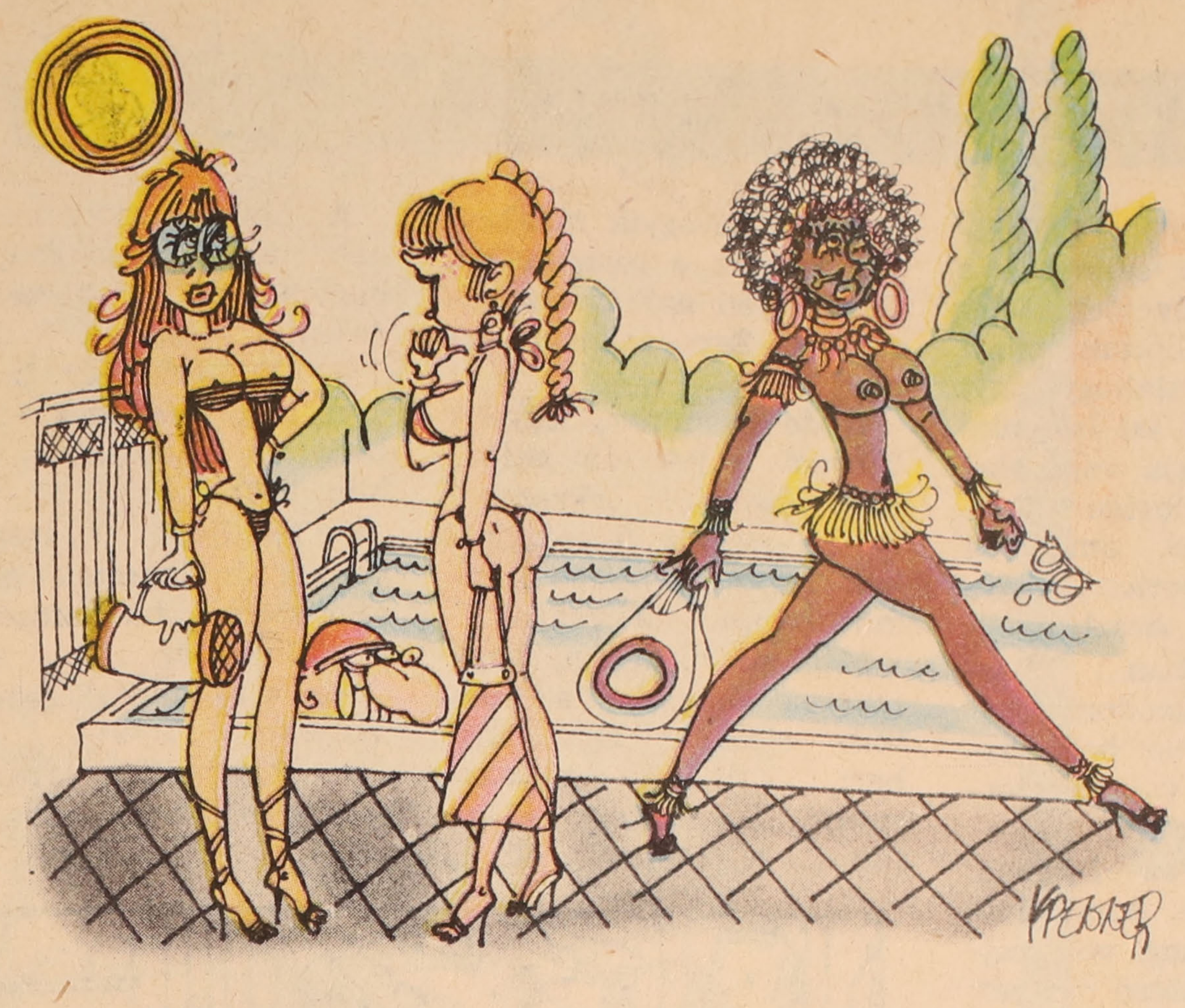

– Neki nem szólnak, mert azt hiszik, hogy egy hazánkban tanuló fejlődő országbeli diák.

BALATONI VÍZMINŐSÉG

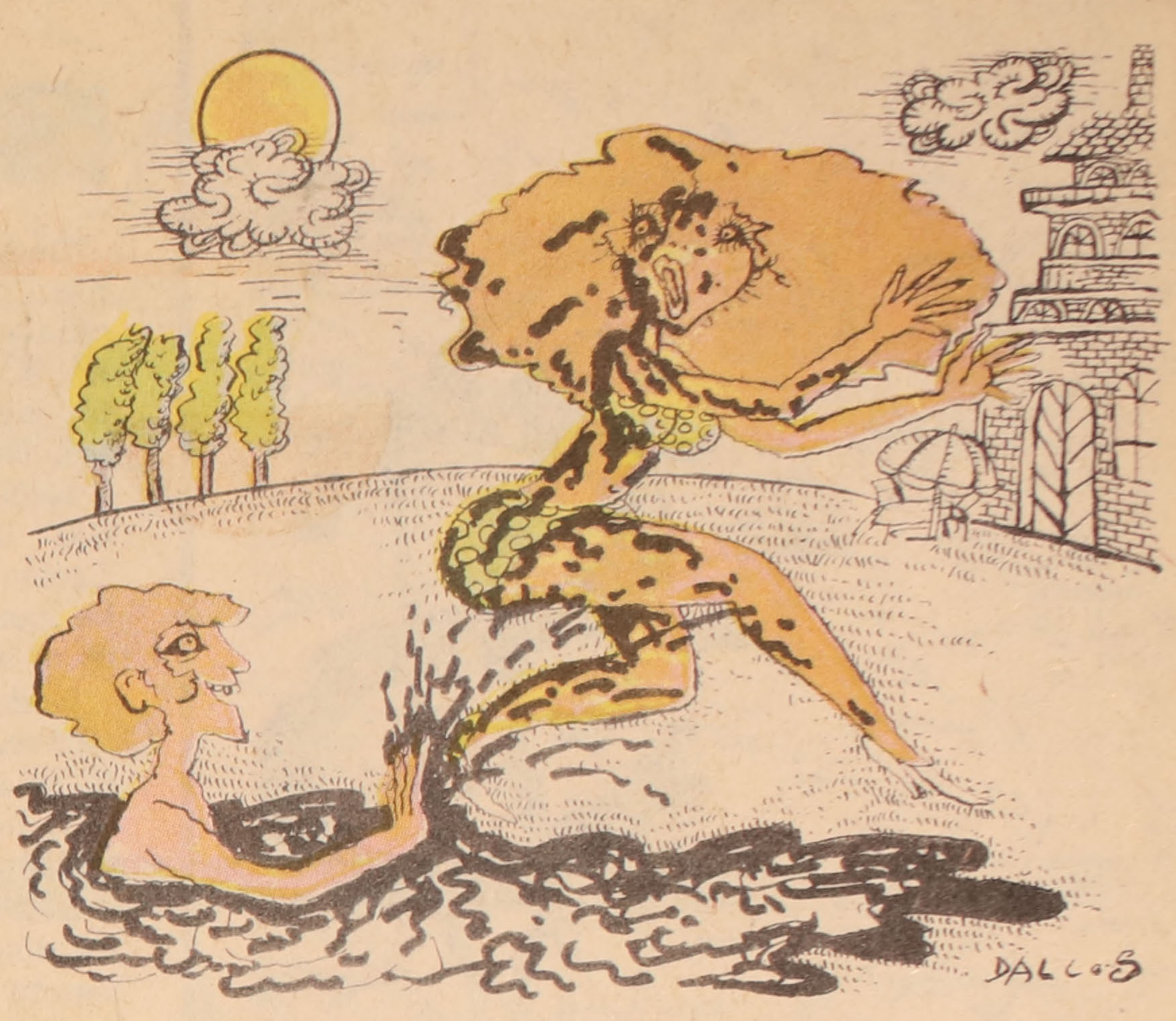

– Ne hülyéskedj! Most mehetek mosakodni!

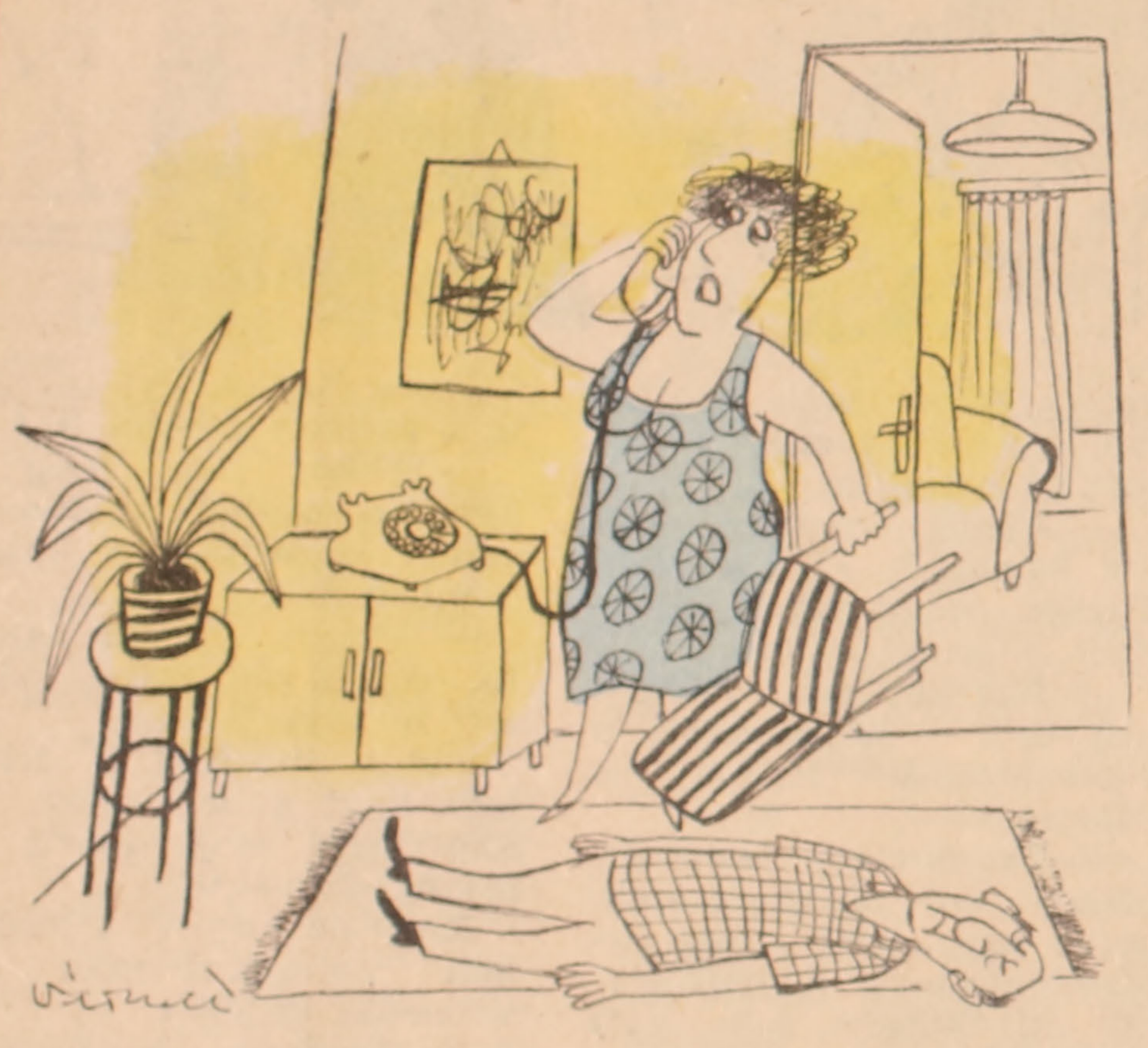

– Mondd, drágám, neked is az idegeidre megy ez a hőség?

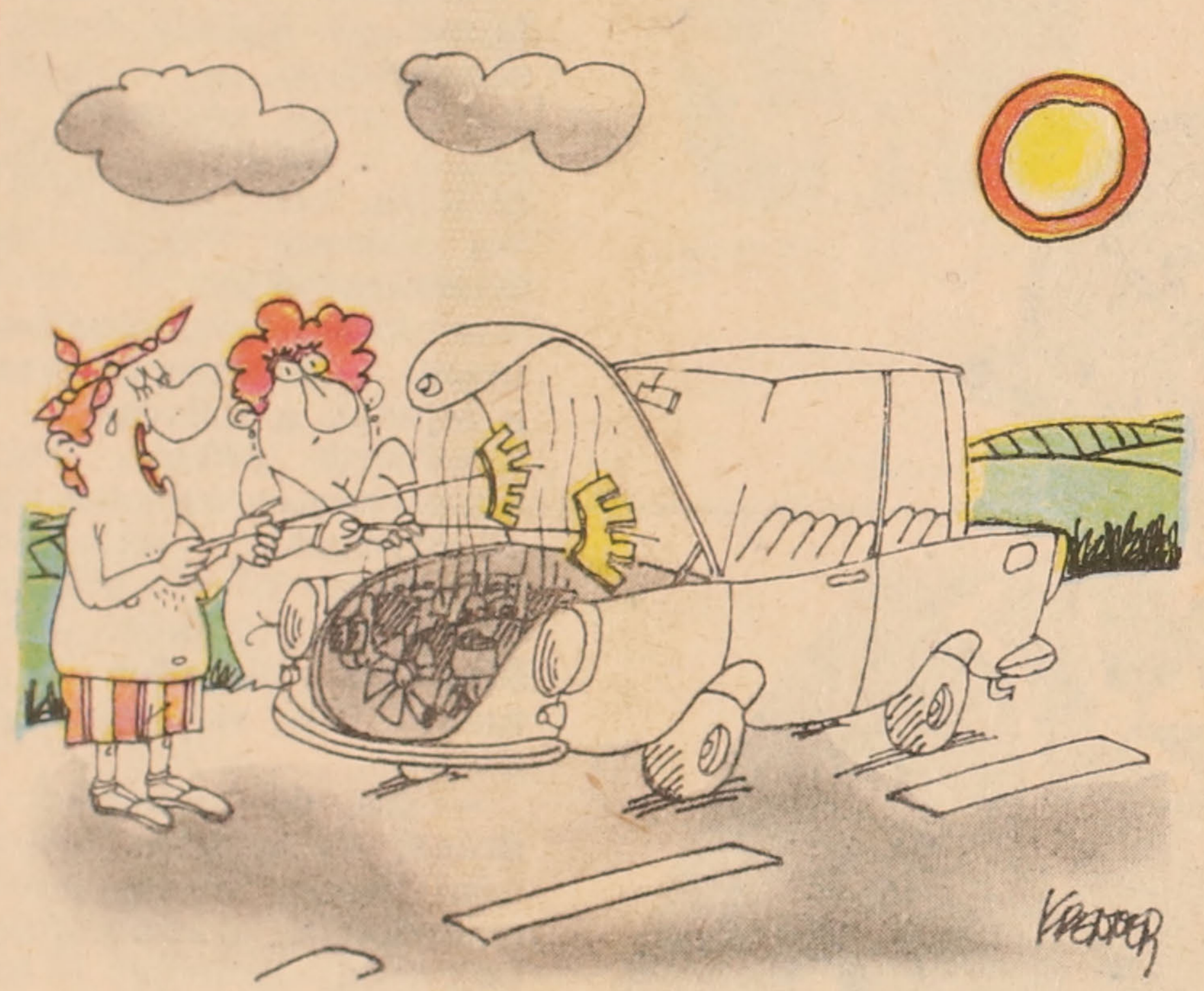

– Azért ennek is megvan az előnye, minden emelkedő után süthetünk egy kis szalonnát.

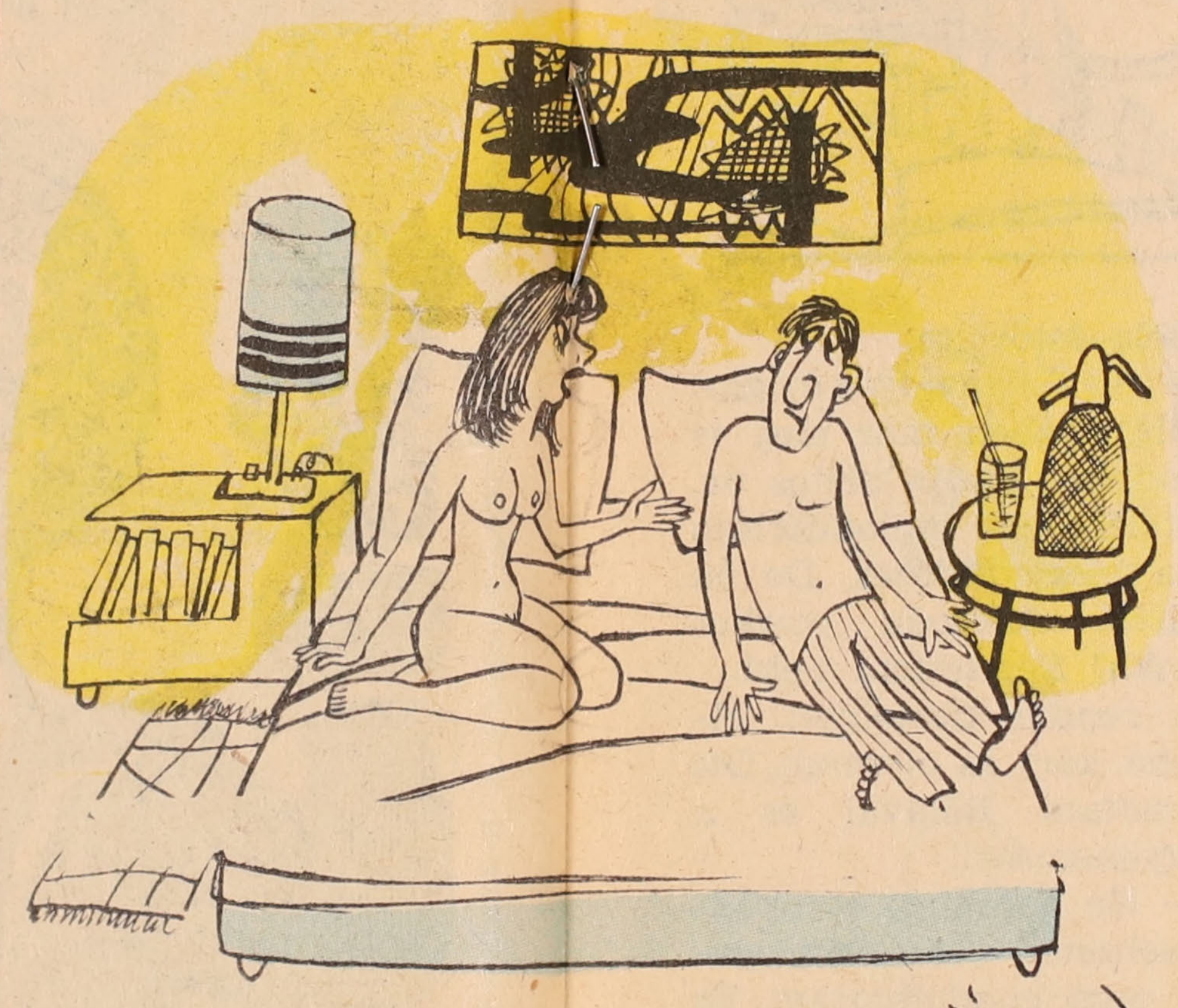

– Te csak ne hivatkozz a kánikulára. Indiában sokkal melegebb van, és mégis állandóan szaporodnak.

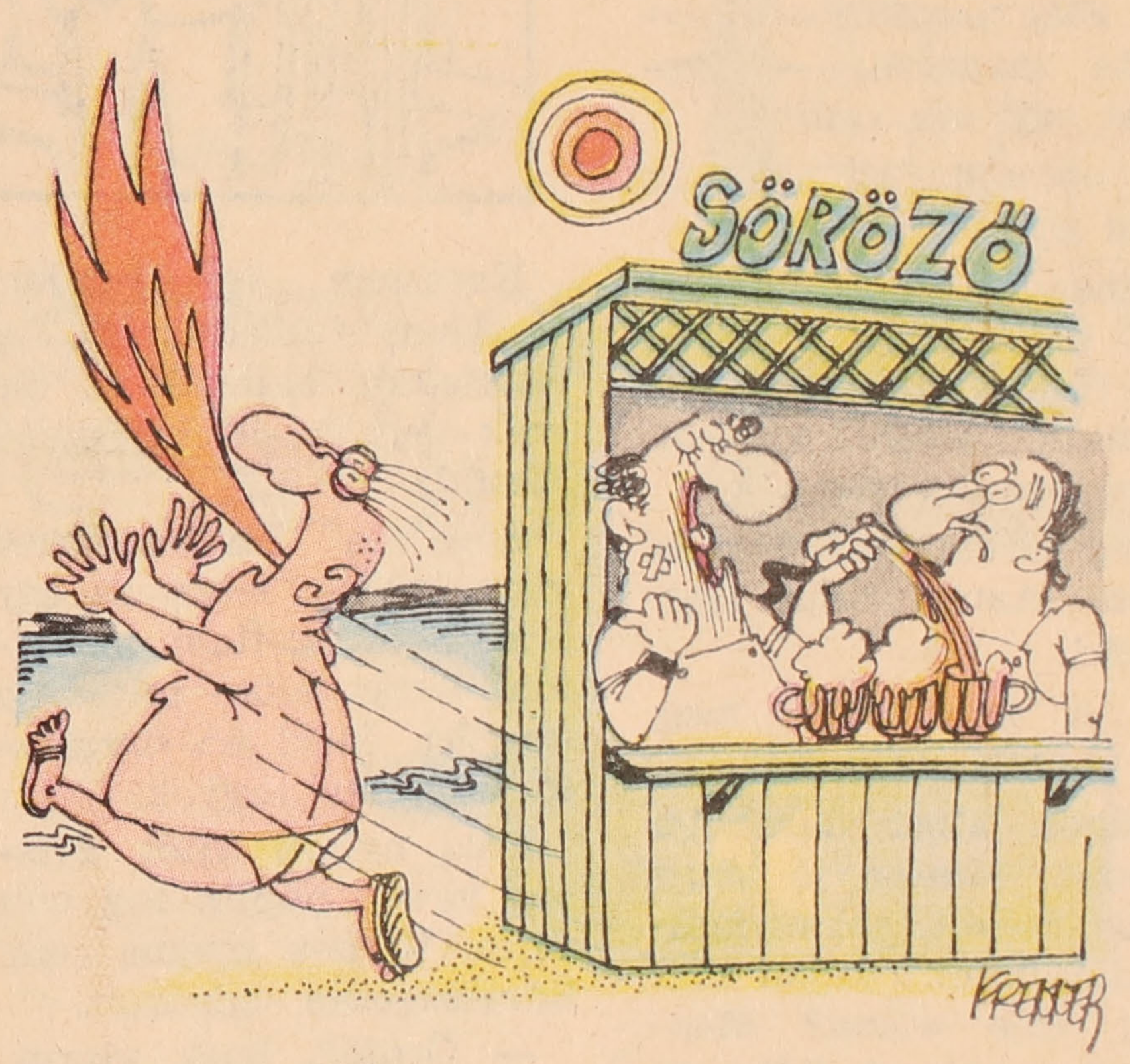

– Most ez vagy a „Ki Mit Tud"-os pacák, vagy tényleg egy kicsit meleg a sör!

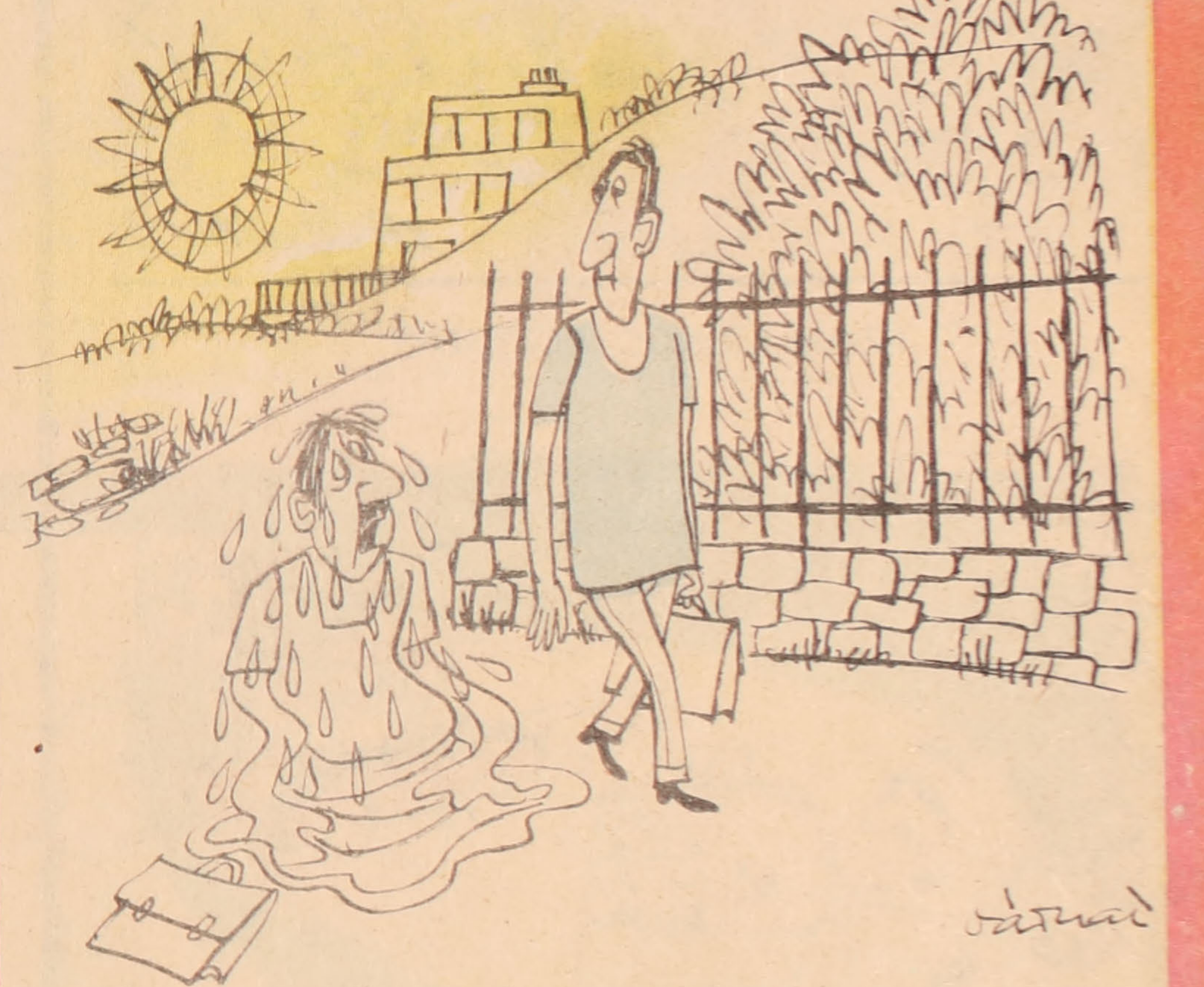

– Jó magának, bírja ezt a hőséget.

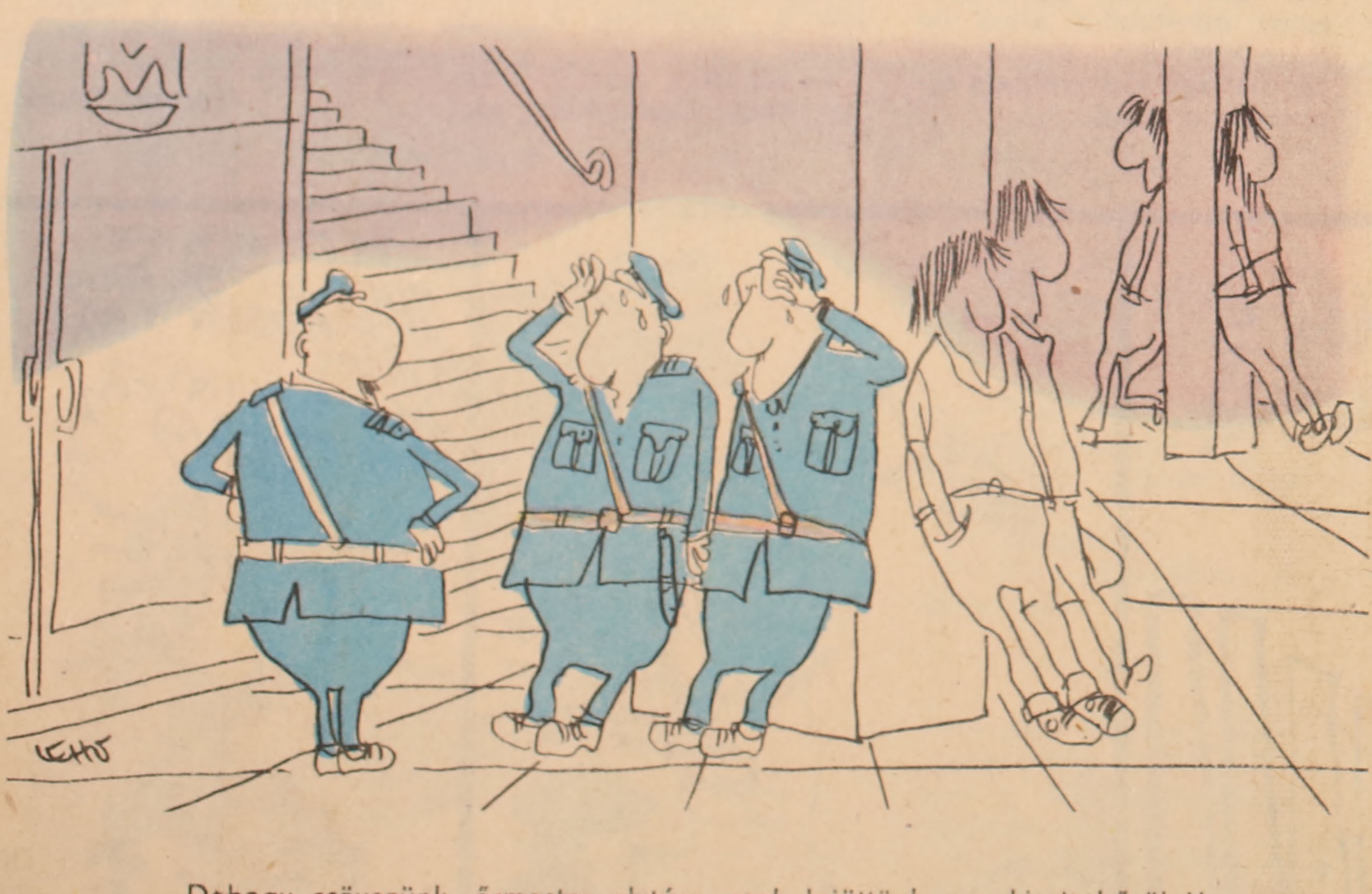

– Dehogy csövezünk, őrmester elvtárs, csak lejöttünk egy kicsit hűsölni!

MENTEGETŐZÉS – FOGVACOGVA

Na, most megeshet, hogy mire ezek a sorok és ezek a képek az olvasó kezébe kerülnek, rég vége a kánikulának, jéghegyek úsznak az Ördögárokban, s a Körút hóviharában őrült tekintetű jegesmedvék vonyítanak tápláléként.

Akkor a lágyszívű olvasó esetleg azt mondja:

— Na tessék, az istentelenül hosszú nyomdai átfutás megint kibabrált ezekkel a szerencsétlenekkel.

A kevésbé lágyszívű pedig:

— Ott van, ni... megint bakot lőttek az ütődöttek.

Már bocsánat, egyiküknek sem lesz igaza. Ez az oldal ugyanis nem az 1983-as esztendő júliusának kánikulájáról szól, de nem ám. Hanem magáról a kánikuláról. „A" Kánikuláról. A kánikuláról, mint plátoni ideáról. Minden eddig volt és ezután még elképzelhető kánikuláról. Mert dialektikánk közbeszéd tárgya, filozófikus felkészültségünket pedig szakkörökben is elismeréssel emlegetik. Egyébként hivatalos helyről felhatalmaztak bennünket annak közlésére, hogy kánikula igenis volt. Mint egyes jólértesültek tudni vélik: kánikula még lesz is. Ezt azonban illetékes szervek még nem erősítették meg, s minthogy az információs fegyelem bennünket is köt, ezzel kapcsolatban csak némán izzadunk tovább. Ha igaz.

Mármost abban az esetben, ha e sorok olvastakor a kánikula még mindig tart, e sorokat el sem kell olvasni.

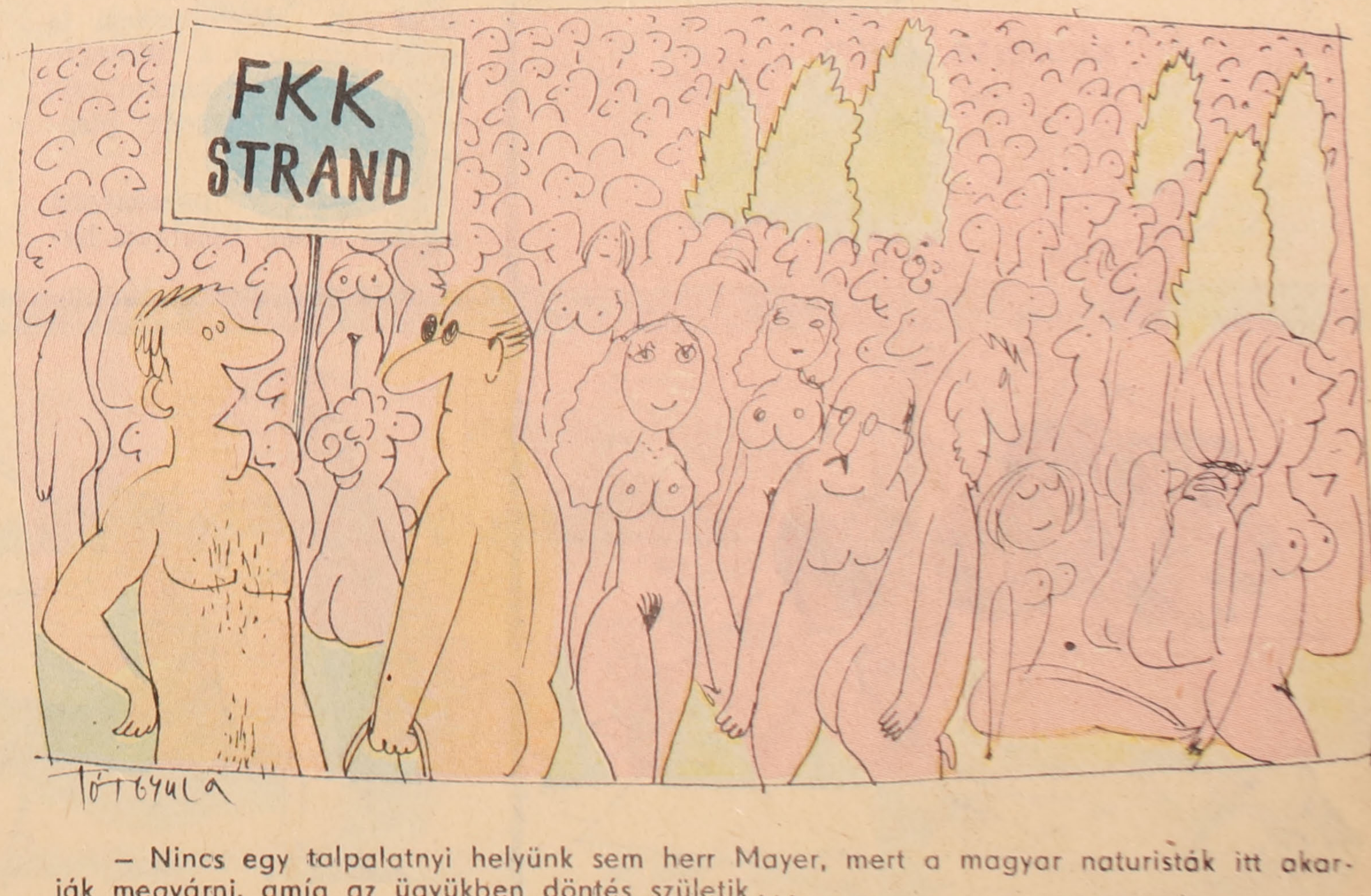

– Nincs egy talpalatnyi helyünk sem herr Mayer, mert a magyar naturisták itt akarják megvárni, amíg az ügyükben döntés születik...

ÜDÜLŐ KÖRZET

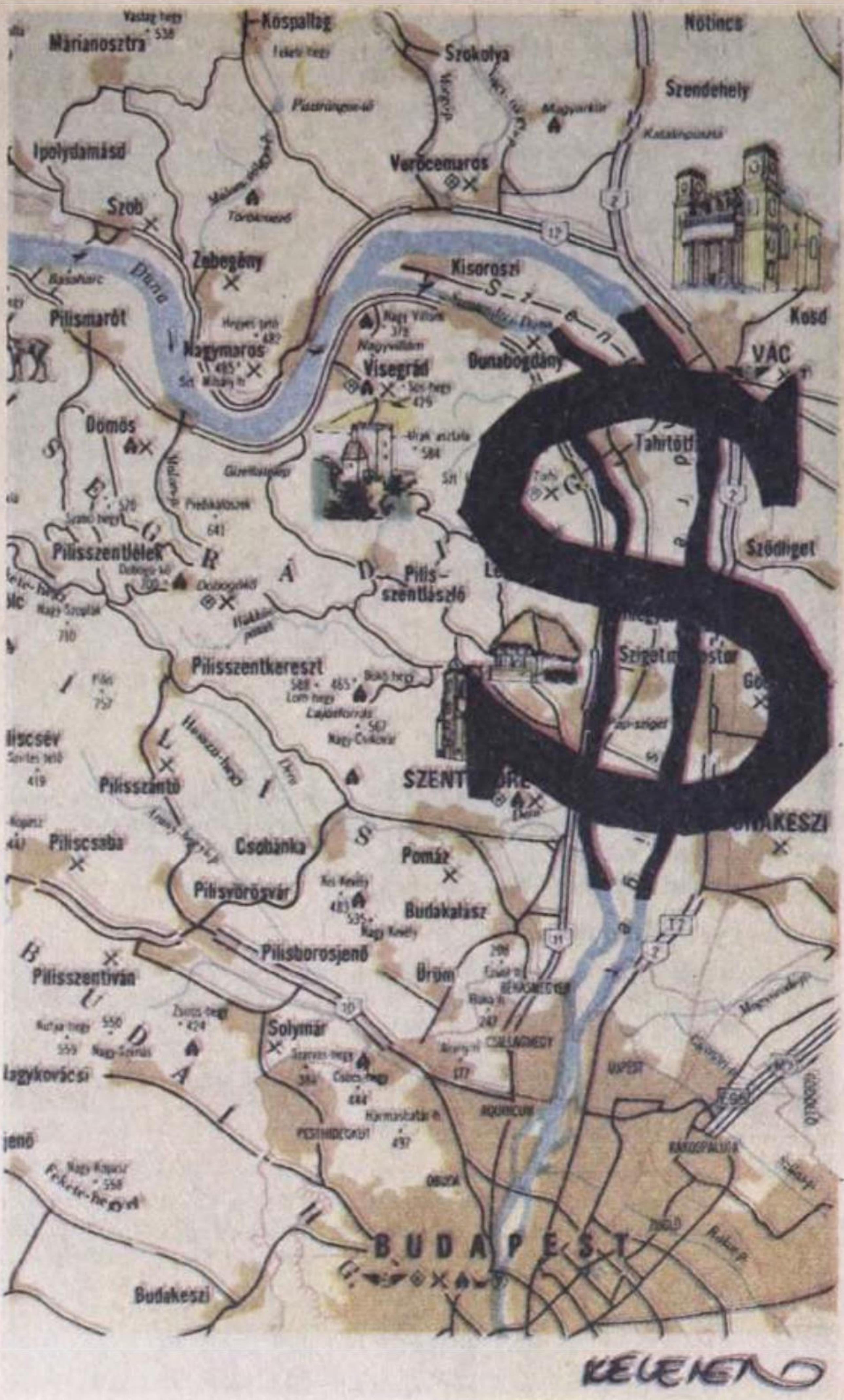
Márianosztra
Kóspallag
Nőtincs
Szokolya
Szendehely
Ipolydamásd
Verőcemaros
Szob
Zebegény
Kisoroszi
Pilismarót
Nagymaros
Visegrád
Dunabogdány
Kosd
VÁC
Dömös
Tahitótfalu
Pilisszentlélek
Pilisszentlászló
Szödliget
Pilisszentkereszt
Szigetmonostor
Pilisszántó
SZENTENDRE
Piliscsaba
Csobánka
Pomáz
Pilisvörösvár
Budakalász
Pilisborosjenő
Üröm
Pilisszentiván
Solymár
Nagykovácsi
BUDAPEST
Budakeszi
KELEMEN

KRIMIRAJONGÓ VŐLEGÉNY

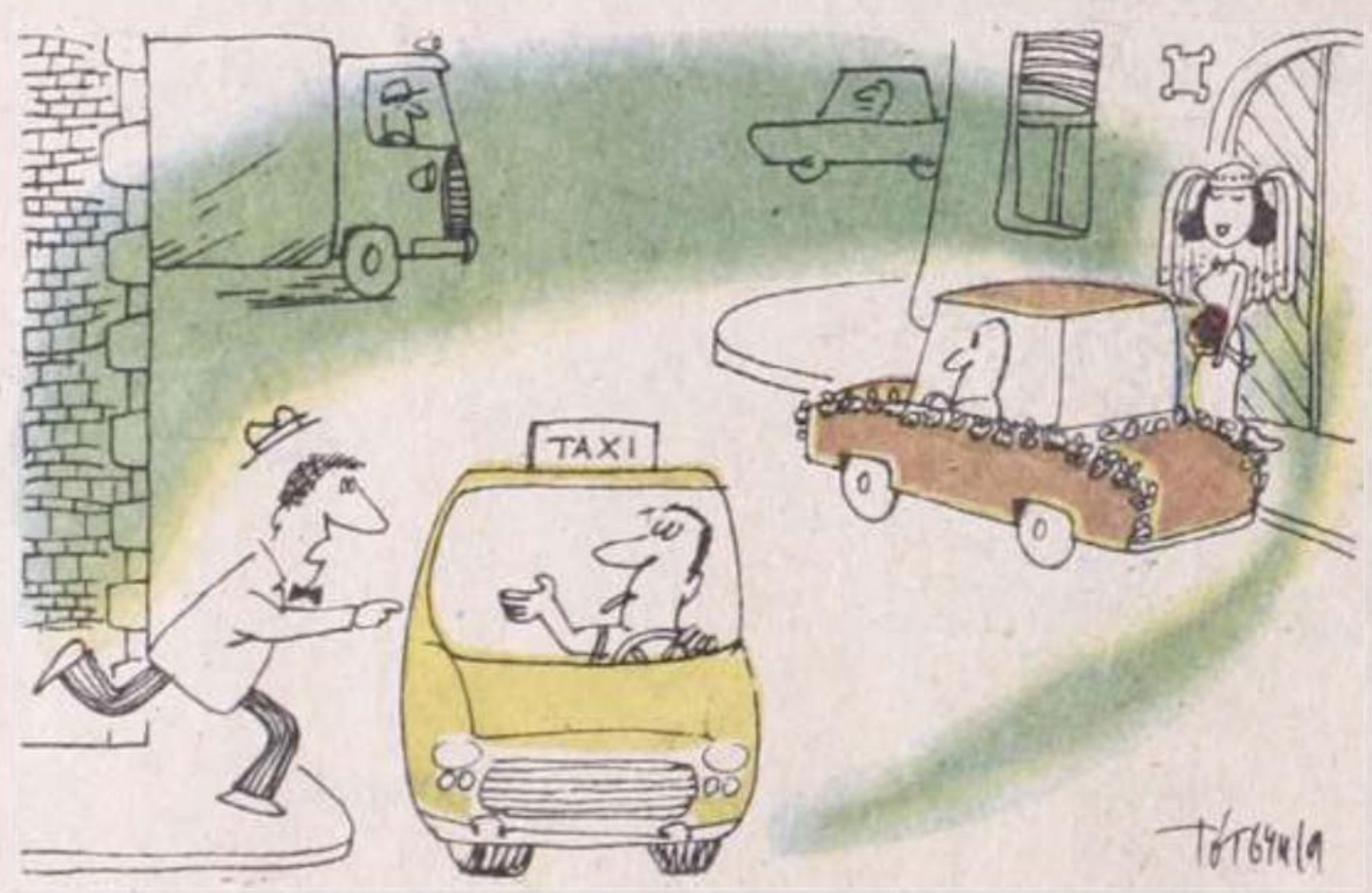
TAXI
TÓTGYULA

– Kövesse a hölgy kocsiját!

AZ UTOLSÓ LÉKELÉS...

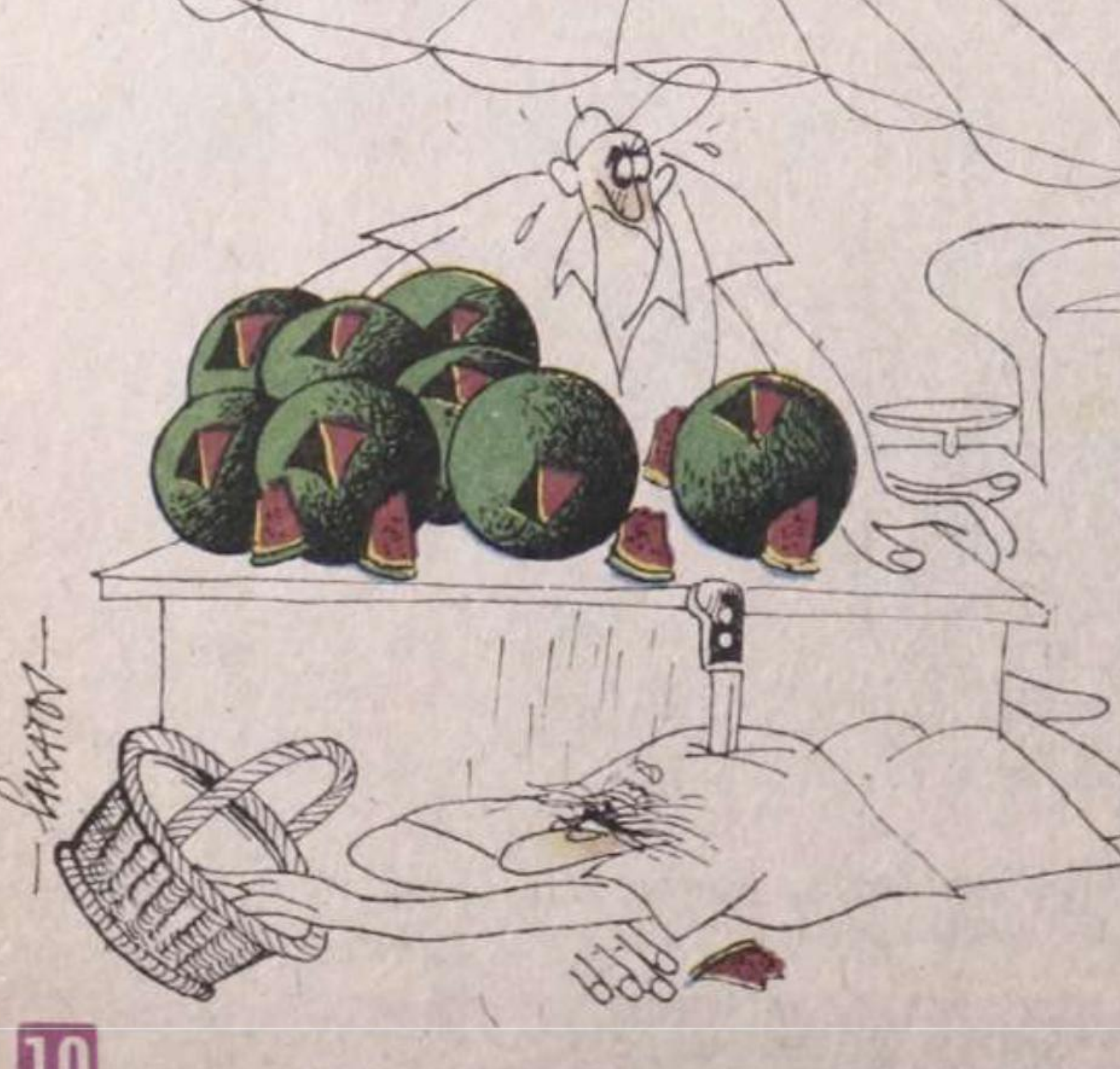

PISZKOS MUNKA

– NYÁRI KRIMI –

Becsöngettem Béláékhoz, mit sem sejtve, s a csöngetést követően éles női sikolyt hallottam az ajtó mögül. Valahogy így: jaj, jaj! Vagy: jaj Istenem!

Matild hangja volt. Matild Béla felesége. Volt. Egészen addig, amíg én be nem csöngettem, vagyis a sikolyig, azazhogy...

Node sorjában... Kisvártatva felcsapódott az ajtó és akkor már belémhatolt, hogy itt valami szörnyű tragédia zajlott le.

Béla állt az ajtóban. Fürdőgatyában. Azon kívül semmi más nem volt rajta csak vér. Merő vér volt a melle, az a szőrös. A keze könyékig ázott a vérben. A homlokán, az orrán, a fülcimpáján vércseppek éktelenkedtek.

Csak hebegni tudtam.

— Rosszkor jöttem?

— Elég rosszkor — dünynyögte zavartan. — Gyere fel egy óra múlva.

És becsapta az ajtót az orrom előtt.

Remegve álltam a bejárat előtt. Egy picinyég még füleltem, hátha hallik valami, amiből kiderül, mi megy itt végbe.

Üvegcsörömpölés hangja hallott. Aztán Béla csattant fel:

— A fene egye meg, sose végzek vele...

Világos. Most darabolja Matildot. Matild jó nagy darab nő volt, sokáig kellhet darabolni. Vajon mit csinál vele utána? Megkaptam a választ. Béla ezt kiáltotta:

— Ha kész vagyok, beteszem a rekamiéba!

Mi történhetett itt? Ez a Béla szolíd, rendes ember volt. Még segített is a háztartásban a feleségének. Most meg fasirtot csinál belőle. Micsoda piszkos munka!

Persze egy házasságba sohase lehet belelátni. Kivált, ha az egyik már holtan fekszik a rekamiéban. Lám, ilyen egy tartós házasság. Egy ágyneműtartós.

Node én mitévő legyek? Törjem rájuk az ajtót? Még engem is lekaszabol ez az eszelős feleséggyilkos. Ha nem teszek semmit, bűnpártoló vagyok.

Mégsem tűrhetem, hogy így... Jóformán az orrom előtt... Egy embert... Illetve egy asszonyt... Szegény Matild... Jelentenem kell...

Kerestem egy rendőrőrszobát. Jelentettem a látottakat, hallottakat. De csak egy el-lel. Szegény Matild.

Mire a kis rendőrrel visszaértünk, letelt az egy óra. Becsöngettem az ajtón. Aztán előre toltam a rendőrt. Mert én borzasztó udvarias vagyok.

Béla nyitott ajtót. Frissen vasalt puplin ing volt rajta. Vérnek nyoma sem. Barátságosan üdvözölt.

— Örülök, hogy visszajöttél. — a rendőr felé intett. — A barátod?

A hatalom embere nem honorálta a bizalmasságot.

— Nyissa fel a rekamiét!

— De kérem, éppen most dunsztolom... — tiltakozik Béla.

Atyaúristen, még dunsztolja is szegényt!

— Nyissa ki! — ismételte a rendőr.

A heverő mélyén párnák között, újságpapírba bugyolálva sorakoztak a dzsemes üvegek.

— De hiszen én hallottam, hogy Matild azt kiáltotta: jaj Istenem! — szóltam közbe.

— Megijedt szegény, amikor csöngettél. Senki sem szereti, ha befőzéskor jön a vendég.

Ám a rendőrnek sas-szeme volt.

— Egy foltot látok az orra alatt. Egy vörös foltot.

Béla letörölte.

— Az a nyavalyás meggy. Pedig közben már meg is fürödtem. Tudja biztos úr, a feleségem bolondériája ez a meggybefőzés. De én utálom. Micsoda piszkos munka! Segítettem neki.

A rendőr tisztelgett, elnézést kért és elvonult. Ott maradtam Bélával és a szégyenemmel.

— Ne haragudj — nyögdécseltem —, de erre igazán nem gondolhattam. És hol van Matild?

— Matild? Ja, a Matild? — a fülemhez hajolt. — Matildot azt megöltem.

Alig jutottam szóhoz.

— Node... azok... — és reszkető kézzel a rekamié felé mutattam — A lekvárok...

Béla legyintett.

— Te tényleg azt hitted, hogy azokban lekvár van?

Novobáczky Sándor

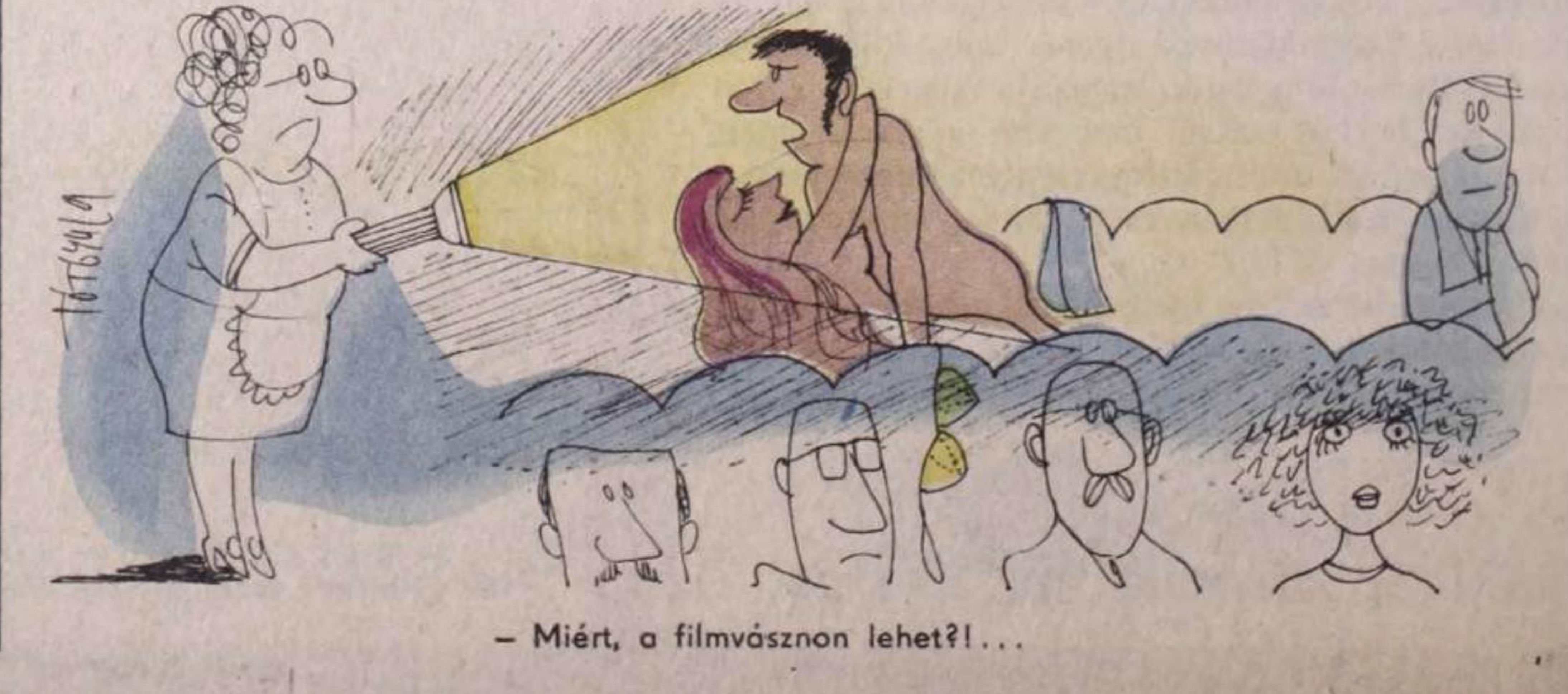

– Miért, a filmvásznon lehet?!...

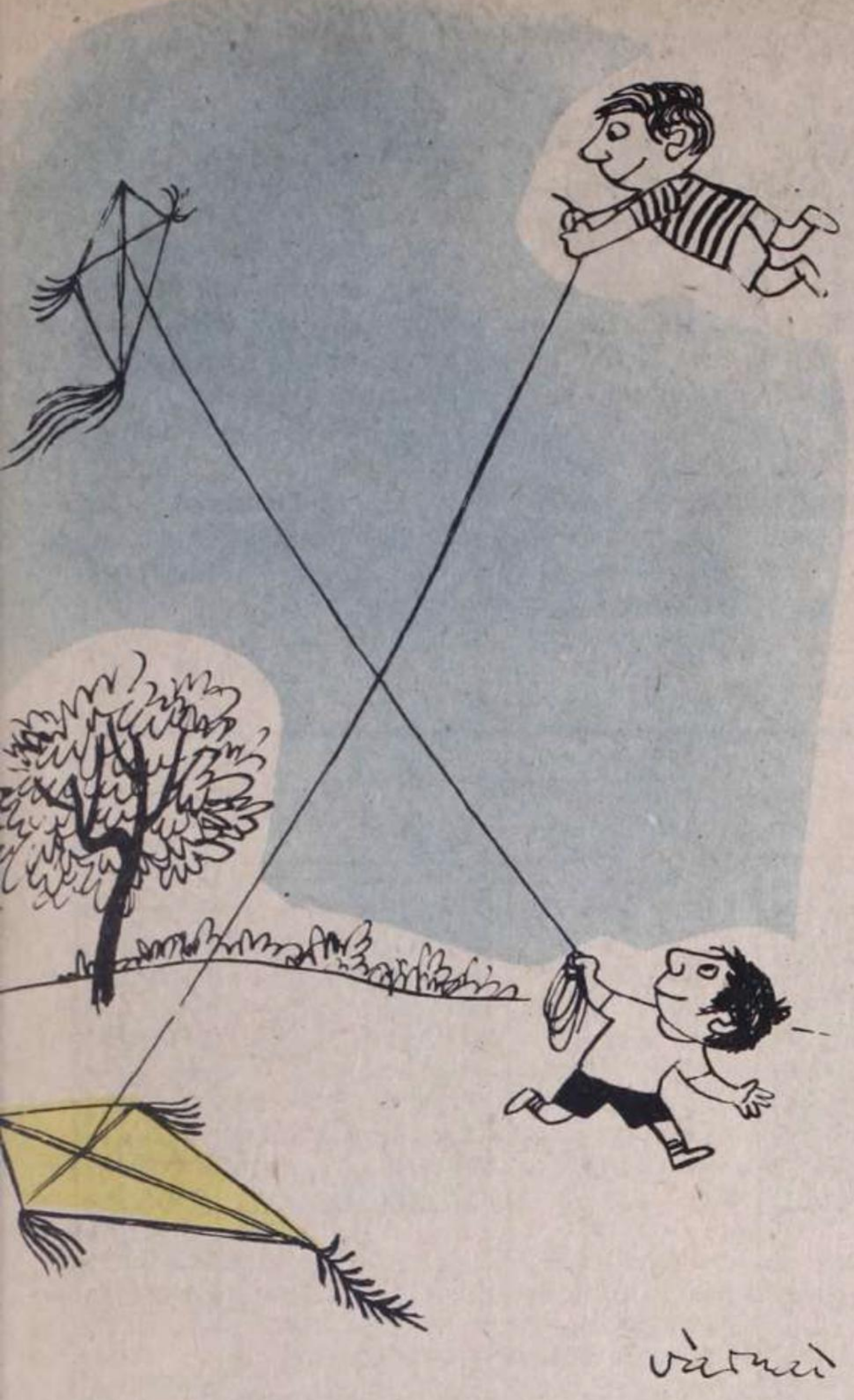

DEVIÁNS

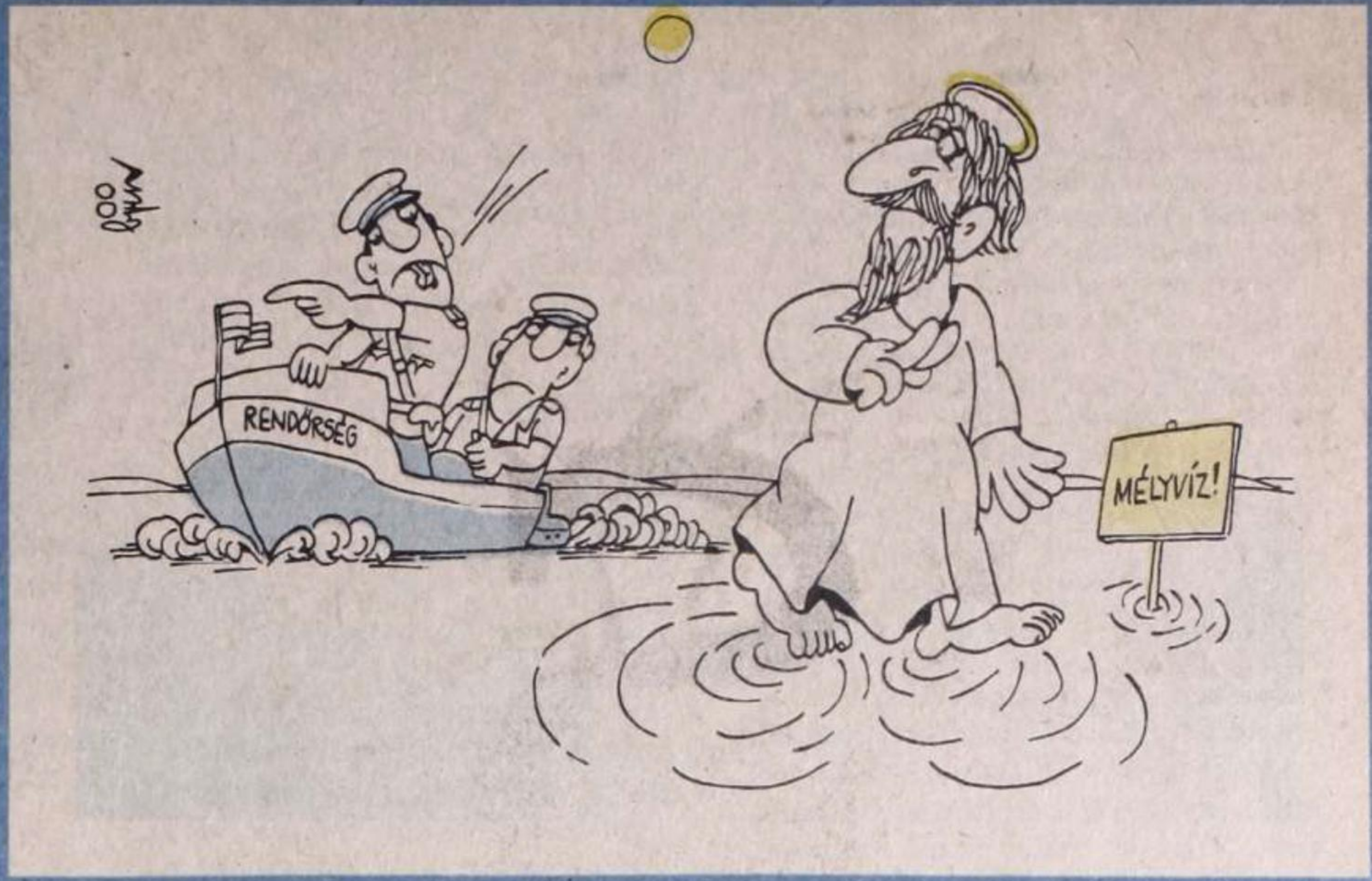
RENDŐRSÉG
MÉLYVÍZ!

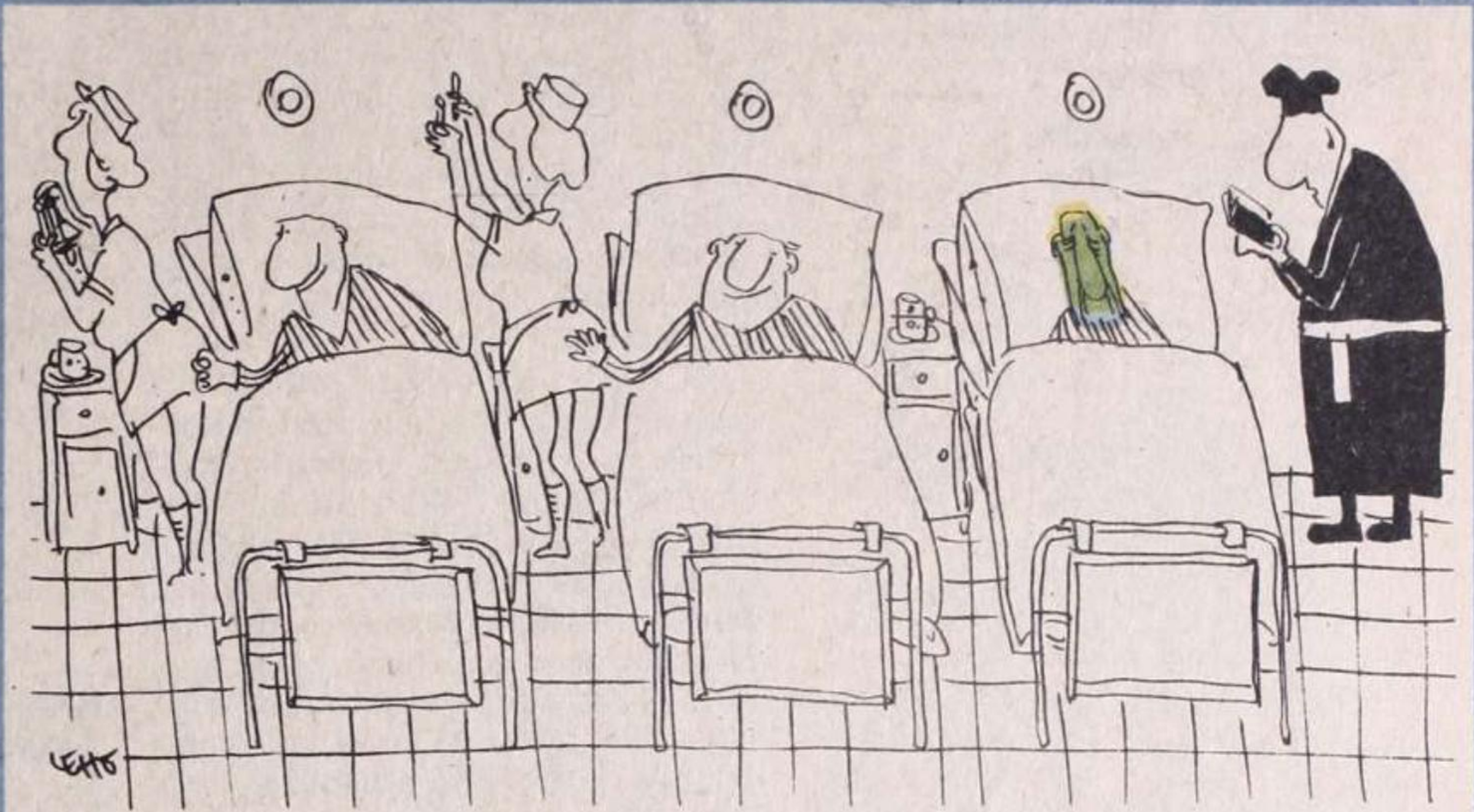

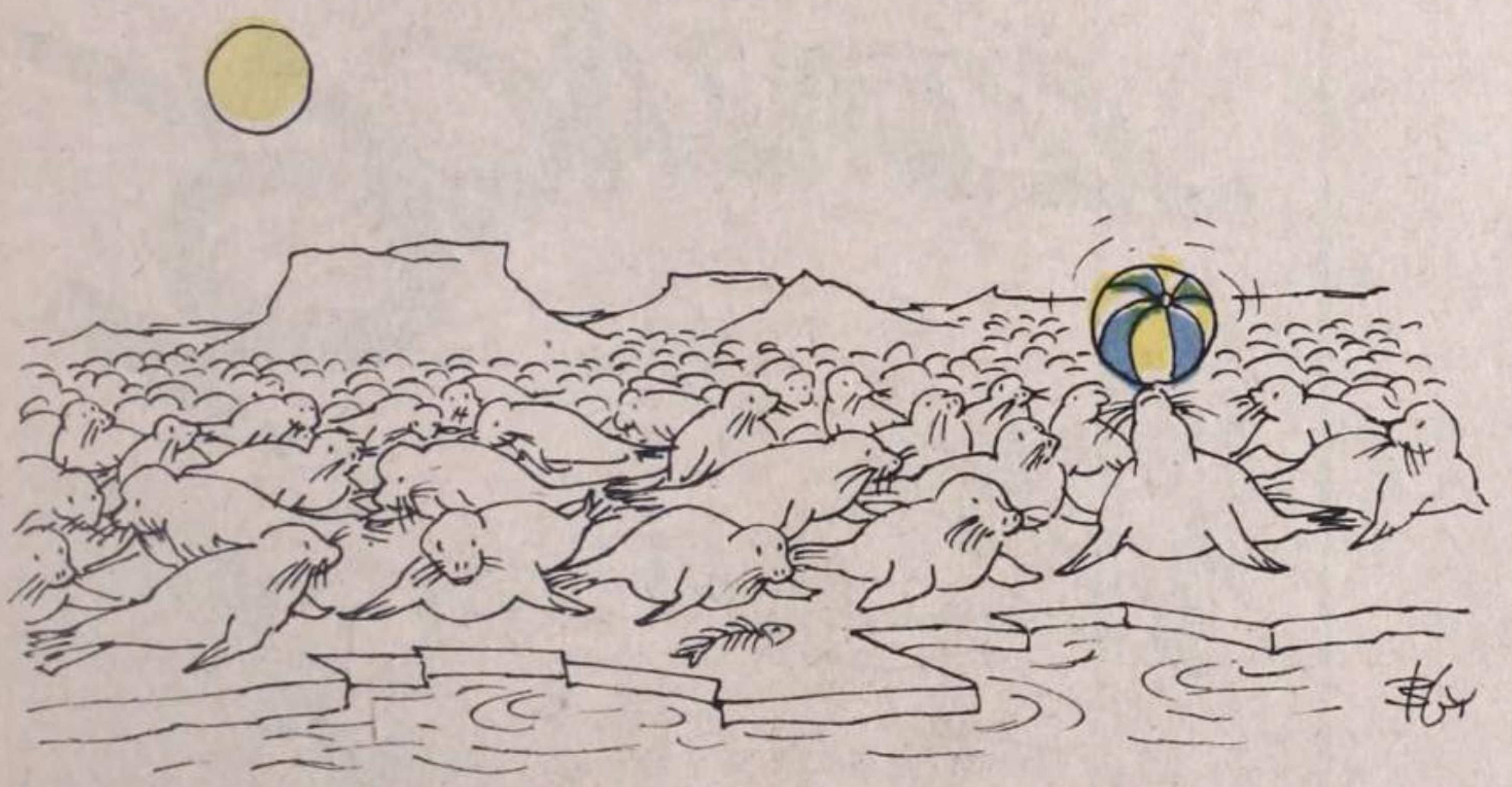

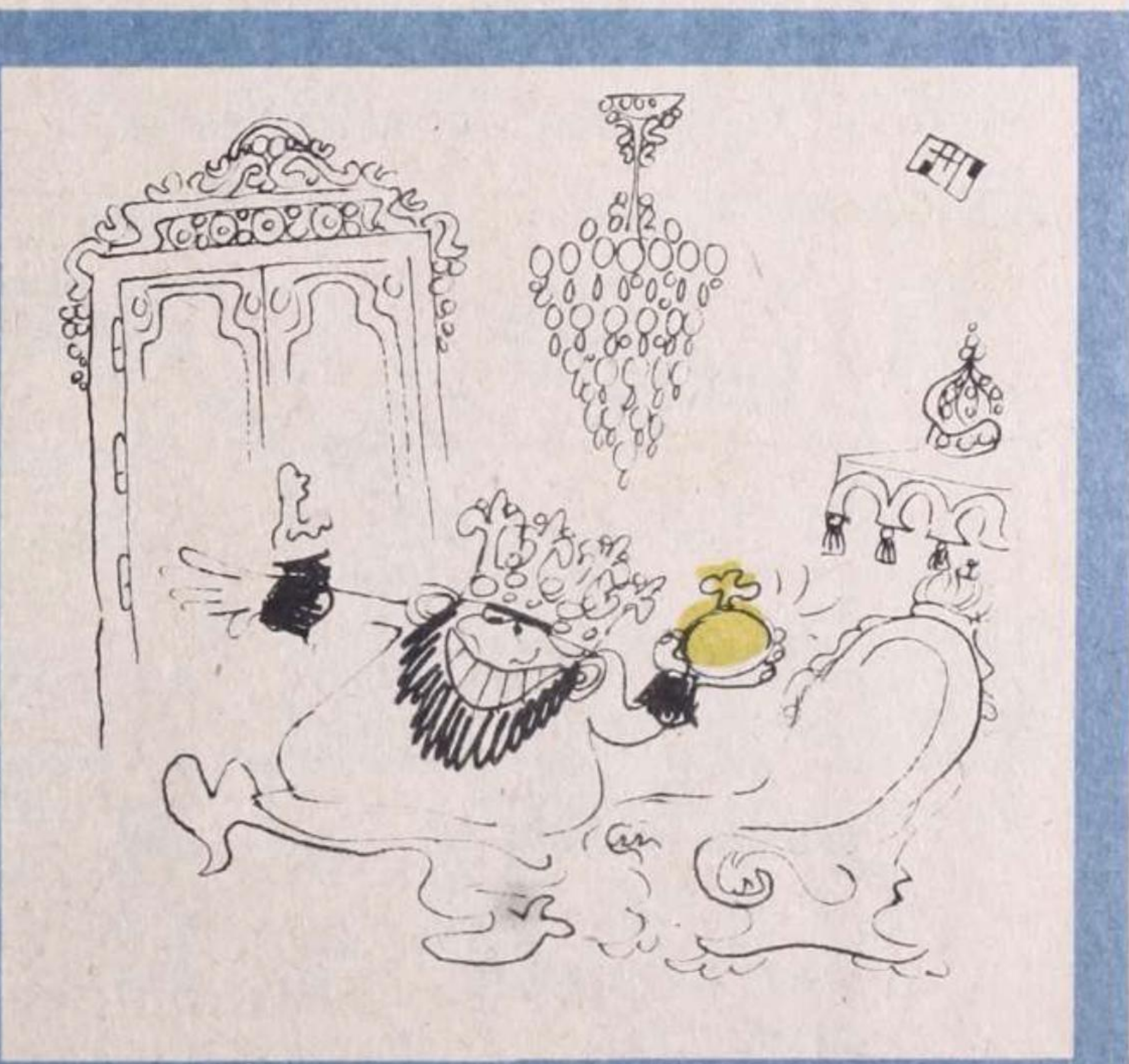

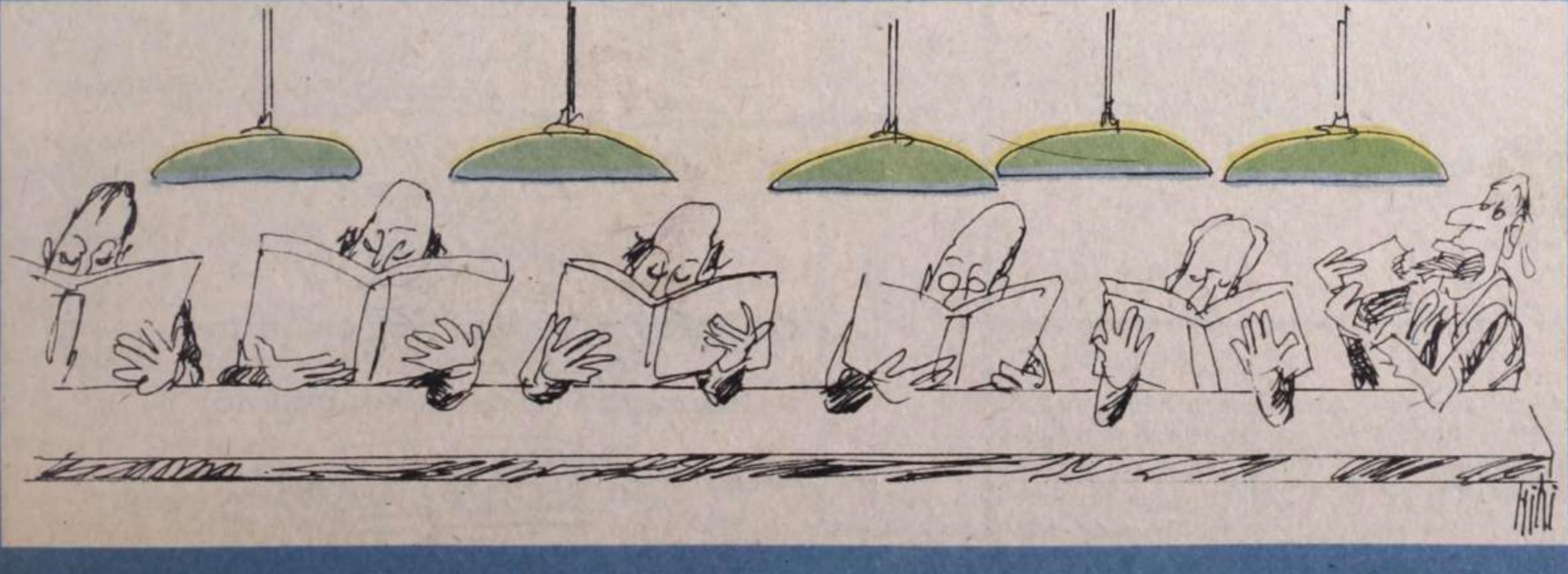

VÁRNAI
BALÁZS-PIRI
LEHOCZKI
BRENNER
FÜLÖP
HEGEDÜS

Körlevél

Két esztendeje már szóvá tettem a Ludasban, hogy vajon mi a csoda az oka annak, hogy néhány helyen meglékelik a görögdinnyét, néhány helyen nem. Ahol nem lékelték, ott egy-egy vállalatigazgatói, illetve főosztályvezetői, osztályvezetői, kazánfűtői stb. körlevélre hivatkoztak, mely szigorúan tiltotta a dinnye meglékelését, addig, míg az drága. Utánajárva a dolgoknak a Belkereskedelmi Minisztérium illetékes főosztályvezetőjétől megtudtam, hogy efféle körlevél csakis illegális szülemény lehet, mivel miniszteri rendelet kötelezi az árusokat a dinnye meglékelésére, ha a vevő úgy kívánja.

Cikkem, s a miniszteri rendelet hatásáról nem készítettem felmérést, ám az idén már többször meggyőződhettem arról, hogy mennyit ér egy glossza olykor. Ugyanannyit, mint ama bizonyos miniszteri rendelet.

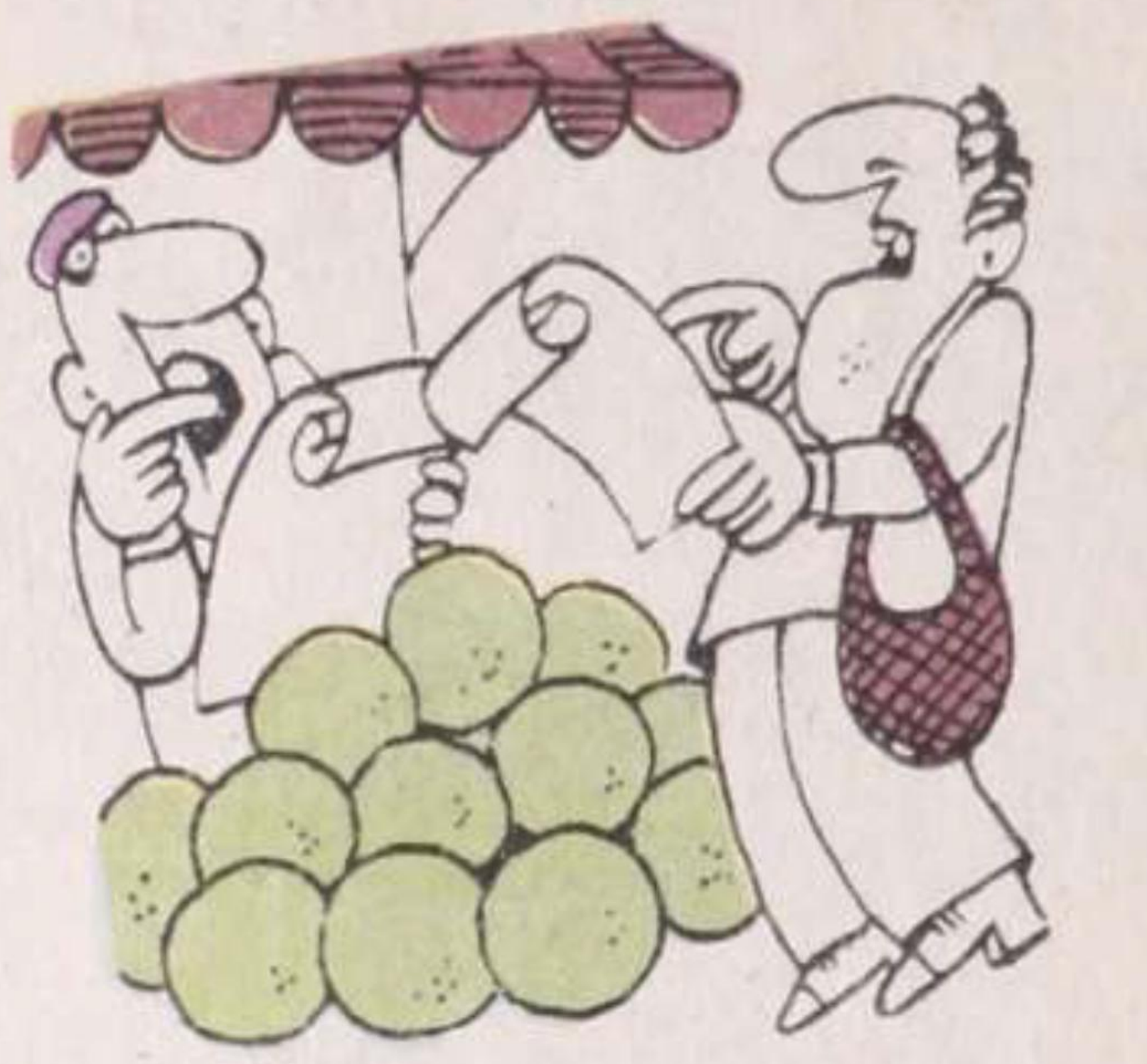

Július derekától ugyanis többször támadt kedvem görögdinnyéhez, ám ritkán jutottam hozzá, mert mind a fővárosi üzletek egy részében, mind például Nógrád megyében egy körlevélre hivatkoztak, mely megtiltja a dinnye lékelését. Én a miniszteri rendeletre hivatkoztam, mire az árusok bólogattak, de megjegyezték, hogy nekik nem a miniszter, hanem az igazgató elvtárs a főnökük. Oly határozottan állították, hogy feltételezem: az alapos hierarchiabeli változásról belkereskedelmi miniszterünk is tud.

Így hát nem vásároltam görögdinnyét sem a főváros némelyik üzletében, sem a salgótarjáni piacon, vettem viszont a hatvani áfész egyik standjánál, ahol előre megkérdezték: lékelve kérem-e?

Ha a salgótarjáni tapasztalatokra gondolok, akkor azt mondom, érthető a dolog, hisz Hatvan kerek hatvan kilométerrel van közelebb a fővároshoz, s így a Belkereskedelmi Minisztériumhoz is, vagyis egy rendelet még érvényesülhet Hatvanban, de odébb már nem. Akkor viszont némelyik budapesti Zöldért üzletben — amelyek igazán közel vannak a tűzhöz — miért sumákolnak el egy ilyen szintű jogszabályt?

Ki tudja, ha ez így folytatódik, szabad lesz a kötetlen utcai pofozkodás is, amelyet ugyan törvényeink tiltanak, ám e tilalom hatálytalanításához elég lesz egy főgarázda körlevele. Egy valamiben feltétlenül hasonlítana a dinnyeárusítással összefüggő igazgatói (helyettesi, osztályvezetői, szakkörtagi stb.) körlevél az általam kitaláltra: mindkettő pihent agy szüleménye.

Vezda János

GAZDASÁGPOLITIKAI KIHÍVÁS

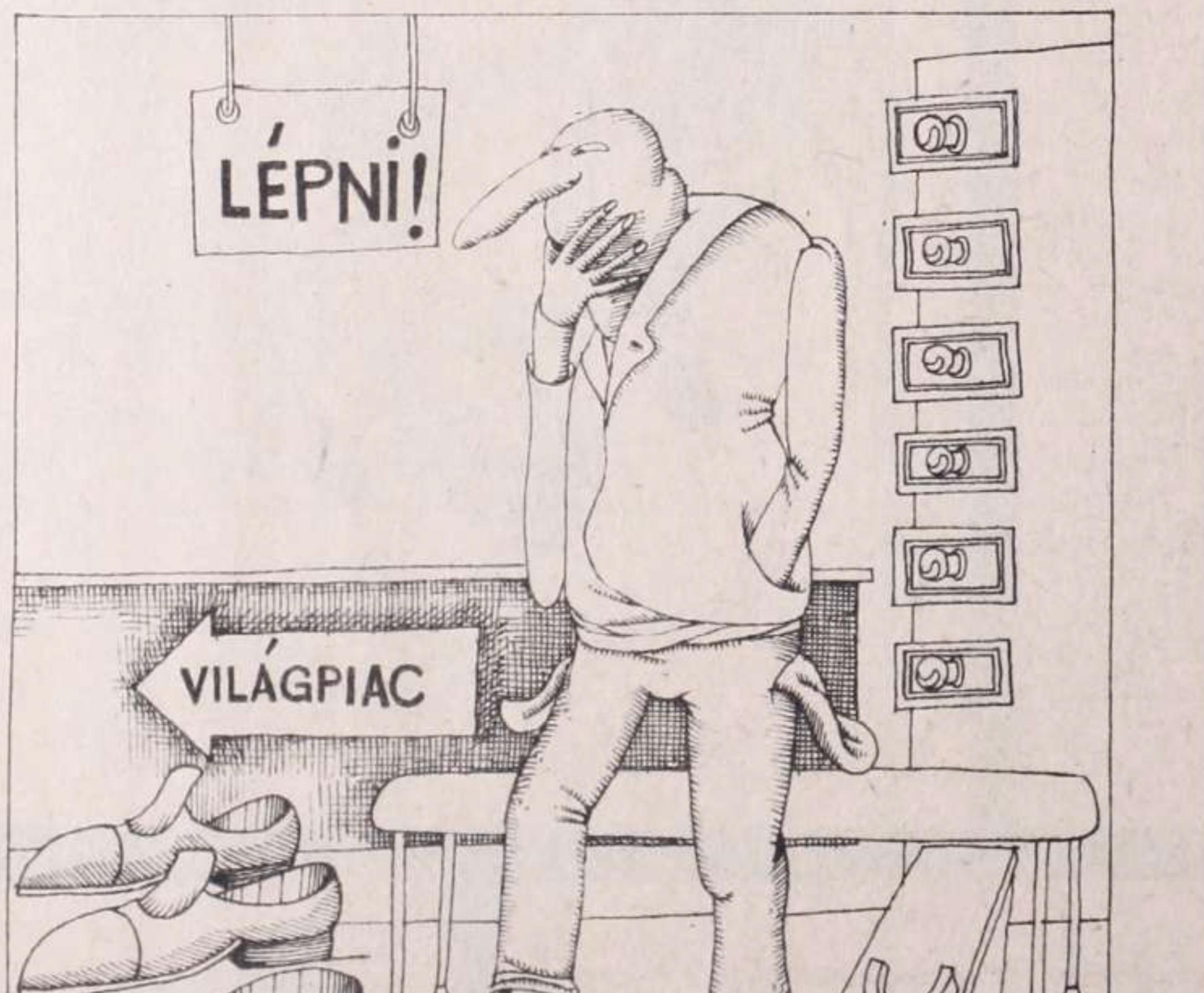

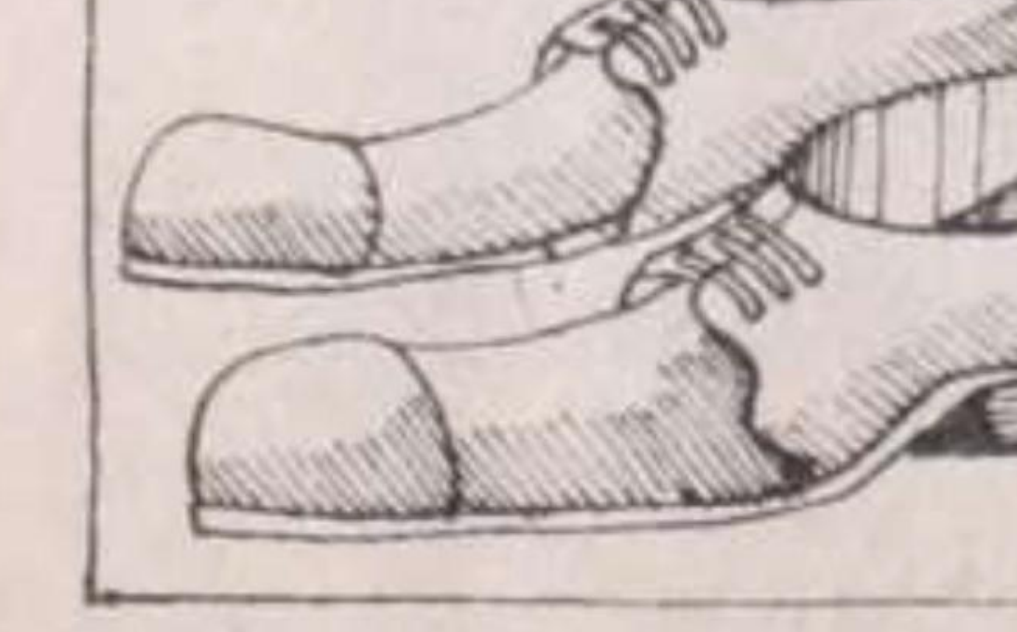
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI!

Két férfi beszélget:

— Barátom, amikor ma hajnalban hazamentem a nagy ivászat után, úgy éreztem magam, mint akit összevertek. Te hogy érzed magad?

— Jól. Nekem nincs feleségem.

IN FRAGRANT

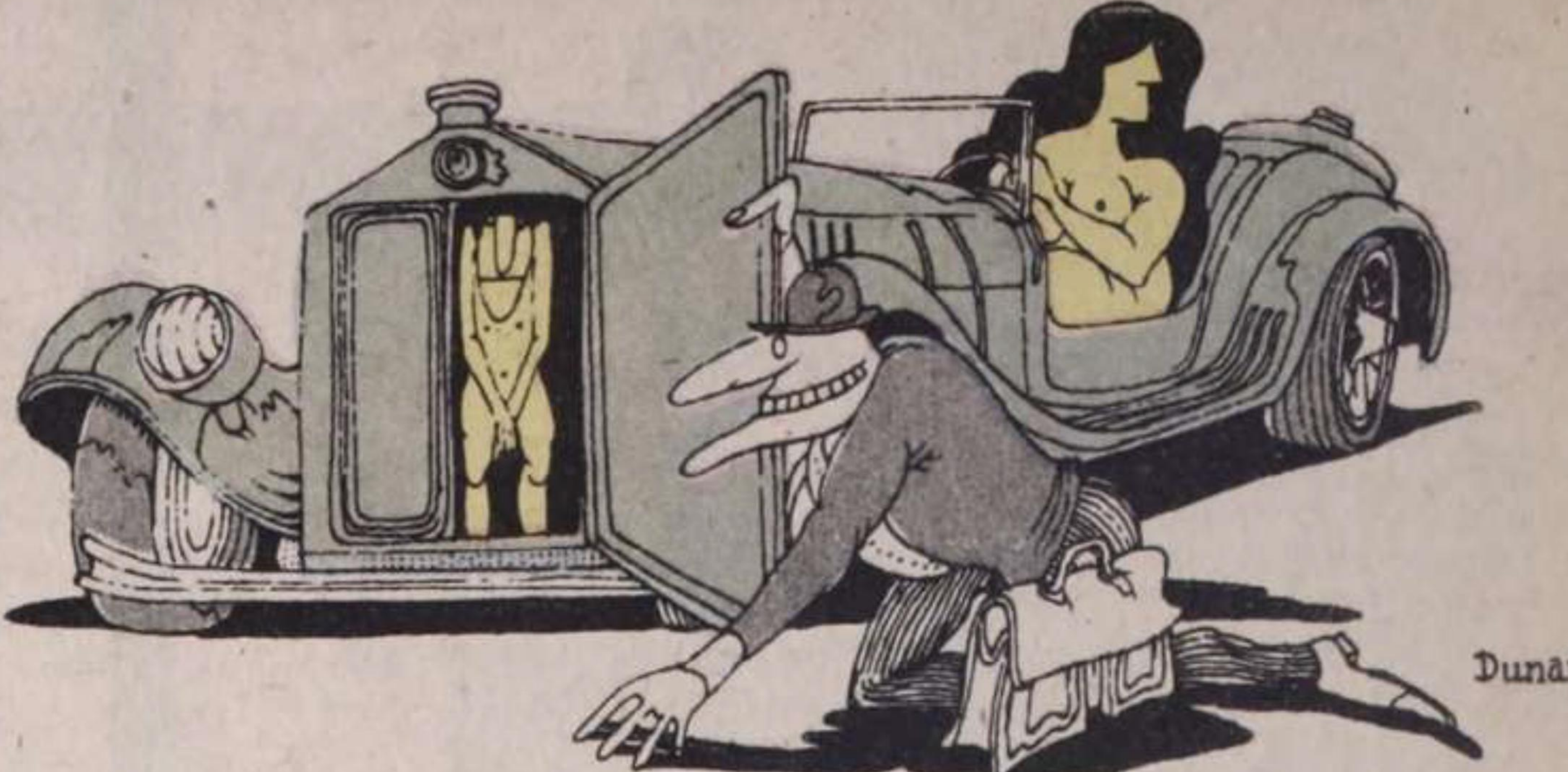

NECC A DIVAT

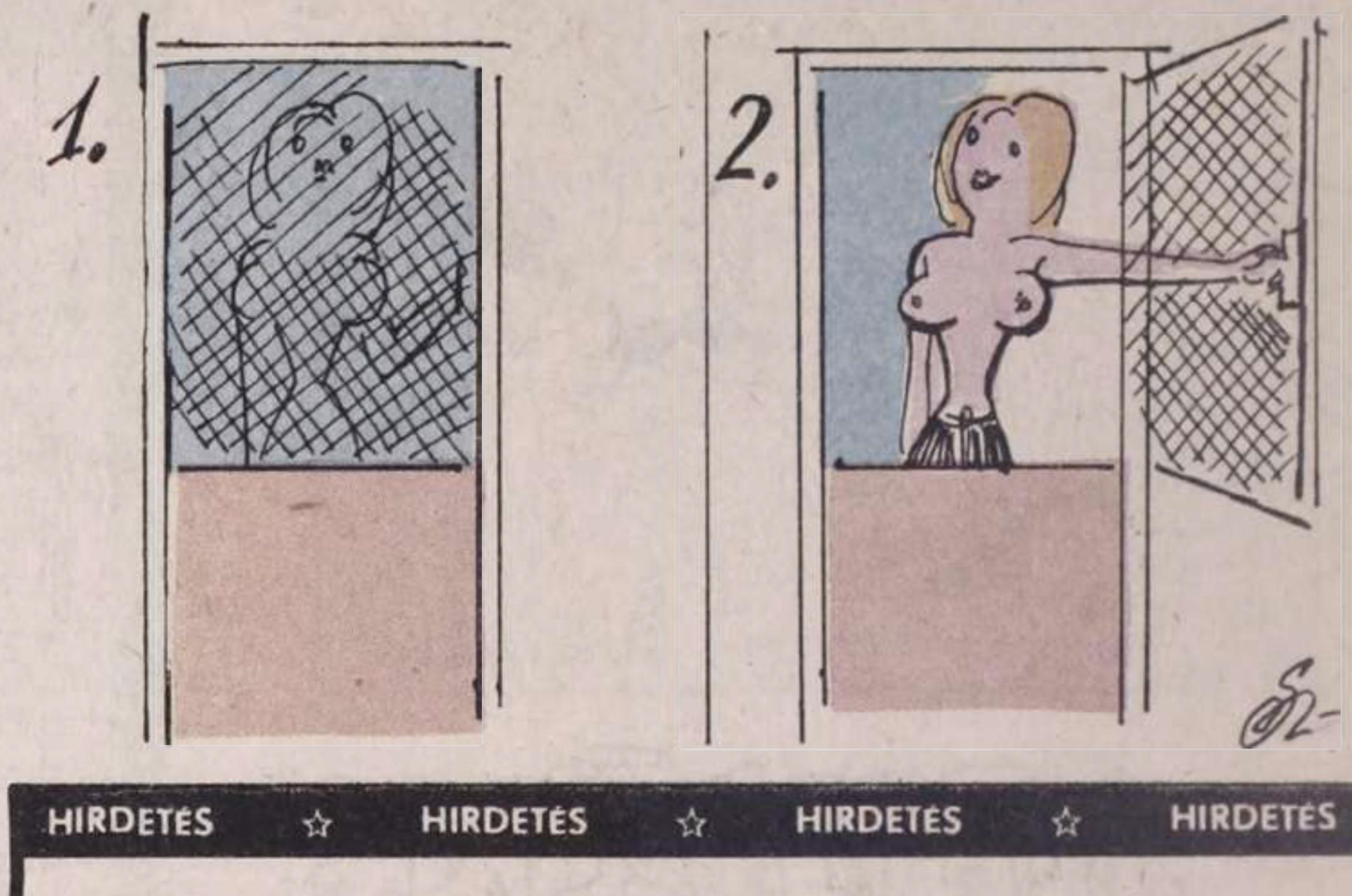

HIRDETÉS ☆ HIRDETÉS ☆ HIRDETÉS ☆ HIRDETÉS

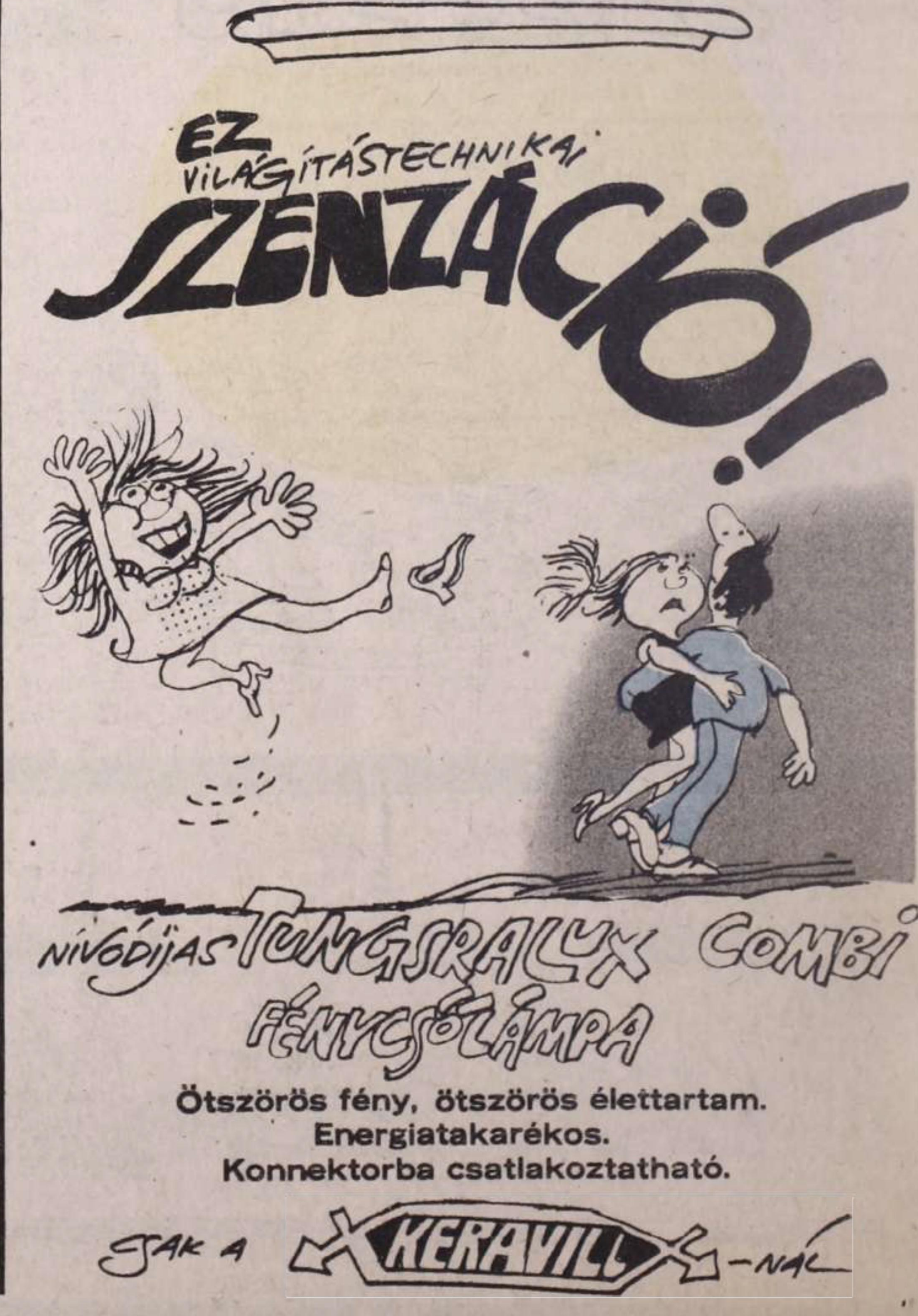
EZ VILÁGÍTÁSTECHNIKAI SZENZÁCIÓ!
NÍVÓDÍJAS TUNGSRALUX COMBI FÉNYCSŐLÁMPA
CSAK A KERAVILL-NÁL

Ötszörös fény, ötszörös élettartam.
Energiatakarékos.
Konnektorba csatlakoztatható.

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

KASZTRENDSZER HAJNAL MÓDRA?

Ez az egész dohányzási téma olyan, mintha egy anya állandóan azt mondaná a gyerekének, hogy ne egyen éretlen gyümölcsöt, mert az egészségtelen, de közben mindennap odatenné elé az asztalra. Mit gondolna egy ilyen gyerek az anyjáról? Talán jobb lenne a trafikokba is kiírni: ne menj be, mert megbetegszel! Esetleg nem is kellene cigarettát árulni a dohányboltokban, hanem helyettük más, sokkal egészségesebb dolgot.

Fröchlich Jánosné
Budapest, Rőf u. 4. 1113

Nagy örömmel fogadtam Hajnal Csaba ötletét, mely szerint a dohányosok és a nemdohányosok külön lakótömbökben laknának. Ha már itt tartunk, miért ne lehetne külön házakat épiteni a rockzenét, a magyarnótát, a jazzt, vagy a komolyzenét kedvelők számára? Láttam már ugyanis embereket, akik a szomszédjuk zeneőrületébe mentek tönkre idegileg. A javasolt módon kialakított házak emeleteit kedvelt előadók szerint lehetne betölteni, az én címem például Blues u. 17. Joplin em. 2. is lehetne.

De ugyanezen az alapon, külön telepíthetnénk az alkohol barátait az antialkoholistáktól, a tévékedvelőket a rádiózóktól, a párttagokat a pártonkívüliektől ... Végül még oda is eljutnánk, hogy minden ember külön lakóházban lakna, gondosan elszigetelve még a családjától is, s talán a munkahelyeken is megvalósítható, hogy az egyes embereknek külön műhelyük legyen, nehogy a másik ízlése zavarja őket.

Én egyébként jelenleg dohányzom, de le fogok szokni, mert szeretnék egy lánnyal járni, aki nem dohányzik. Igaz, egyelőre őt nem zavarja ez a dolog, de ki tudja, mi lesz, ha bevezetik a Hajnal-féle kasztrendszert?

Ruzsics Zsolt
Győr, Bálványos u. 17. 9029

KUKORICÁZÁS

A padlásomon van 40 mázsa csöves kukoricám, ami megmolyosodott. Szerettem volna molytalanítani, ezért felkerestem egy szaküzletet, ahol sajnálkozva közölték, hogy fogalmuk sincs, milyen szerrel lehetséges ennek a megvalósítása. Ezek után nyomozásba kezdtem — július 13-án — és sikerült kiderítenem, hogy a Pest megyei Növényvédő Állomás telefonja 465-780. Egész délelőtt hívtam őket, de nem vették fel, délutánra azután megtudtam, hogy Gödöllőre költöztek. A Mezőgazdasági Minisztérium — tel.: 113-000 — növényvédő osztályán sem tudtak tanácsot adni, ezért a Növényvédelmi Központhoz (851-177) fordultam, ők viszont nem illetékesek és azt javasolták, forduljak a Fővárosi Növényvédelemhez (353-709), ahol egy kedves női hang azt tanácsolta, hogy a megmolyosodott kukoricát etessem fel állatokkal. Amikor azt válaszoltam, hogy inkább fertőtleníteni szeretném, közölte, hogy akkor szállíttassam a kukoricát — 40 mázsa! — egy megfelelő zárt helyiségbe, amely légmentesen zárható, majd forduljak a Fővárosi Takarító Vállalathoz, akiknek biztosan van gázmesterük és majd ők ciánozni fogják.

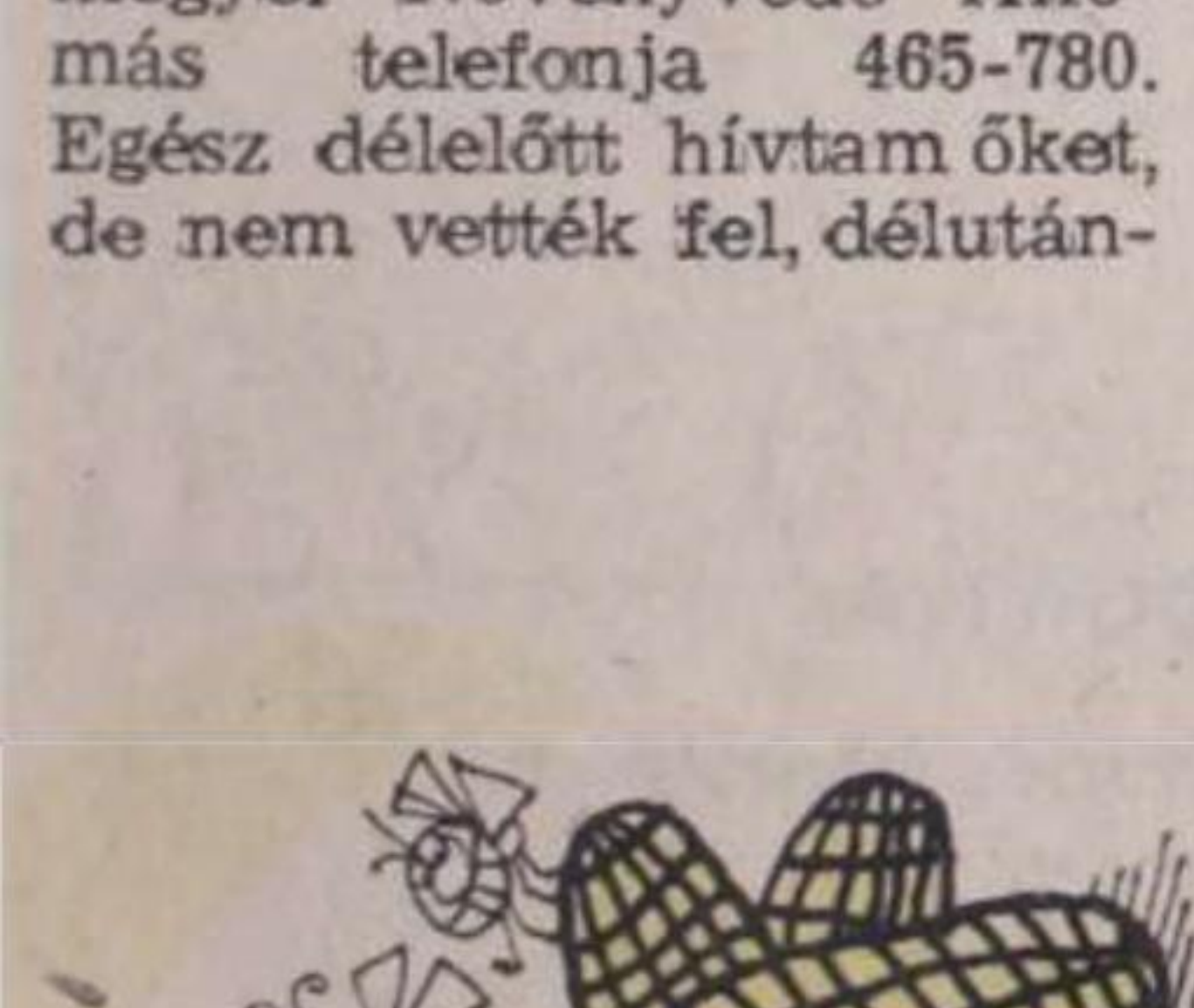

Ott álltam teljesen tanácstalanul, mert ezután ugyan azt javasolták, ne etessem fel a ciánozott kukoricát, majd később azt, hogy inkább mégis, mert így, molyos állapotában vetőmagnak sem jó. Lelki szemeimmel már a bírósági tárgyalóteremben láttam magam vádlottként, mint libák, disznók gyilkosát, csak azt nem tudom, mit lehetne tenni molyosodni késztilő, negyven mázsa kukoricámmal?

Bertalan László
Érd, Késmárki u. 39.
2030

HOZZÁSZÓLÁS

FÜGGÖNY, LÁMPA, GUMI

Csobány Jenő olvasójuk KRESZ-szel kapcsolatos észrevételéhez szeretném hozzáfűzni, hogy magam is feleslegesnek tartom, hogy az illetékesek a pótféklámpák és a függönyök betiltásán fáradoznak. Vannak a jelenlegi KRESZnek ennél fontosabb előírásai, melyre az autósok és a hatóságok egyaránt fityfityet hánynak, például ilyen a teljesen elkopott gumikkal járó autók esete. Soha nem tapasztaltam még, hogy az ellenőrzést végző rendőr megnézze a gumikat, pedig azok állapotán több múlik, mint a pótféklámpákon és a függönyökön.

Zsoldos Tibor
Kaposvár, Füredi u. 128. 7400

UNITRA CANOSSA

Kálváriám 1981 novemberében kezdődött, amikor egy UNITRA M 531 típusú magnetofont vettem. 1982. április 20-án adtam először garanciális javításba. A magnót meg is javították (?), ám május 12-én már ismét szervízbe kellett vinnem — ugyanazzal a hibával. Ismét megjavították (?), s bár ezt követően kevesebb időm maradt a zenehallgatásra, a szerkezet így sem bírta sokáig: november 19-én ismét szervízbe került, megintcsak ugyanazzal a hibával. (Megjegyzem: egyetlen javítás alkalmával sem tüntették fel a szelvényen az új jótállási határidőt.) A magnetofont ismét megjavították (?), ám ez év május 25-én ismét elromlott. Irány a szervíz és ekkor következett a meglepetés: a jótállás már lejárt, s a készüléket — igaz, előzetes árajánlat nélkül — megjavították (?), csekély 714 forintért. Miután nem tudtam a magnóért személyesen elmenni, édesanyám hozta el a szervízből. Sajnos nem ért hozzá, így anélkül vette át, hogy előzőleg kipróbálta volna.

Itt kezdődött igazi Canossa-járásom, melyet nem részletezek, de annyi talán elég, hogy négyszer vittem vissza a magnót a szervízbe, kétszer írtam a panaszkönyvbe, míg végül meguntam az egészet és elhoztam onnan, azóta sem működik. Néhány kérdést azonban szeretnék feltenni, mégpedig:

1. Miért csak a jótállás lejárata után kellett a kombinált fejet kicserélni a magnóban? (714 forintért).
2. Milyen minőségű fejet tettek bele, ha az másnapra használhatatlanná vált?
3. Miért kellett több délutánt arra áldoznom kevéske otthon tölthető szabadidőmből, hogy a magnetofont javíttassam?
4. Első panaszkönyvi bejegyzésemre küldött válaszuk értelme, hogy a magnó jó, csak én nem értek hozzá, a második bejegyzésre nem válaszoltak.
5. Mikor lesz működőképes magnetofonom? Mennyi pénzért lehet normális munkát elvárni?

Molnár Zsolt
Budapest, Pf. 119 1502

TÜCSÖK és BOGÁR

Malyomkölyök a veszprémi állatkertben — gondozója karjában.

Lyuly de ügyes hejesírás!

(A Kelet-Magyarország című lapból ollózta Pataky Marianna, Mátészalkáról)

Szegedre délután nappali sötétség borult. Hatalmas szélvihar tépdeste a fák ágait.

Csak nehogy aztán az éjszakai világosság fényeskedjék nekünk!

(A Magyar Nemzetből nyirta Angi Eszter)

fogadták őket. Néhány órával korábban a városban fiatal tüntetők benzinpalackokat hagyigáltak a rendőrjárőrökre.

Csak így írgyuk, vagy így is mongyuk?

(A Nógrád című lapban lelte Németh Lajos, salgótarjáni olvasónk)

Kedves, önnyugdíjas (3550 Ft), barna asszony, 70 év körüli házastársat keres, budapesti MÁV-nyugdíjas, vagy intelligens férfi személyében. — »Szeretet 29003« jel-

Ez az. Ha már nem vasutas az a szerencsétlen, legyen legalább intelligens!

(A Népszava apróhirdetései között találta Katona Mihály)

„Legjobb gyógyszer maga az orvos". (Hippokratész). Mennyi elfekvő házi orvoskészletünk van. Még a kukába is jut néhány.

Használat előtt — álmából — felrázandó!

(A Csongrád megyei Hírlapban lelte Rostás Erzsébet, szegedi olvasónk)

Kölcsey Szózatának eleneklésével ért véget tegnap Kaposváron a XI. országos honismereti akadémia otnapos rendezvénysorozata.

Új dal született! Reméljük Vörösmarty is örül neki!

(A Somogyi Néplapból ollózta Horváth Katalin, kaposvári olvasónk)

NYÁRI MŰSOR

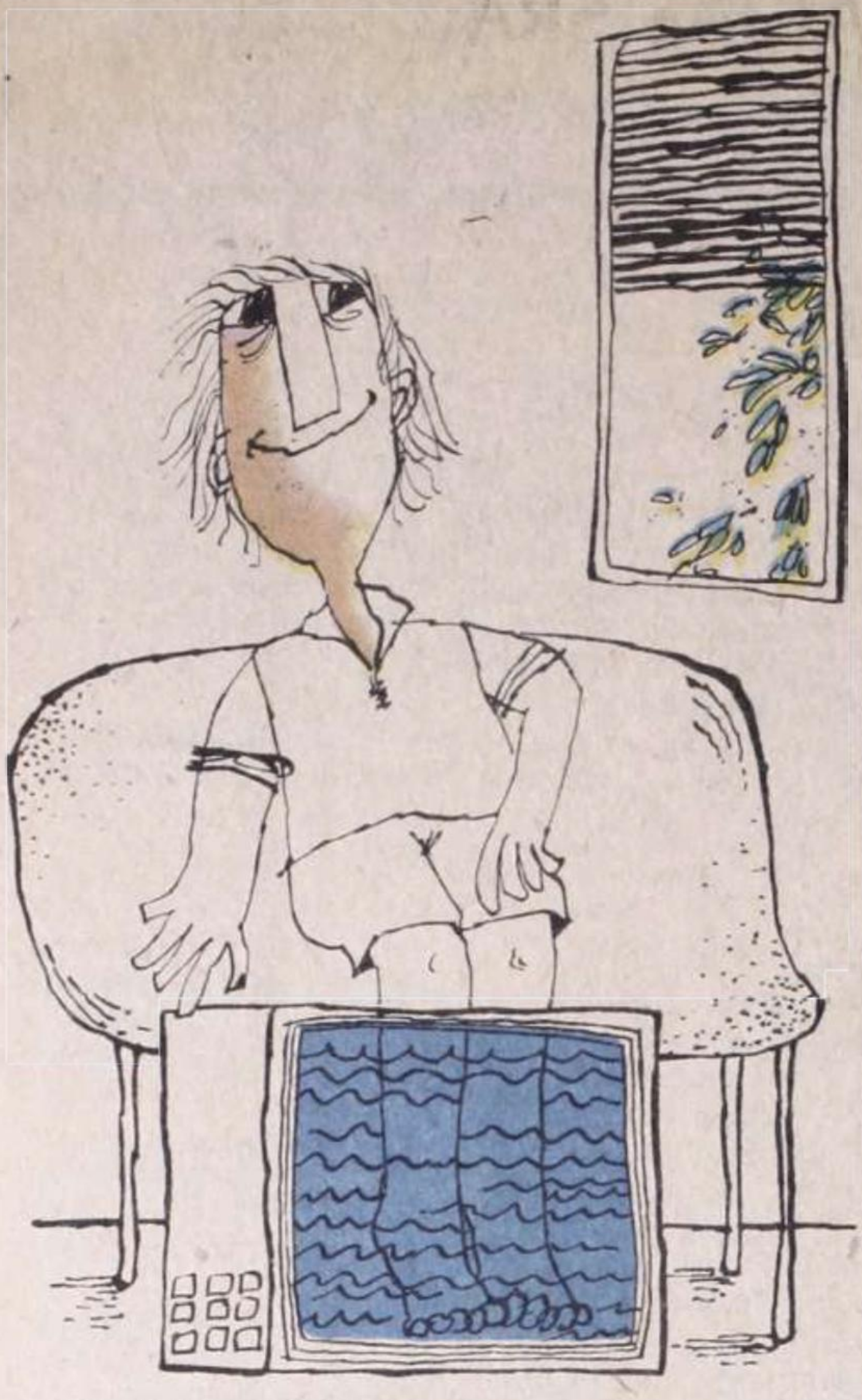

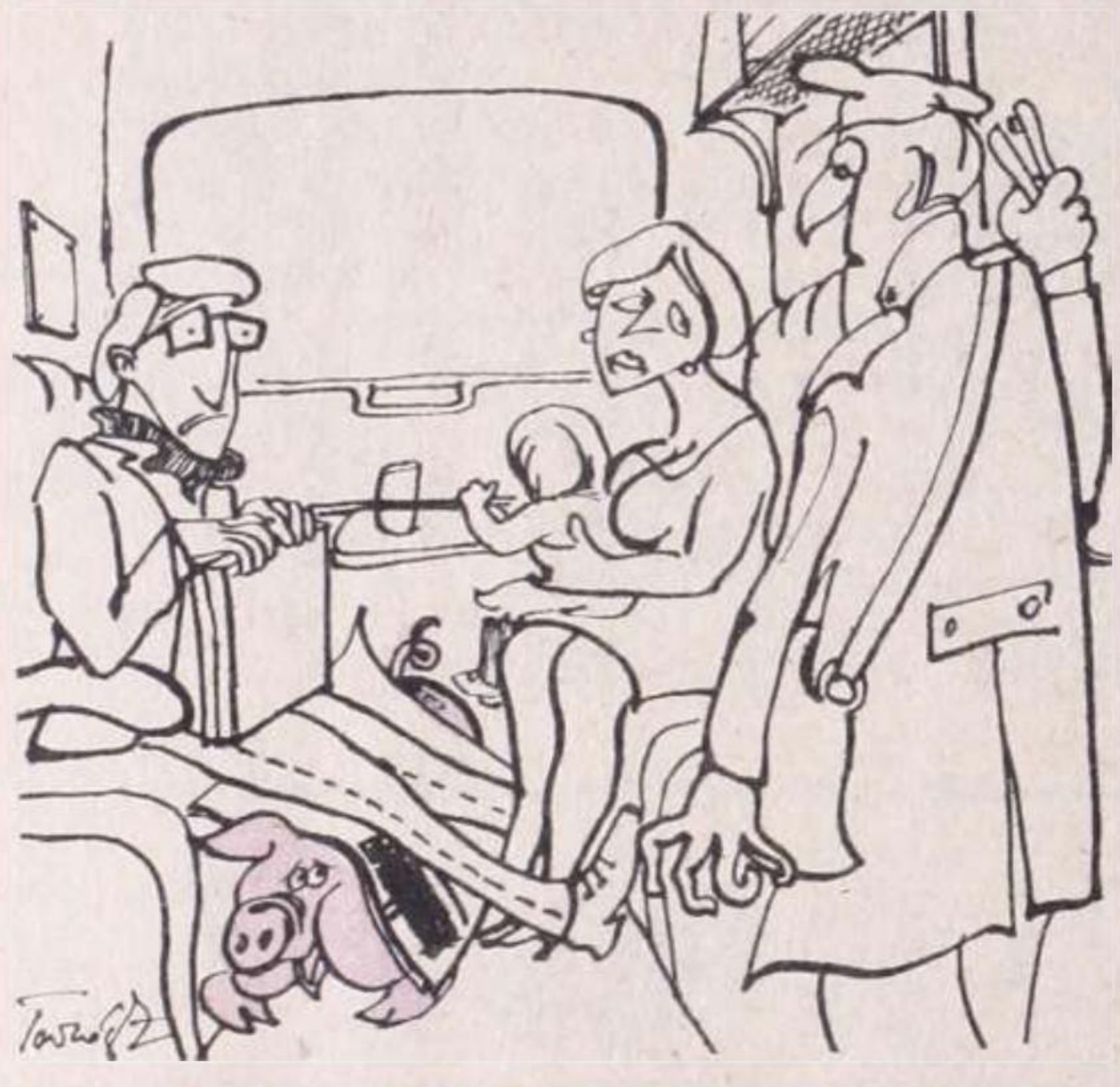

– Nem volt kire hagyni . . .

A ZAJOS FŐVÁROSBAN

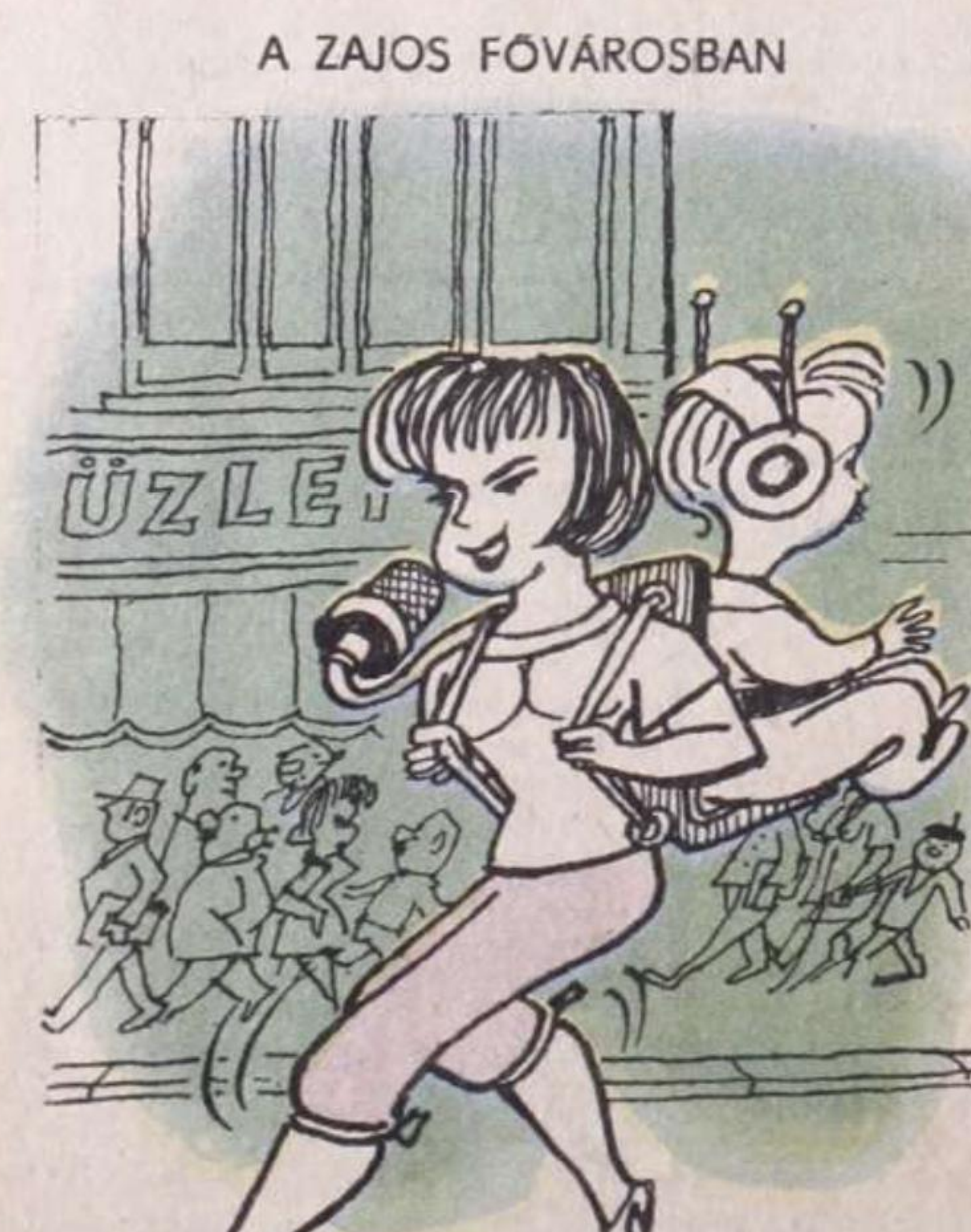

– Türelem, Pistike! Mindjárt otthon leszünk!

TRIBÜN

A hadseregbajnokságért játszott két katonacsapat Angliában. Az egyik csapat kapitánya — mundérban őrmester, civilben hivatásos labdarúgó — a szünetben hevesen korholta legényeit:

— Anyaszomorítók! Idióták! Még életemben nem láttam ennyi falábút egyrakáson — itt kapcsolt, vigyázzba vágta magát és az öltöző sarka felé fordulva jóval csendesebben folytatta —, természetesen Thomas százados úr és Parry őrnagy úr kivételével . . .

●

Johan Cruyff, a hollandok még mindig-világklasszis labdarúgója mondta:

— Két dolog biztos a világon. A halál és az én kapáslövésem.

●

Severiano Ballesteros személyében madridi golfozó nyerte az amerikai Mesterek Tornáját. A verseny után szokásos sajtóértekezleten megkérdezték a győztést, hány nyelven beszél.

— Hat vagy hét nyelven — hangzott a válasz. — Spanyolul, mexikóiul, argentinül, kubaiul és paraguayul . . .

●

Sporthír a Bombay Daily című lapból:

— A Profifutballisták Érdekközössége ragaszkodik ahhoz, hogy az örökre eltiltott sportolók büntetésük kitöltése után azonnal játékjogot kapjanak.

●

Don King, a milliomos bokszmenedzser ellen vizsgálatot rendeltek el. Alvilági kapcsolatok gyanúja miatt. Az egyik lap most megcsipkedte James McNullyt, Scranton polgármesterét, hogy ilyen embernek adta át 1975-ben a város kulcsait.

— Ezen már nem lehet segíteni — válaszolta a polgármester. — De azóta mindenesetre kicseréltük a zárat.

(p. p.)

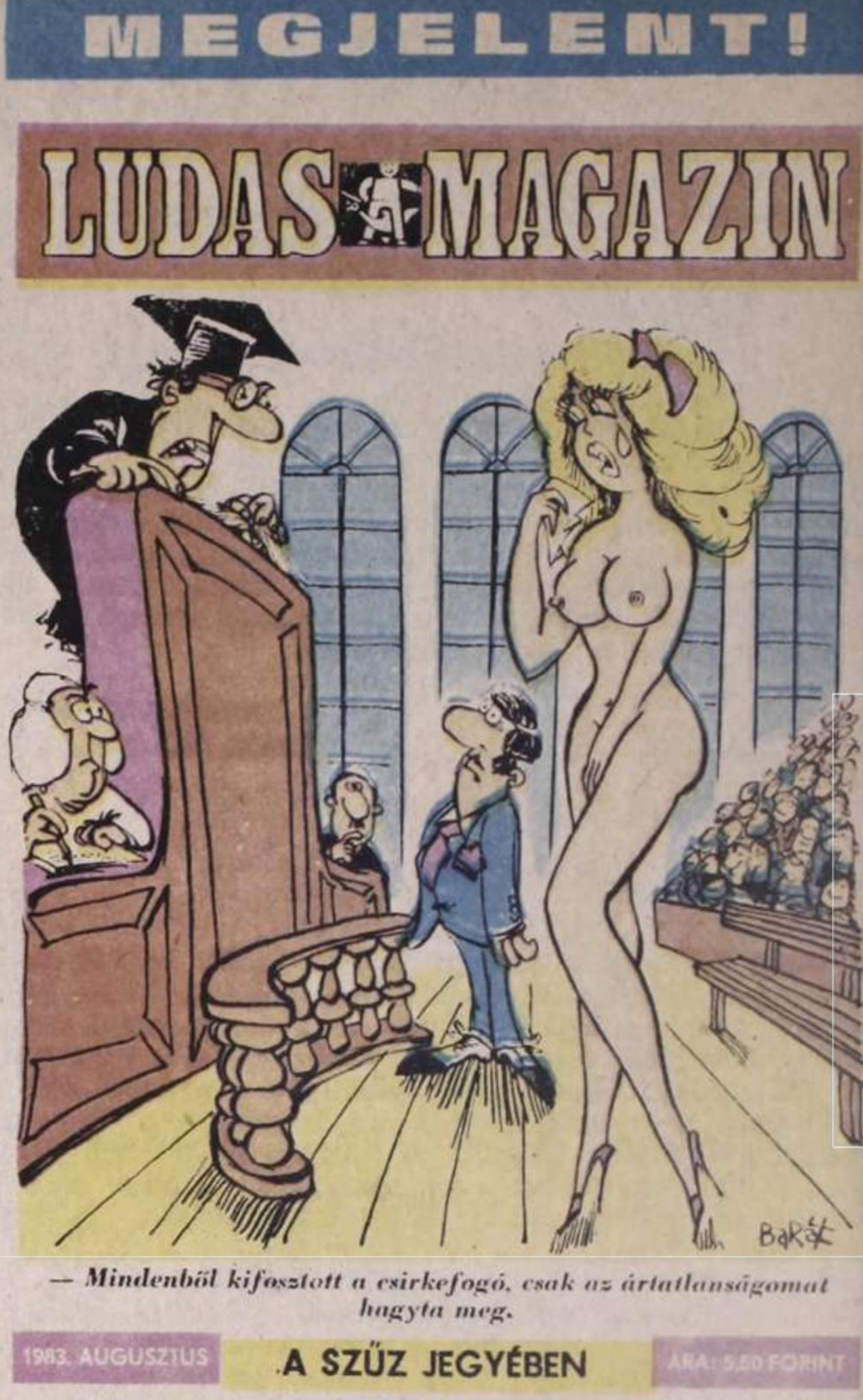
MEGJELENT!

LUDAS MAGAZIN

Barát József rajza

– Mindenből kifosztott a csirkefogó, csak az ártatlanságomat hagyta meg.

1983. AUGUSZTUS

A SZŰZ JEGYÉBEN

ÁRA: 5,50 FORINT

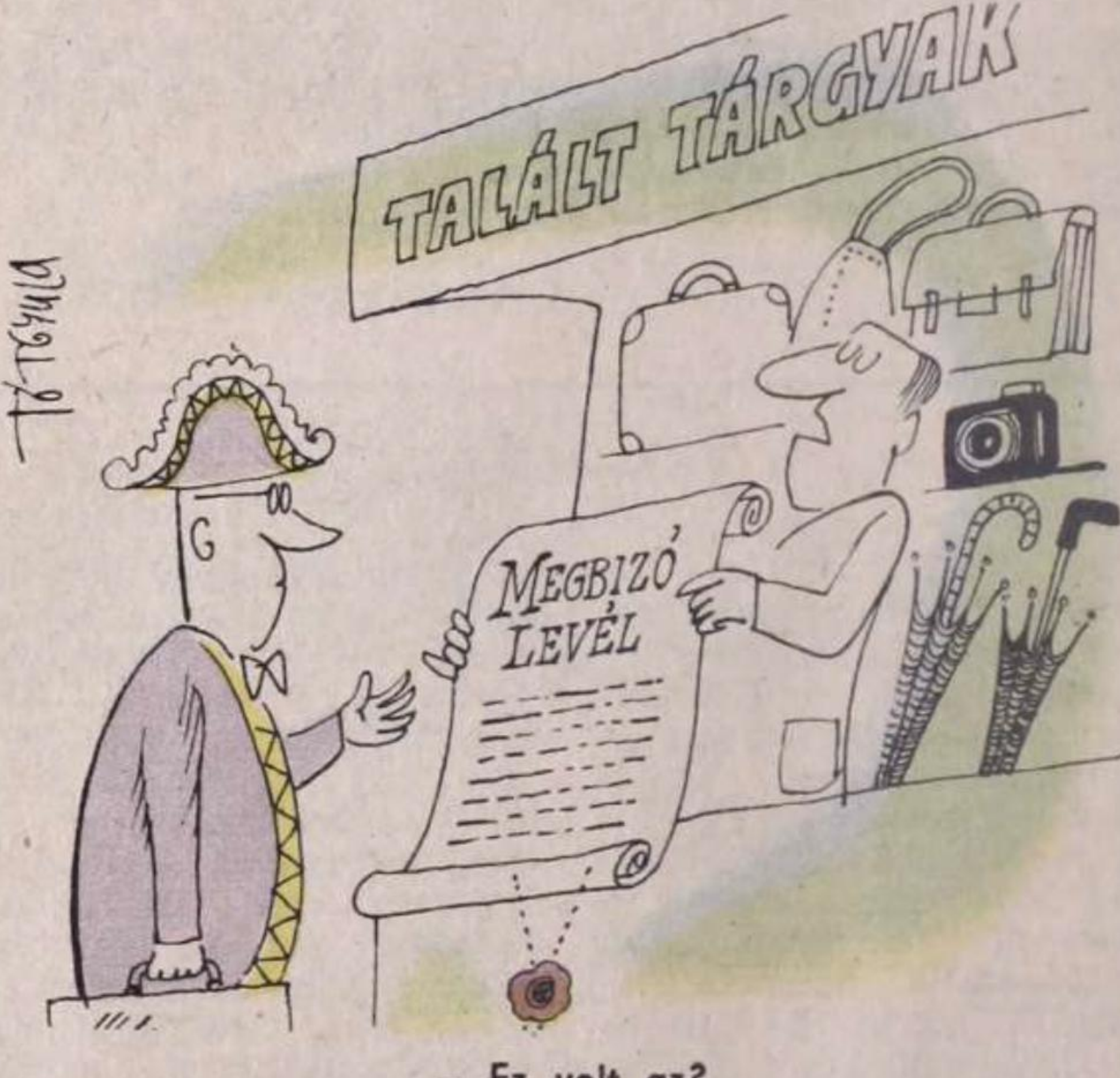

– Ez volt az?

Mesék az erdőből

AZ ÚJ, ERDEI RENDELET

szerint: „Csak egyidőben mehet szabadságra a béka és a gólya."
Bölcs dolog! Az erdőlakók nyugalmát a hangos kuruttyolástól, a gólyát pedig szabadsága idején: az éhezéstől óvja!

ÁLLATI SIKERREL

szerepel az erdei zenekar!
A kígyó sziszeg, – nem énekel, ám farkával a dobot is üti, és nékik háttal állva vezényel két tapsi fülével: a kis nyuszi!

SZENTJÁNOSBOGÁRKÁK

fénye mellett éjszaka, tudós könyveket olvas a bagoly. Fejébe gyűjti a szellemi energiát azért, hogy majd fényes nappal az erdei iskolában – a szentjánosbogárkáknak adja át!

A TÉLI ERDŐ

végtelen csendjében, élelemmel tele rakott kamrájában halálosan unatkozott a hangya. Az unalom – megölte végül! A kis tücsök talált rá, aki a hideg elől menedéket keresett. Nem is ment tovább! Muzsikálgatott magának tavaszig, – amíg megeszegette a teljes készletet!

Borbély Tibor

IMPORT HUMOR

NAGYTAKARÍTÁS

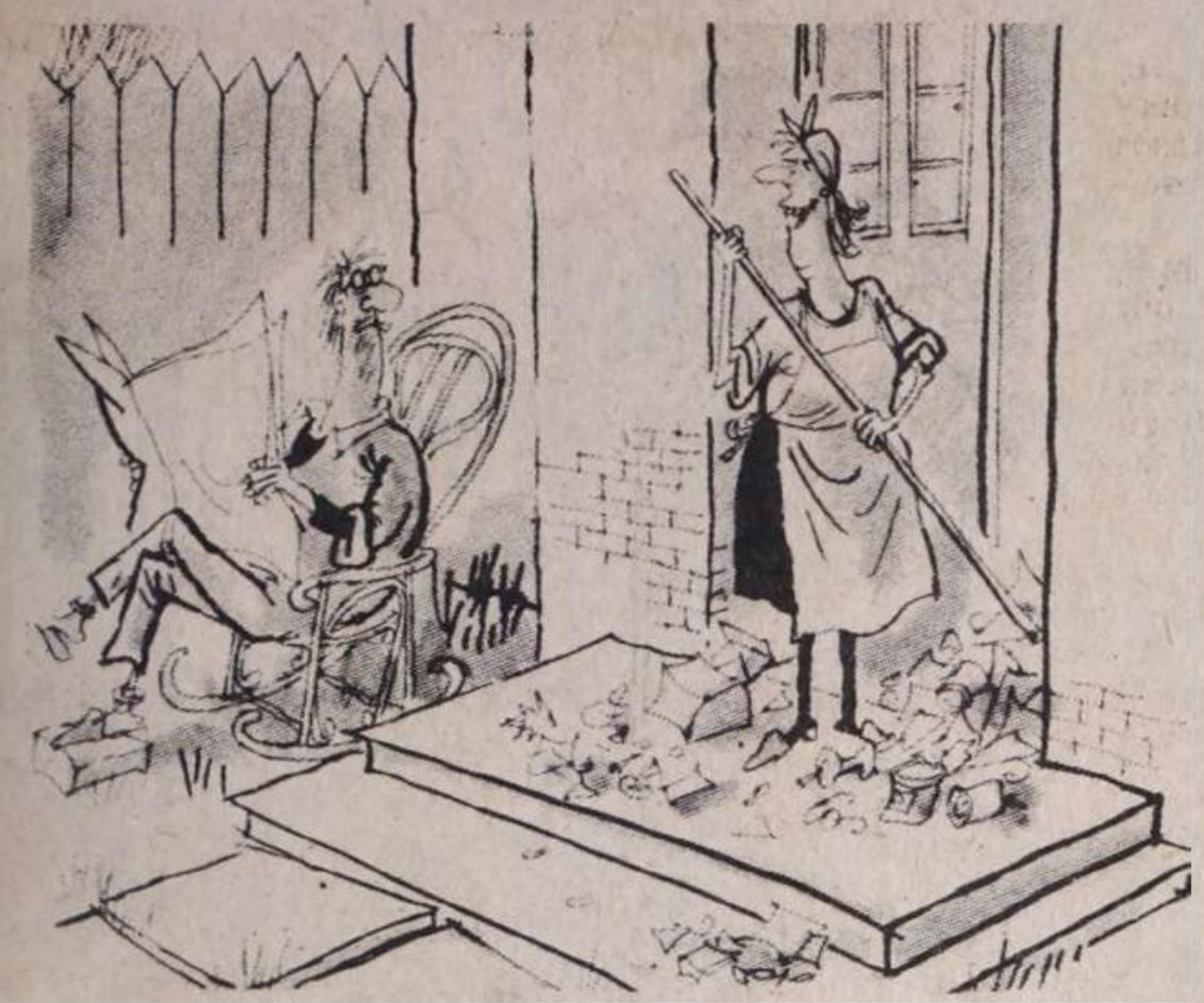

– Végre megtaláltam az aktatáskádat! A szőnyeg alatt volt . . .

GONDOS ASSZONYKA

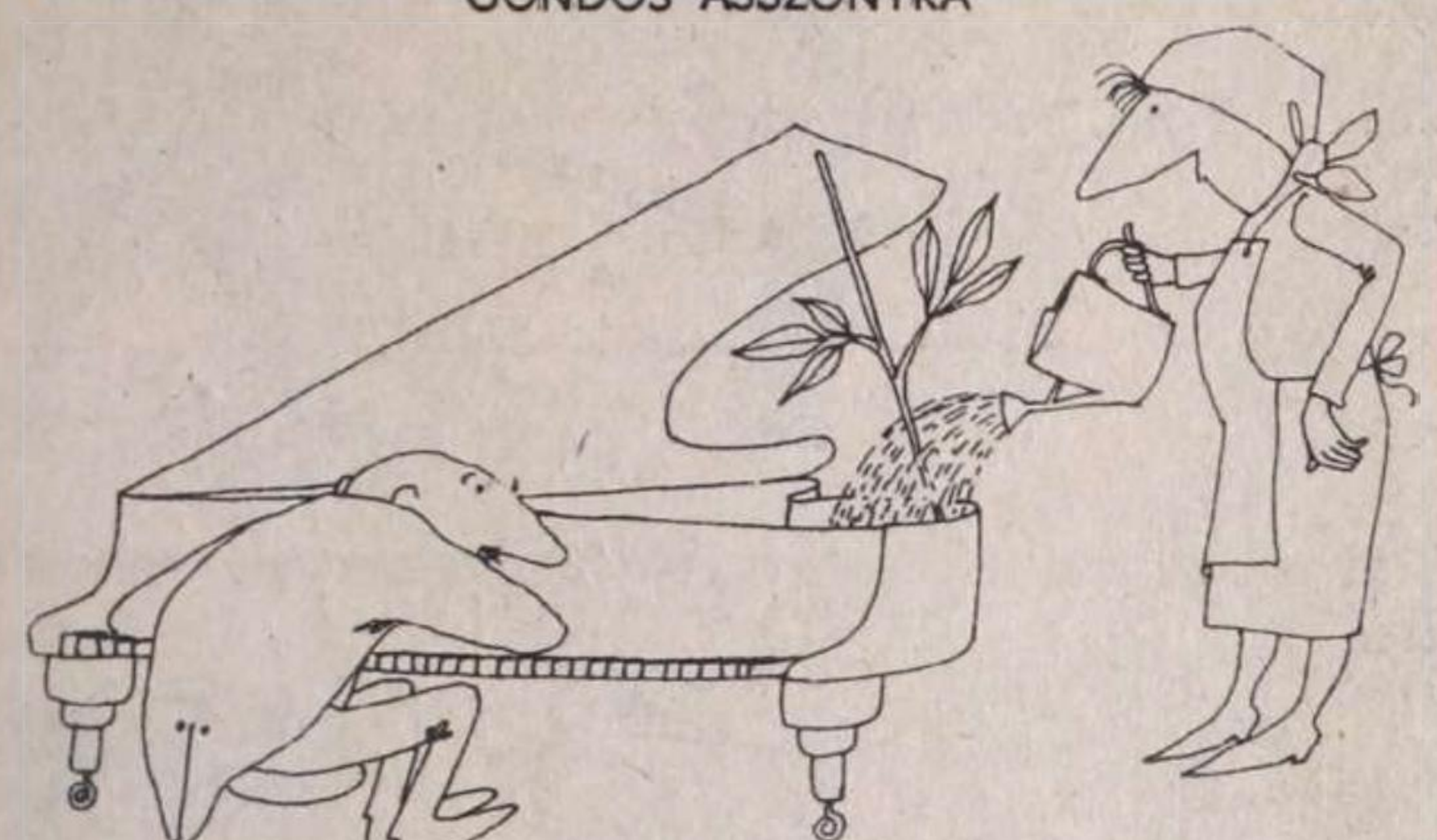

TAPINTAT

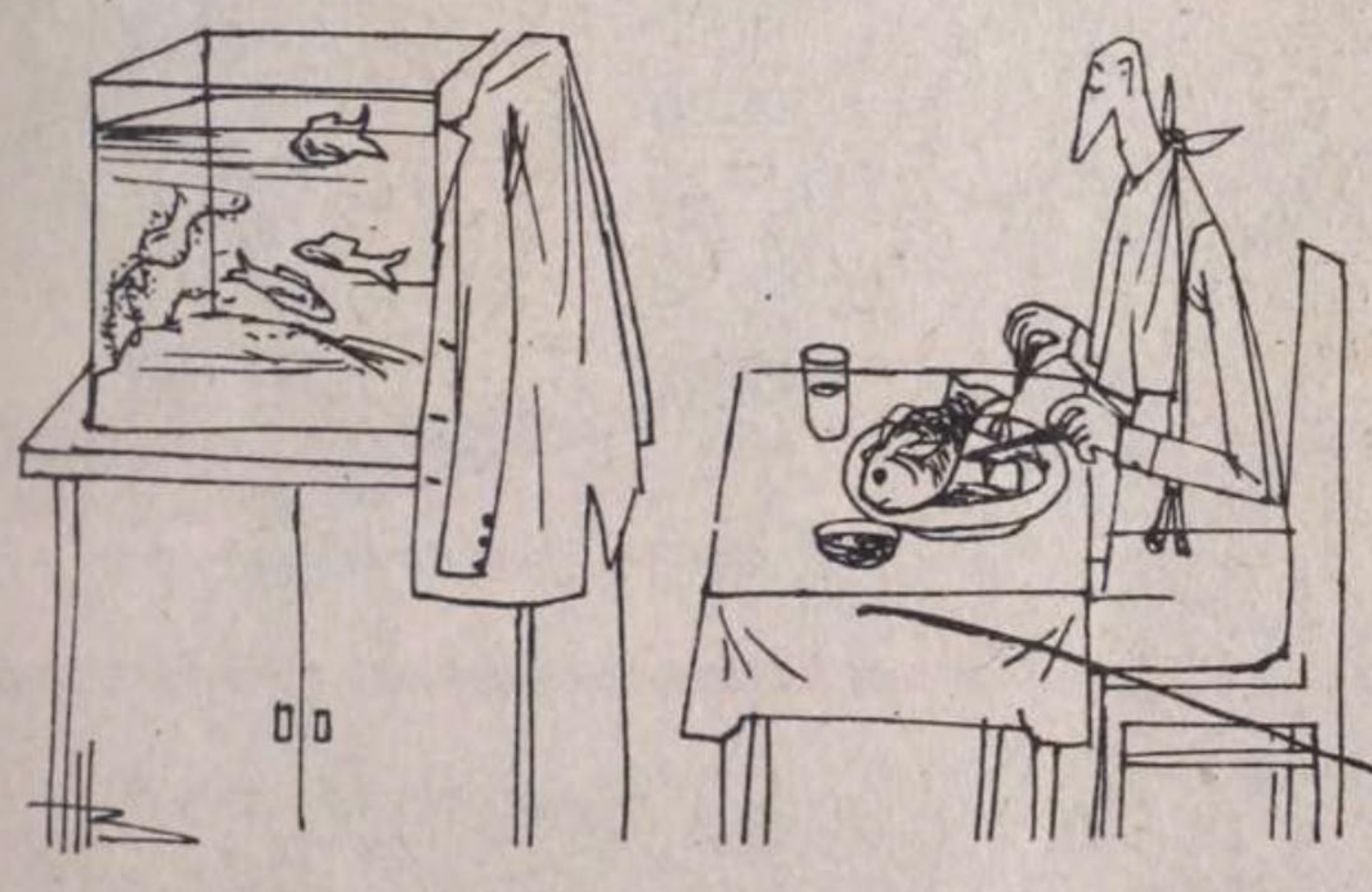

ANYAGIAS SRÁ

— Hogy ízlik az iskola? — kérdi Pistikét az anyukája. hangzik a felelet. — És miért? Vízszintes 15 — függőleges 12. ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb 15-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Reggel nap, délben főzelék
4. Négylábú háziállatok
7. Odanyújt valamit
11. A gazdag ebéd első fogása
13. Az emberi szervezet mérgezéses állapota
17. Gyermekversei hajdan országosan népszerűvé tették (1850—1914)
18. Azonos betűk
19. Az ételt a szájába adogatja
20. Az ógermán rovásírás betűi
22. Idősebb hölgy
25. Költői műfaj
27. Talál
28. Helység Borsodban
30. Az USA egyik állama
32. Párduca nem szül gyáva nyulat
34. Óegyiptomi napisten
35. Valamennyi
36. Tömegközlekedési eszköz
38. Falnyílást áthidaló építészeti elem
40. Ausztráliai erszényes emlős
42. Kettős betű
43. Nyitott
44. A csodálkozás indulatszava
46. K. C.
47. Például gáz továbbítására is szolgálhat
48. Bűnügyi riportkönyvek írója (Bertalan)
49. A ródium vegyjele
50. Összekevert apa
52. Például vizet a csapból
54. A 20-ik század egyik nagy nevettetője
56. Delila egynemű betűi
57. Folyó a Szovjetunióban
58. Megelőzi a csuhajlát
59. Gyári készítmény jelzője

FÜGGŐLEGES

1. Ő találta fel az első sakkozógépet
2. Nagy amerikai költő
3. Valamikor a Szepesség nagymúltú városa volt (ma: Levoce)
4. Éter és alkohol gyöke
5. A hinduk szent városa
6. Eszméletét veszti
7. Portéka
8. Fali polc, szekrényke (régen: könyvtár)
9. Jordánia fővárosa
10. Német névelő
13. Szerkesztőségben dolgozó hölgy
14. Az ezüst jele
16. Például az, hogy „Ráró"
21. Uralkodó
23. Tele van életkedvvel
24. Német tagadás
26. Mint a 14 függ.
28. . . . . harmincadjára kerül
29. Római császár
31. Színlel, utánoz
33. Német prepozíció
37. Állat lakása
39. Jól élt Hevesen
41. Az aktínium vegyjele
45. Azonos betűk
48. Változatos fényhatású kelme
51. A francia sanzon nagy alakja
52. Nagy autógyár
53. Áruház betűjele
55. Mint a 18 vízsz.
56. Szerv
59. Ételre jellemző
60. Szintén

1	2	3	■	4	5	6		■	7	8	9	10	■	
11			12				■	13					14	■
15			S				16							A
17									■	18		■	■	F
19				■	20				21	■	22	23	24	
	■	■	A	■	25					26	■	27		
	■	28		29		■	30				31			
32	33				■		■	34		■	35			
■	36				37	■	38						■	A
39	■	40				41	■	42		■	43			
44	45	■	46		■	47			■	48			■	O
49		■	50		51	■	■	■	52				53	
54		55					■	56			■	57		■
58						■	59				60	■		■
■		■	A			i						T	■	■

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
83.2308/2-32
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

MILYEN A NŐ?

című rejtvényünk megfejtése:

A nő olyan, mint a tigris: nem hízeleg karmolás nélkül.

200—200 forintot nyert:

Tordai Aba, Bp., Csarnok tér 3. 1093

Erdész Sándorné, Bp., Üllői út 138. 1107

Zana Tünde, Szolnok, Vörös Csillag út 67. 5000

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Mindennapi kenyerünk (Összeállítás a 8—9. oldalon)

Fehér Klára: Csak úgy firkálgatok

Szilágyi György: Csupajó!

Timár György: Baki baki hátán

CSALÁDBAN MARADUNK

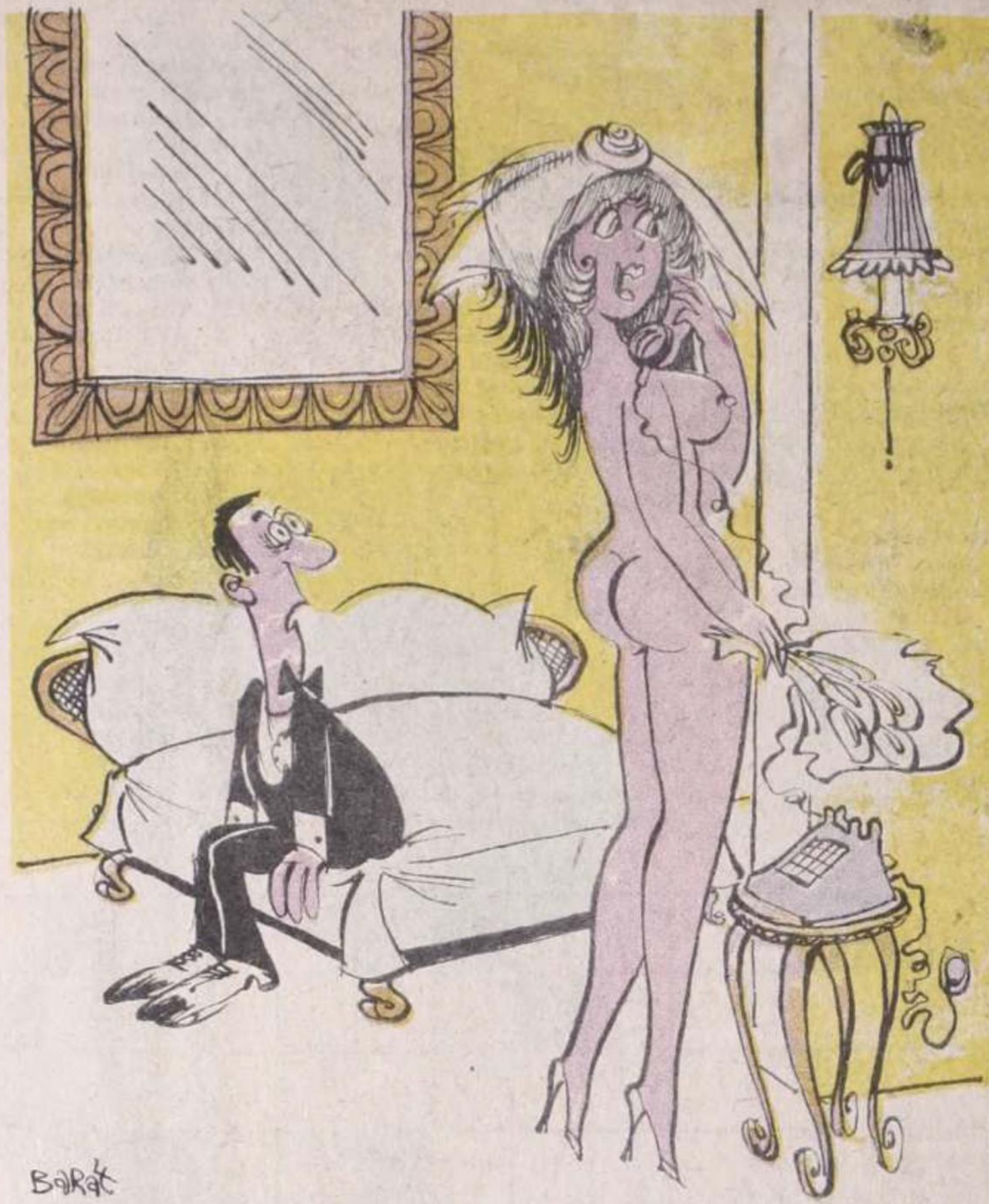

– Hogy mit csinálunk ma este? O, semmi különöset drágám . . .

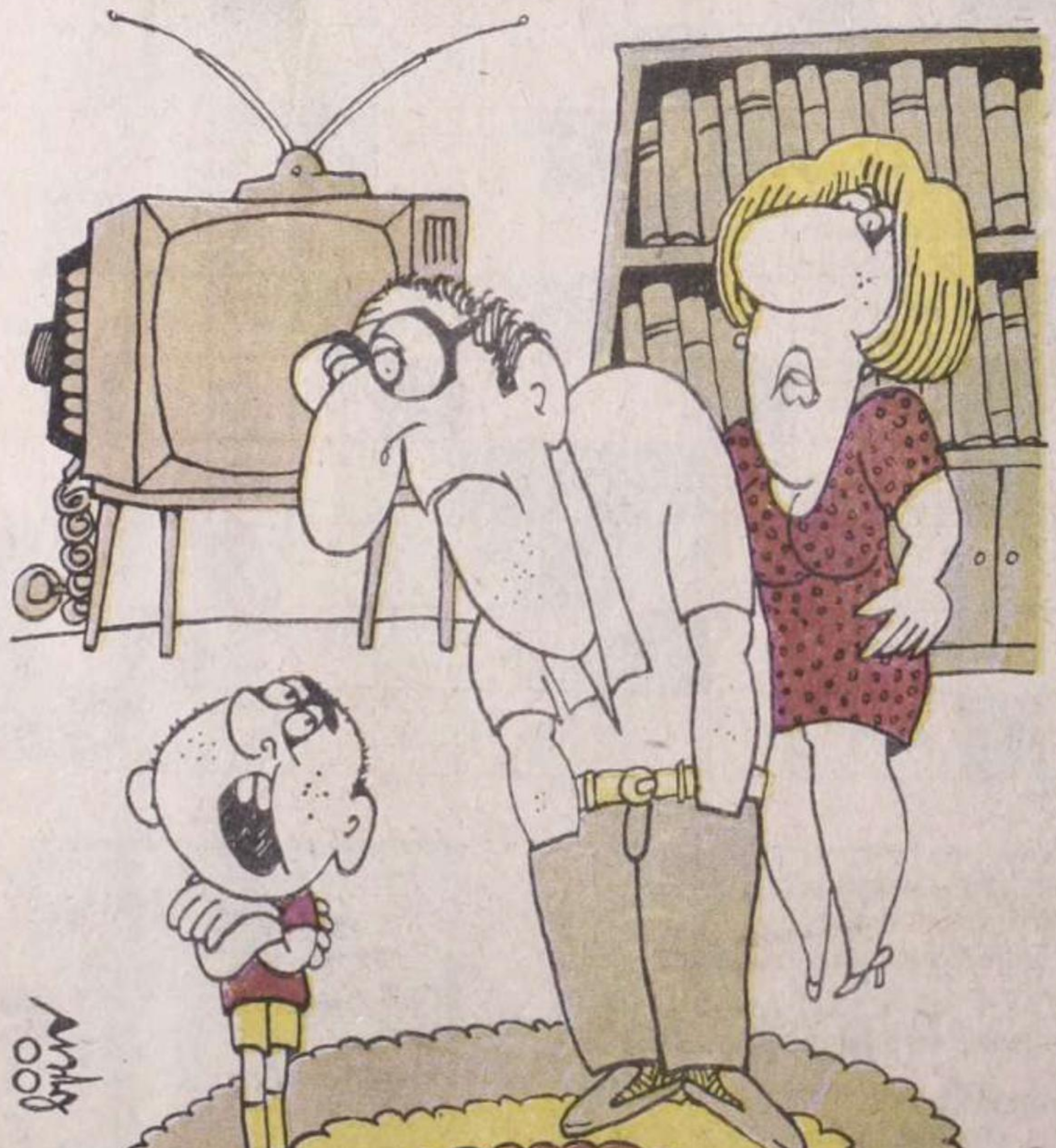

– Figyelmeztetlek, papa, ha nem emeled a zsebpénzemet, a Világbankhoz fordulok kölcsönért!

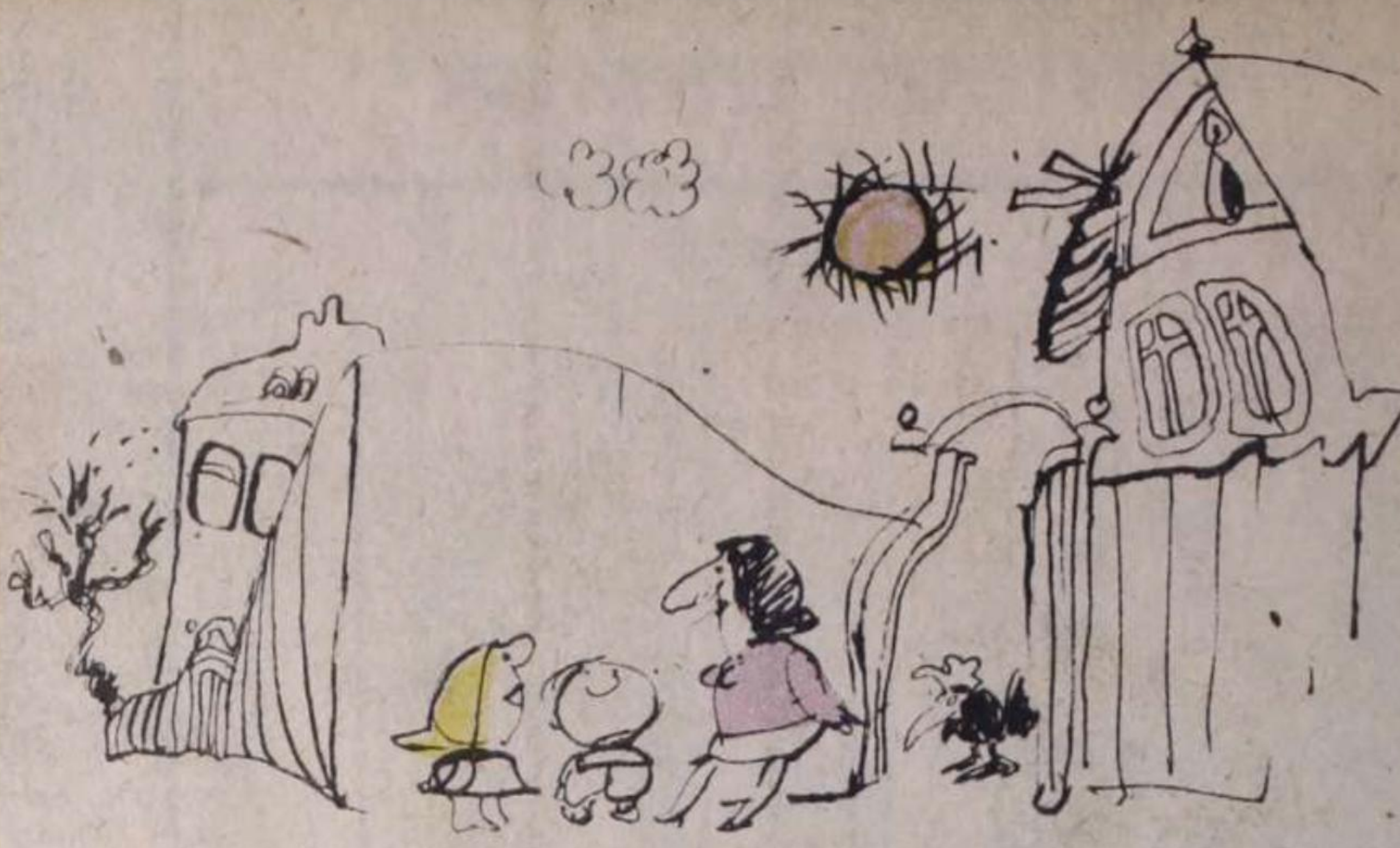

– A anyukám kéri kölcsön a volt apukánkat, mert csak ő tudja a szifonpatront kicsavarni.

SZÉTHÚZÓ CSALÁD

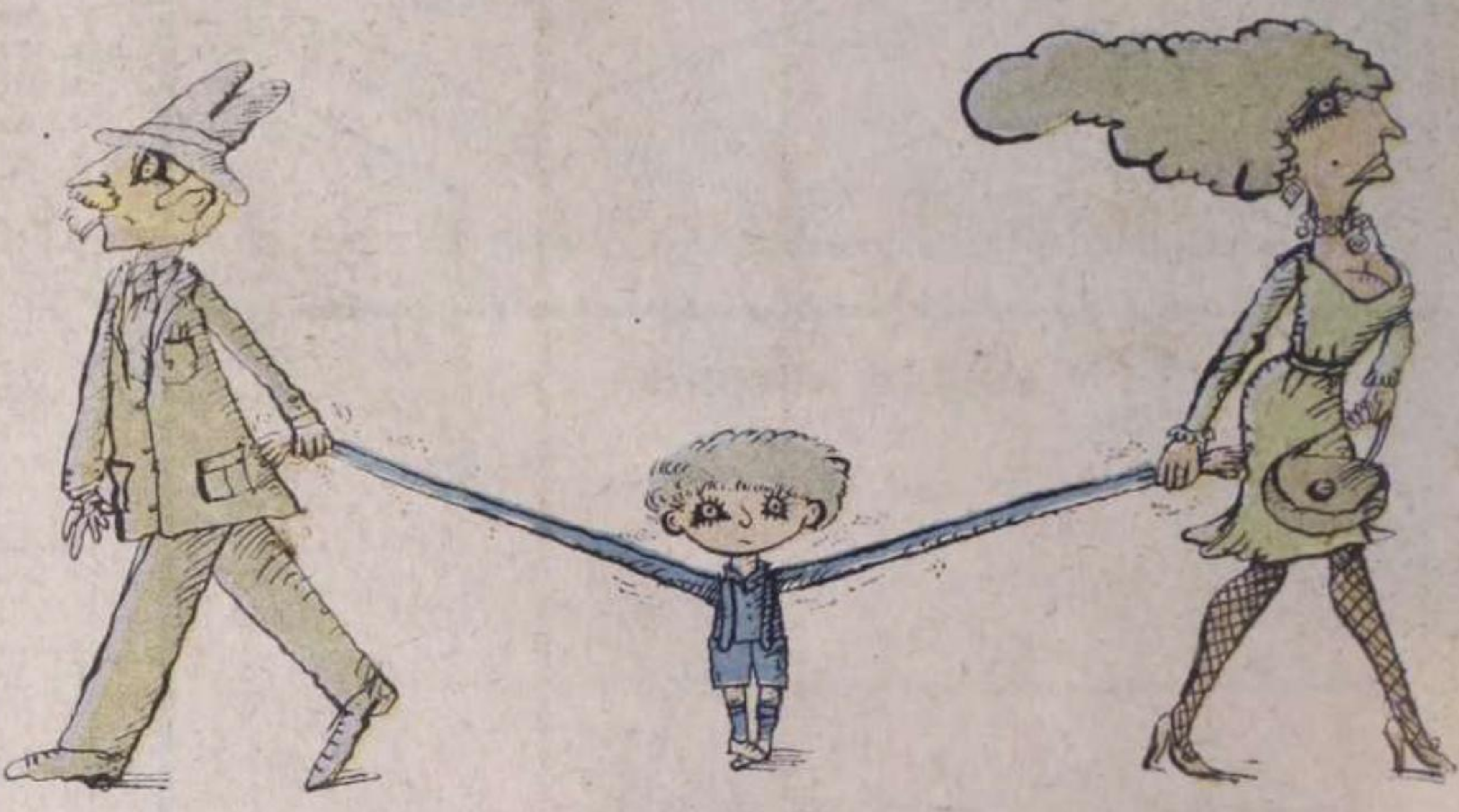

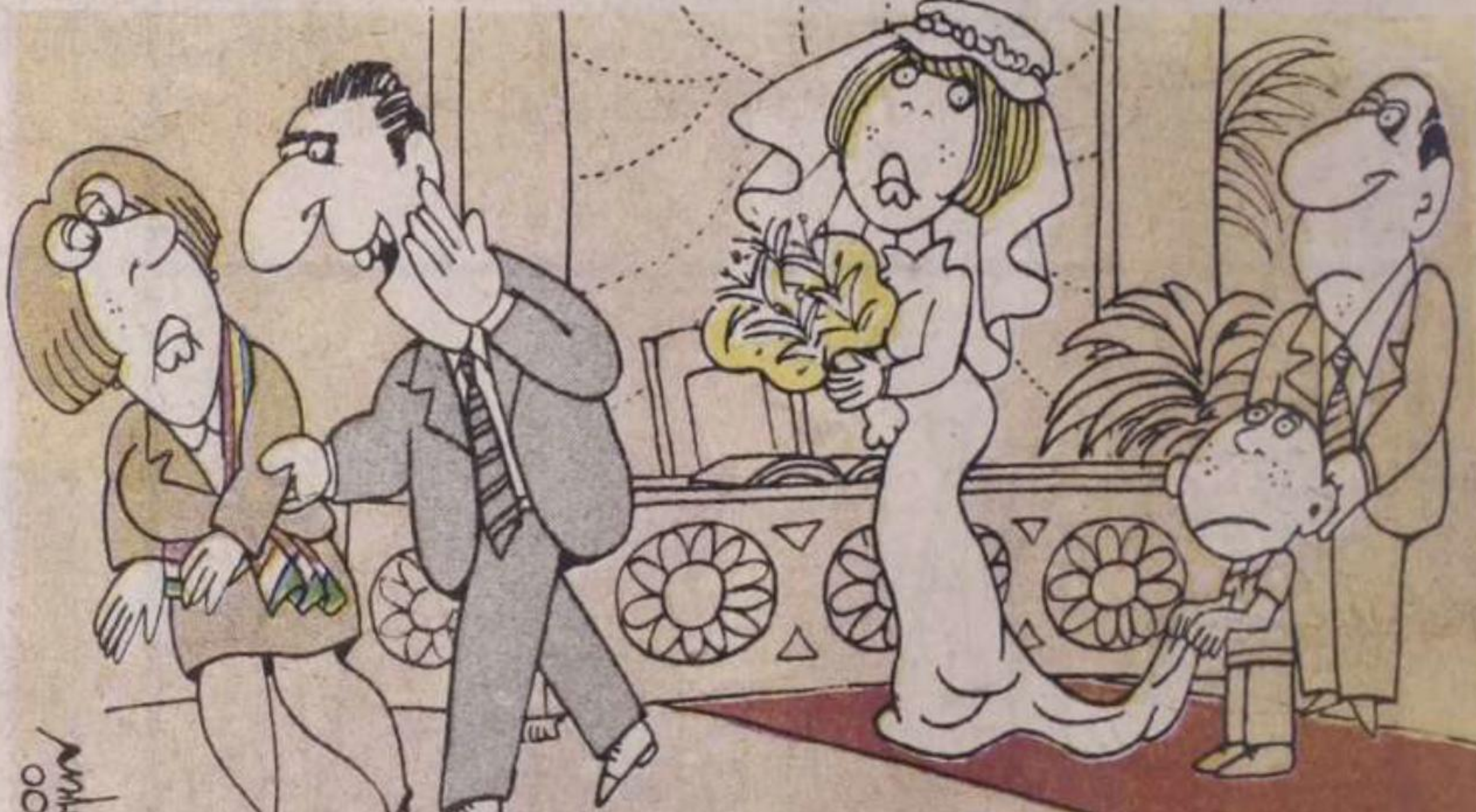

– Nem leszek hálátlan, asszonyom, ha kihangsúlyozza, hogy a konyha a nők birodalma . . .

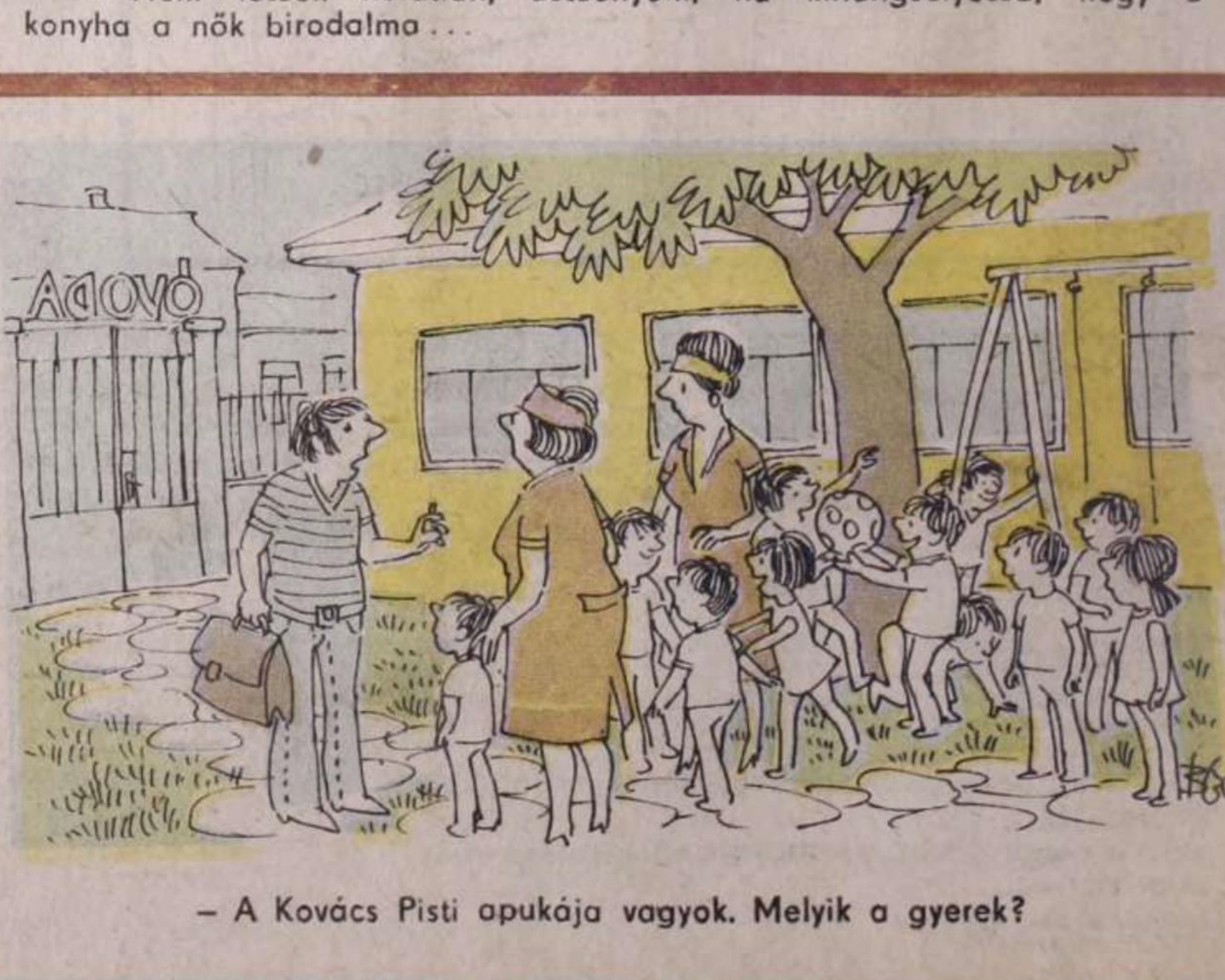

– A Kovács Pisti apukája vagyok. Melyik a gyerek?